



ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!



“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2013 ΑΡ. ΦΥΛ. 494 € 1,50

ΕΚΛΟΓΕΣ: ΣΤΗΝΟΥΝ ΣΚΗΝΙΚΟ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΕΚΒΙΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΕ

Με την ανακοίνωση των υποψηφίων του ΣΥΡΙΖΑ για τις περιφέρειες και για κάποιους μεγάλους δήμους η χώρα μπήκε στην πιο παρατεταμένη προεκλογική περίοδο όλων των εποχών. Οι εκλογές αυτές θα είναι ταυτόχρονα – ή το πολύ με μια βδομάδα διαφορά -και εκλογές για το ευρωκοινοβούλιο, για το οποίο όμως κανένα κόμμα δεν πρότεινε υποψηφίους. Μια τόσο πρόωρη έναρξη προεκλογικής εκστρατείας δεν έχει υπάρξει ούτε για βουλευτικές εκλογές.

Μπορεί κανείς να πει ότι αυτές οι αυτοδιοικητικές και ευρωπαϊκές εκλογές θα είναι πρόκριμα ή ότι το αποτέλεσμα τους θα αποτελεί πίεση για να επιταχυνθούν οι βουλευτικές εκλογές υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ και για αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ σέρνει τον προεκλογικό χορό. Όμως αν ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε επιτάχυνση των βουλευτικών εκλογών, τότε δεν θα κατέβαζε από τώρα λίστα αυτοδιοικητικών εκλογών, αλλά θα απαιτούσε απλά ταυτόχρονη διεξαγωγή ευρωεκλογών και βουλευτικών, όπως άλλωστε επέμενε να κάνει ως ως τώρα. Με το να θέλει πρόωρες και μάλι-

στα να δίνει έμφαση στις αυτοδιοικητικές εκλογές (ως χθες ήταν προγραμματισμένες για το φθινόπωρο του 2014), και να τις ξεκινάει με υποψηφίους από τώρα, αυτό σημαίνει ότι αδυνατίζει, στην ουσία καταργεί, την απαίτησή του για ταυτόχρονες ευρωεκλογές –που είναι πανευρωπαϊκά προσδιορισμένες- και βουλευτικές εκλογές. Γιατί είναι πραγματικά γελιό ως αδύνατο να ζητάει κανείς ταυτόχρονα βουλευτικές, ευρωπαϊκές και αυτοδιοικητικές εκλογές.

Όχι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει βουλευτικές ε-

κλογές ούτε πριν, ούτε μαζί με τις ευρωεκλογές. Και δεν τις θέλει ούτε το ψευτοΚΚΕ, ούτε οι ναζί που επίσης έτρεξαν να ανακοινώσουν υποψηφίους, ούτε και η ΝΔ που έτρεξε να παίξει και αυτή το παιχνίδι του ΣΥΡΙΖΑ με το κεντράρει στη διένεξη Τζιτζικώστα-Ιωαννίδη και να δώσει το χρίσμα στο δεύτερο την ώρα που σε όλους τους τόνους δηλώνει ότι δεν είναι για αυτήν πολιτικό-κομματικό ζήτημα οι εκλογές για την αυτοδιοίκηση. Ακόμα καλύτερα θα μπορούσε η ΝΔ να μη ρίξει καθόλου νερό στο μύλο του ΣΥΡΙΖΑ ακολουθώντας τον στα αυτοδιοικητικά, με το να τον καταγγείλει ακριβώς αντίθετα για το ότι φτιάχνει πρόωρη προεκλογική μάχη γύρω από τις αυτοδιοικητικές εκλογές και ότι τις πολιτικοποιεί στο έπακρο ακριβώς γιατί δεν μπορεί ή δεν θέλει να αναλάβει κεντρική πολιτική εξουσία. Στην περίπτωση αυτή θα «κρέμα-

γε» εύκολα την πρόωρη υποψηφιότητα του Τζιτζικώστα- θα θύμιζε μάλιστα τη φιλοχρυσουγίτικη στάση του στις 28 του Οκτώβρη, και θα διαφύλασσε περισσότερο την υποψηφιότητα του Ιωαννίδη ενώ τώρα τον χώνει πρόωρα σε μια κοκκορομαχία που τον φθείρει, καθώς η ΝΔ δεν αποδικιμάζει ανοιχτά τον Τζιτζικώστα.

Από μόνο του το ερώτημα γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει τώρα τις βουλευτικές εκλογές δεν είναι δύσκολο να απαντηθεί. Πολύς κόσμος καταλαβαίνει ότι αν έρθει τώρα στην κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, μόνος του ή με τους ΑΝΕΛ, θα αναγκαστεί να διαχειριστεί ο ίδιος μια καταστροφική οικονομική κατάσταση, τέτοια που όμοιά της ούτε το ΠΑΣΟΚ ούτε η ΝΔ έχουν ποτέ

συνέχεια στη σελ. 10

ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΕΒΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Καμπάνια οικονομικής ενίσχυσης

Αγαπητοί συναγωνιστές και φίλοι της ΟΑΚΚΕ,

Απευθυνόμαστε σε σας για να βάλουμε με πιο μεγάλη επίταση από άλλες φορές το ζήτημα της οικονομικής ενίσχυσης της οργάνωσης. Παλιά αυτό δεν μας ήταν πολύ δύσκολο γιατί ζητούσαμε λεφτά κυρίως από εκείνο που σας περισσεύε. Τώρα σας ζητάμε και από το αναγκαίο για την επιβίωσή σας. Ζητάμε δηλαδή μια θυσία. Τολμάμε να το κάνουμε αυτό γιατί η προσφορά σας θα πάει στον πολιτικό πόλεμο που διεξάγουμε από κοινού για να σταματήσουμε τον αργό και αγωνιώδη θάνατο της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού και του έθνους.

Αυτός ο πόλεμος είναι ακόμα πολύ δύσκολος γιατί έχουμε μια πολύ μικρή οργάνωση ιδιαίτερα σε σχέση με τον εχθρό που πολεμάει. Πρέπει λοιπόν αυτή η μικρή δύναμη να μεγαλώσει. Και για να μεγαλώσει πρέπει να γίνουν δύο πράγμα-

τα, πρώτον να αρχίσει να φαίνεται στις πλατειές μάζες ο κρυμμένος εχθρός, πράγμα που έχει κάπως αρχίσει να γίνεται έπειτα από 30 ολόκληρα χρόνια ύπαρξης της ΟΑΚΚΕ και δεύτερο να ακουστεί όσο γίνεται πιο πλατειά η πολιτική και ιδεολογική μας γραμμή.

Το καλύτερο προπαγανδιστικό μας εργαλείο είναι το διαδίκτυο αλλά εκτός από αυτό έχουμε την εφημερίδα μας, τις αφίσες και τις προκηρύξεις μας. Επίσης κάθε 3-4 χρόνια έχουμε ως τώρα στη διάθεσή μας το ελάχιστο δημοκρατικό δικαίωμα των πολύ μικρών κομμάτων να μιλάνε στο λαό μέσω της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου. Στις ευρωεκλογές μπορούμε να μιλήσουμε έστω 5 λεπτά σε κάθε κανάλι και ραδιόφωνο. Αυτό δείχνει το βαθύ αντιδημοκρατισμό όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων που μιλάνε ασταμάτητα σε όλα τα μέσα. Όμως το να μιλάει κανείς έστω και ελάχιστα σε περίοδο εκλογών, δηλαδή σε στιγμές όπου ο λαός

ενδιαφέρεται πολύ για την πολιτική, σε όλες τις πόλεις και τα χωριά σε μια τεράστια μάζα η οποία ακόμα δεν επικοινωνεί μέσω ίντερνετ, είναι κάτι το πολύ σημαντικό.

Τώρα είμαστε κοντά στις ευρωεκλογές. Σε αυτές η ΟΑΚΚΕ δεν κατεβαίνει μόνο για να μιλήσει αλλά και για να δώσει πολιτική διέξοδο και ελπίδα στους ανθρώπους που τη συμπαθούν και θέλουν να την ψηφίσουν. Το πρόβλημα μας είναι ότι αυτές οι εκλογές στοιχίζουν στην ΟΑΚΚΕ το λιγότερο 21.000 Ευρώ. Δηλαδή χρειάζεται ένα παράβολο γύρω στα 3000 Ευρώ -ποσό προηγούμενων ευρωεκλογών-, το τύπωμα και κόψιμο περίπου γύρω στα 10.000 Ευρώ, οι μεταφορές ψηφοδελτιών σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό γύρω στις 7.000 Ευρώ και περίπου 1000 Ευρω για τα ελάχιστα

συνέχεια στη σελ. 3

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Καμπάνια της ΟΑΚΚΕ, σ. 2
- Μεγάλη συγκέντρωση των απολυμένων των Λιπασμάτων στον Πειραιά, σ.3
- Επιλεκτική κάθαρση: Πως όλα τα κόμματα προστατεύουν τους διεφθαρμένους στρατιωτικούς και τις ρώσικες μίζες, σ.4
- Τα νέα αγροτικά μπλόκα στήθηκαν για να μη φορολογηθούν οι μεγαλοαγρότες, σ.5
- Ταχυδρομικό Ταμειούτριο, σ.6
- Δεν πρέπει να δεχτούμε αυτή την αξιολόγηση, σ.8
- Κίνηση Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη: Χρειάζεται πια μια εντελώς άλλη πορεία, σ.9
- Άρθρα για την Ουκρανία, σ.11-13, 15
- Η σκευωρία Γκιουλέν, σ.16

Η ΟΑΚΚΕ έχει ξεκινήσει καμπάνια διάδοσης και προπαγάνδης του συνθήματος - κλειδί για αυτή τη φάση που είναι το "Επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους", σαν ελάχιστο μέτρο αποζημίωσης και αναγκαίο μέσο επιβίωσης απέναντι στην πολιτική του σαμποτάζ που βυθίζει το λαό στην εξαθλίωση και στην ανεργία. Σύντροφοι και φίλοι της οργάνωσης κάνουν τακτικά μοιράσματα της προκήρυξης μας με το ίδιο σύνθημα σε σταθμούς του ηλεκτρικού και του μετρό. Το ενδιαφέρον του κόσμου είναι μεγάλο και η ανταπόκρισή του πολύ θετική.

Το αίτημα αυτό στηρίζεται στην καταγγελία της πολιτικής της καταστροφής της παραγωγής και της βιομηχανίας, αλλά και στην επεξεργασία μιας σειράς απαντήσεων στο πρόβλημα «που θα βρεθούν τα χρήματα». Τα χρήματα μπορούν να βρεθούν αμέσως από το ξεμπλοκάρισμα των επενδύσεων σε όλους τους τομείς. Υπάρχουν όμως και λεφτά που θα μπορούσαν να βγουν από τον κυνήγι των συστηματικών φοροφυγών, των κρατικο-ολιγαρχών, των πιο εύπορων επαγγελματιών, και των κάθε λογής μιζαδόρων.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε το ψευτοΚΚΕ δεν έχουν στην αιχμή της πολιτικής τους ένα τέτοιο αίτημα. Σε πρόσφατη τοποθέτηση του στη Βουλή για την ανεργία ο συριζαίος Στρατούλης δεν πρότεινε τίποτα για τη διευκόλυνση των ανέργων και σα λύση στο πρόβλημα της ανεργίας πρόβαλε την «αναπτυξιακή οικονομική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ» (!) Χαρακτηριστικά δείγματα αυτής της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ είναι ο πόλεμος που κάνει σε επενδύσεις όπως αυτή του Βωβού στο Βοτανικό και του χρυσού στη Χαλκιδική, ενώ την ίδια ώρα εξασφαλίζει την πιο ανέφελη ευημερία των αποικιοκρατικών επενδύσεων της Κόσσο, και της εργασιακής της γαλέρας.

Το ψευτοΚΚΕ ανακυκλώνει διαρκώς στη Βουλή μία δημαγωγική πρόταση νόμου για επίδομα ανεργίας σε όλους που θα δοθεί μέσα από την αύξηση της φορολογίας των μεγάλων επιχειρήσεων στο 45%! (από την αιτιολογική έκθεση στην πρόταση νόμου του «Κ»ΚΕ για τους ανέργους που κατατέθηκε στη Βουλή το 2012, ενώ μία ίδια πρόταση είχε κατατεθεί και το 2010). Δηλαδή το ψευτοΚΚΕ χρησιμοποιεί το επίδομα ανεργίας για να ζητήσει φορολογία 45% για τις μεγάλες επιχειρήσεις που σημαίνει άμεσο κλείσιμο οπότε μεγαλύτερη ανεργία με μηδέν κονδύλια για το επίδομα στους ανέργους!

Δημοσιεύουμε πιο κάτω τη νέα αφίσα μας με κεντρικό τίτλο «Όχι στο βιομηχανικό σαμποτάζ - Επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους» που έχει κολληθεί πλατιά σε Αθήνα, Πειραιά και στην επαρχία.

2014: ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΕ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Φίλοι, Συναγωνιστές και σύντροφοι,

Σας ευχόμαστε μια καλή χρονιά. Σε περιόδους εντεινόμενης και ύπουλης καταστροφής σαν την τωρινή, μια χρονιά μπορεί να είναι πραγματικά καλή μόνο με μια έννοια: Να οδηγεί σε μεγαλύτερη αποκάλυψη του πολύ ένθενα κρυμένου εχθρού, και σε δυνάμωμα της αντίστασης σε αυτόν.

Κάτι τέτοιο είναι σήμερα πολύ πιο εύκολο από όσο στην αρχή της κρίσης και απείρως ευκολότερο από όσο πριν από αυτήν. Γιατί ο ύπουλος αυτός εχθρός, η νεοναζιστική Ρωσία, προχωράει με μεγαλύτερα βήματα από ποτέ μέσα στη χώρα, αλλά όσο προχωράει τόσο δυναμώνει η αποσύνθεσή των εσωτερικών στηριγμάτων της, ενώ τόσο περισσότεροι και η ίδια αναγκάζεται να εμφανίζεται ανοιχτά και να εγείρει υποψίες αναφορικά με τις προθέσεις της αγοράζοντας σχεδόν τζάμπα (μόνο η ίδια και δευτερευόντως η σύμμαχός της Κίνα) τα βασικά οικονομικά γάνγλια της χώρας, ιδιαίτερα την ακριβή οικιστική γη. Το βασικό είναι ότι από τα εφτά κοινοβουλευτικά κόμματα- που σε ηγετικό επίπεδο αποτελούν εσωτερικές πολιτικές μεταμορφώσεις του κύριου εχθρού - κανένα δεν εξασφαλίζει σήμερα αληθινή αφοσίωση από κάποια σημαντική μάζα λαού. Ήδη τα μεν κυβερνητικά κόμματα, που παριστάνουν τα φιλοευρωπαϊκά, έχουν πάρει ανεπιστρεπτή το δρόμο της πολιτικής χρεωκοπίας ενώ τα αντιπολιτευτικά, που δεν κρύβουν τη ρωσοφιλία τους, τρέμουν μπροστά στην εξουσία που τα περιμένει και προσπαθούν όψιμα να διδάξουν ρεαλισμό στην εξαγριωμένη μάζα των οπαδών τους που την έχουν εδώ και τρία χρόνια γεμίσει με μάταιες ελπίδες. Σε λίγο οι μάζες θα αναζητούν πειστικές απαντήσεις και οι κομπογιαννίτες κομματάρχηδες ηγέτες τους δεν θα μπορούν να τους τις δώσουν.

Όμως η ΟΑΚΚΕ θα μπορεί. Ως τώρα οι κομπογιαννίτες έχουν πνίξει τη φωνή μας κάτω από τη βία της ακήρυκτης διακομματικής λογοκρισίας τους και, κυρίως κάτω από τις συντονισμένες, ευχάριστες και εύπεπτες, μεγεθυμένες από όλα τα ΜΜΕ δημαγωγίες τους που τόσο επιδέξια εδώ και δεκαετίες χαϊδεύουν και καλλιεργούν τα εθνικά ελαττώματα και τις προκαταλήψεις. Επίσης οι δημαγωγοί κυριαρχούν ακόμα κρυβόμενοι πίσω από τους χοντρόπετσους και τυφλούς πολιτικά ευρωπαϊούς μονοπωλιστές που υπογράφουν κάθε μέτρο πείνας ενάντια στο λαό. Όμως η σκληρή αλήθεια της ΟΑΚΚΕ, αυτή που καταπνίγηκε για πολλά χρόνια, αλλά επέμεινε, τράβηξε τους μοναχικούς της δρόμους και τελικά επαληθεύτηκε κόντρα στους πάντες, θα είναι σε λίγο το δικό μας πιο ισχυρό και πιο μαζικό πολιτικό και ιδεολογικό επιχείρημα. Το ότι δεν χαϊδέψαμε ποτέ καμιά προκατάληψη και δεν ωραιοποιήσαμε καμιά πραγματικότητα, ούτε και τις δικές μας αδυναμίες, θα είναι η πιο ισχυρή εγγύηση για το λαό, ότι δεν θα το κάνουμε αυτό ούτε και στο μέλλον. Πιστεύουμε επίσης ότι ο ελληνικός λαός παρά τα σκληρά βάσανα που περνάει, θα είναι διατεθειμένος να αντέξει πολλά ακόμα μέσα στην πλάη του για να σωθεί, εκτός πια από ένα: την εξαπάτηση. Αν ο εχθρός θα μπορέσει να του επιβληθεί ξανά για κάποιο διάστημα θα είναι πλέον κυρίως με τη βία μιας ωμής δικτατορίας, που όμως θα τον ξεσηκώσει σε επανάσταση.

Κάποιοι άνθρωποι αρχίζουν να βλέπουν τα παραπάνω και πολλοί περισσότεροι να τα διαισθάνονται. Γι' αυτό για πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια συναντάμε τόσα πολλά ανοιχτά

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ - ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΣΑΝ ΕΧΘΡΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΑΘΟΥΡΒΑ ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Η πιο μεγάλη τραγωδία για το λαό μας, μεγαλύτερη ακόμα και από το ότι ξαφνικά καταστράφηκε η ζωή του, είναι ότι δεν ξέρει ποιος σ' αλήθεια είναι ο φταίχτης για να τον πολεμήσει. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση του δείχνουν τους δανειστές, ιδιαίτερα τη Γερμανία. Η διαφορά τους είναι μόνο στην τακτική. Η κυβέρνηση παριστάνει το "ρεαλιστή" λέγοντας ότι πρέπει να κάνουμε υποχωρήσεις στη Γερμανία ωστόσο δεν θα την έχουμε ανάγκη. Η αντιπολίτευση παριστάνει την εθνική αντίσταση και λέει ότι μπορούμε να πούμε τώρα όχι στη Γερμανία και να την υποχρεώσουμε σε κούρεμα του χρέους.

Οι δανειστές έχουν μεγάλη ευθύνη για τα βάσανα της χώρας **καθώς επιβάλλουν τους δικούς τους όρους** οικονομικής διακυβέρνησης μιας ξένης χώρας **ενάντια στις διαθέσεις** του λαού της. Όμως **για την πρωτοφανή παραγωγική καταστροφή της τη βασική ευθύνη την έχουν οι ηγέτες της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης επειδή κάνουν συνειδητά ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ με στόχο να παραδώσουν τη χώρα αυθάνορη, όχι στους γερμανούς μονοπωλιστές αλλά στα αληθινά αφεντικά τους, τους ΡΩΣΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΡΑΤΙΚΟΜΟΝΟΠΩΛΙΣΤΕΣ** (και δευτερευόντως τους κινέζους συμμάχους τους).

Αυτό το σαμποτάζ το ξεκίνησαν οι ρωσόδομοι Α. Παπανδρέου και Φλωράκης πριν 30 χρόνια και το συνέχισαν οι επίσης ρωσόδομοι Σημίτης, Καραμανλής, Γ. Παπανδρέου που παριστάνανε τους ευρωπαϊούς. Επικεφαλής του σαμποτάζ ήταν οι πράκτορες της μπρεζνιεφικής Ρωσίας ηγέτες του ψευτοΚΚΕ, των ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ, και η τάση Κουβέλη-Κύρκου της ΔΗΜΑΡ.

Για να κάνουν το σαμποτάζ χρησιμοποίησαν περιβαλλοντικά, αρχαιολογικά, γραφειοκρατικά και φιλεργατικά προσοχήματα. Την ίδια ώρα οι σαμποτέρ διυναίνωναν ένα τμήμα του κεφαλαίου, κρατικοδίαιτο και δεμένο με τη ρώσικη πολιτική, και του προσέφεραν με σκανδαλώδεις αναθέσεις τομείς κλειδιά της οικονομίας (δρόμους, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, ορυχεία κλπ). Έτσι κατασκευάσαν μια ρωσόδομη κρατικο-ολιγαρχία με γενάρχη τον Κόκκαλη (που τελικά πούλησε την Ιντρακόμ στη Ρωσία), και τους Μπόμπολα, Κοπελούζο, Μυτιληναίο, Γερμανό, Βγενόπουλο και άλλους. Είναι αυτό το σαμποτάζ που έφερε το πέλωριο έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών και τελικά την χρεωκοπία και τα μνημόνια.

Για να μην βλέπει ο λαός ποιος φταίει για τη χρεωκοπία οι σαμποταριστές τον έπεισαν ότι φταίνει οι διεφθαρμένοι πολιτικοί, την ώρα που πιο διεφθαρμένες πολιτικά χώρες σαν την Κίνα, έχουν πελώρια ανάπτυξη. Μετά πέρασαν τη θέση ότι φταίνει οι δανειστές και τα μνημόνια. Οι δανειστές πάντα οδηγούν σε πείνα τους λαούς αλλά ενώ οι άλλες χώρες βγαίνουν από τις χρεωκοπίες, όπως τώρα η Ιρλανδία, η Ισπανία και, πιο αργά, η Πορτογαλία, η Ελλάδα βυθίζεται ασταμάτητα παρά το κούρεμα χρέους που μόνο αυτή είχε.

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΡΕΙ ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΤΖΑΜΠΑ. Η ΔΗΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Οι ρωσόφιλοι αντιευρωπαϊκοί ισχυρίζονται ότι οι Γερμανοί σκοτώνουν παραγωγικά τη χώρα για να την αγοράσουν τζάμπα. Όμως αυτοί που αγοράζουν τζάμπα τα βασικά οικονομικά γάνγλια της είναι οι ρώσοι και κινέζοι ολιγάρχες.

Είναι ο ρώσος κρατικο-ολιγάρχης Νέσις που αγόρασε το σχετικά μεγαλύτερο πακέτο της Τράπεζας Πειραιώς και από τότε αυτή καταπνίγει τα πάντα με σκοτεινές διαδικασίες (την ΑΤΕ, την τράπεζα ΚΥΠΡΟΥ, τη Μιλλένιουμ κλπ). Μετά ο Ιβάν Σαββίδης αγόρασε τον ΠΑΟΚ, τη ΣΕΚΑΠ, ξενοδοχεία και ακριβή τουριστική γη, ενώ άλλοι ρώσοι κρατικο-ολιγάρχες αγόρασαν τη Δωδώνη, τον ΟΠΑΠ, νησιά κλπ. Τώρα η Ρωσία διεκδικεί τον ΟΣΕ και το λιμάνι της Θεσσαλονίκης για να αποκτήσει μια στρατηγικής σημασίας χερσαία έξοδο στη Μεσόγειο.

Είναι τερατώδες πως ομόφωνα τα 6 κόμματα και οι ναζί βοήθην τη Ρωσία με τους φορολογικούς νόμους να αποκτήσουν φτηνά την πιο ακριβή γη. Με αυτούς τους νόμους επιβάλλουν υψηλή φορολογία για τα μεγάλης αξίας οικοπέδα και αναγκάζουν έτσι τους ιδιοκτήτες τους να τα πουλάνε όσο-όσο στους ρώσους και κινέζους άρτανες στους οποίους μάλιστα δίνουν άδεια μόνιμης διαμονής.

Χαρακτηριστικά μειώνουν κατά 70% τους φόρους μεταβίβασης για να αγοράζουν φτηνά οι ρωσοκινέζοι αλλά αφήνουν ψηλά τους φόρους γονικής παραχής για να μην μπορούν να μεταβιβάσουν οι Έλληνες ιδιοκτήτες την ακριβή γη στα παιδιά τους. Έτσι αυτοί χρεωκοτούν φορολογικά, απειλούνται με φυλάκιση και ξεπουλάνε αμέσως στους ρωσοκινέζους.

ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ "ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ"

Είναι λόγω του συστηματικού σαμποτάζ της παραγωγής **ακόμα και μέσα στην κρίση και μάλιστα με πρόσημα την κρίση** που www.oakke.gr info@oakke.gr

μόνο η Ελλάδα από όλες τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου βρίσκεται σε τέτοια βιομηχανική ύφεση (ως 75% τα 3 τελευταία χρόνια πτώση σε πολλούς βιομηχανικούς κλάδους), με τόσο ανοδική ανεργία, με πτώση εξαγωγών (αν αφαιρεθούν τα πετρελαιοειδή), με τόσο επίμονο έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση κρύβουν ότι **Η ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΥΠΟΣΤΕΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ "ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ"** στα λίγα χρόνια της κρίσης, δηλαδή εκατοντάδες σημαντικές βιομηχανίες έχουν κλείσει και το **86% των υπόλοιπων ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΧΡΕΩΜΕΝΕΣ και πένε για κλείσιμο (ICAP 2013)**, ενώ οι άλλες χώρες του Νότου της ΕΖ βγαίνουν από την κρίση ακριβώς γιατί **ΣΤΗΡΙΞΑΝ ΤΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΤΟΥΣ** (Ιρλανδία, Ισπανία).

Το σαμποτάζ με πρόσημα την κρίση το κάνουν με συντηρητική υπερφορολόγηση των βιομηχανιών και με αύξηση της τιμής της ενέργειας. Έτσι φορτώνουν τη ΔΕΗ με τα απλήρωτα χαράτσια και με τα πανάκριβα φωτοβολταϊκά με αποτέλεσμα να μετακυλιέται αυτή το κόστος στη βιομηχανική ενέργεια. Μόλις ανέβασαν την τιμή του ρεύματος τσάκισαν και τα φωτοβολταϊκά με υπερφορολόγηση και ματαίωση αδειοδότησης. Ταυτόχρονα **αύξησαν το πετρέλαιο, βασικό καύσιμο της βιομηχανίας, κατά 30% και επέτρεψαν στην Γκάζπρον να ανεβάσει την τιμή του φυσικού αερίου 40% πάνω από την υπόλοιπη Ευρώπη. Ενώ πολλές ευρωπαϊκές χώρες πήγαν στη διαίτησία και μείωσαν την τιμή του ρώσικου αερίου παίρνοντας αναδρομικά από την Γκάζπρον η ΔΕΠΑ δεν πήγε στη διαίτησία!** Μόνο στον Μυτιληναίο δούσαν εκατοντάδες εκατομμύρια Ευρώ σε ρείμα. Αντί να ξεμπλοκάρουν πάμπολλες επενδύσεις ώστε να ανειεί αμέσως ο όγκος των συλλεγόμενων φέρων, τις μπλοκάρει (π.χ. εκτροπή Αχελώως, επενδύσεις χρυσού σε Χαλκιδική, Έβρο, μεγάλες τουριστικές επενδύσεις σε Πελοπόννησο και Κρήτη, Ελληνικό, Ολυμπιακά ακίνητα). Επίσης αντί να κυνηγήσουν τους φοροφυγάδες ολιγάρχες και επαγγελματίες, αυτοί κατηγγύσαν το ΙΓΜΕ, μείωσαν τον Οργανισμό Εξαγωγών, τσάκισαν τη μέση τεχνική παιδεία απολύοντας τους καθηγητές της, έκλεισαν το ταμείο οδοποιίας υπέρ του Μπόμπολα και μισοτελείωσαν την ΕΑΣ που οι ίδιοι σαμποτάραν επί δεκαετίες.

Να γιατί μόνο η Ελλάδα δεν βγαίνει από την κρίση. Ο Σαμαράς διατυμπανίζει τη περί πρωτογενούς πλεονάσματος, όμως αυτό δεν βγαίνει από το πλεονάσμα της παραγωγής, αλλά από υπερφορολόγηση, δηλαδή από παραγωγικό κεφάλαιο που καταστρέφεται, οπότε αργότερα δεν θα μπορεί να ξαναβγει πλεονάσμα.

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ-ΚΛΕΙΔΙ: ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ είναι ένα μαζικό μαχητικό κίνημα για βιομηχανική ανάπτυξη με προοδευτικούς όρους, (όπως το να μη ληστεύεται η χώρα, να μην εγκαθίστανται εργασιακά γκέτο και να μην καταστρέφεται το περιβάλλον. **Η κύρια δύναμη ενάντια στους σαμποτέρ της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης πρέπει να είναι τα κύρια θύματα του σαμποτάζ, οι άνεργοι** και μετά οι βιομηχανικοί εργάτες που απειλούνται με απόλυση. Το κράτος αναγκάζει σήμερα τους ανέργους-θύματα του σαμποτάζ να στηρίζονται στους όλο και πιο φτωχούς συγγενείς τους και το χειρότερο στη φιλανθρωπία, ιδιαίτερα την τόσο υποκριτική της εκκλησίας που έχει εξασφαλίσει σκανδαλώδη φορο-ασυλία. **Οι άνεργοι πρέπει να απαιτήσουν από την πολιτική εξουσία που ευθυνεται για την κατάσταση τους μια ελάχιστη αποζημίωση: Αυτή είναι η επιδότηση όλων των ανέργων, όσο καιρό και να είναι άνεργοι.** Αυτός είναι στοιχειώδης υλικός όρος για να πολεμήσουν και να αλλάξουν την κατάσταση τους. Τα ποσά που απαιτούνται μπορούν αντικειμενικά να βρεθούν αμέσως από το ξεμπλοκάρισμα των επενδύσεων σε όλους τους τομείς. Υπάρχουν όμως και λεφτά που θα μπορούσαν να βγουν από τον κυνήγι των συστηματικών φοροφυγών, των κρατικο-ολιγαρχών, των πιο εύπορων επαγγελματιών, και των κάθε λογής μιζαδόρων. Αν οι άνεργοι εξασφαλίσουν τη στοιχειώδη αξιοπρεπή επιβίωσή τους, οι εργοδότες δεν θα μπορούν να επιβάλλουν συνεχή μείωση μισθών και όρους εργασιακής γαλέρας. Έτσι, τα νέα ανατολικού τύπου αφεντικά δεν θα μπορούν να αγοράζουν και να εκμεταλλεύονται τους πάντες με τους όρους τους.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί το λαό να σχηματίσει ένα πλατύ δημοκρατικό και πατριωτικό μέτωπο ενάντια στο παραγωγικό σαμποτάζ, στην εθνική λεηλασία, στα μέτρα πείνας και πάνω απ όλα ενάντια στη σοσιαλφασιστική δικτατορία που έρχεται με τη βία, κυρίως εκείνη των ναζί της Χ.Α (που ξεδιάντροπα καλούν στην Ελλάδα τον ρώσικο στρατό), αλλά όχι μόνο.

Αθήνα 02/01/2014

ΟΑΚΚΕ

Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ

αυτά σε όσα λέμε και τόσο πλατιά αποδοχή στις αναλύσεις μας, πράγμα που αποδείχτηκε πρόσφατα σε ένα μικρό δείγμα δράσης μας στο χώρο της μέσης εκπαίδευσης. Επίσης όχι τυχαία, και το σημαντικότερο, διαπιστώνουμε όλο και πιο έντονη διάθεση συμμετοχής φίλων μας και συναγωνιστών στην κομματική μας δραστηριότητα.

Καλούμε όλους τους φίλους, συναγωνιστές και συντρόφους μας να κάνουμε το 2014 μια χρονιά σταθμό στην ανάπτυξη της οργανωτικής δουλειάς της ΟΑΚΚΕ και σταθμό στην πάλη της για την οικοδόμηση του νέου Κομμουνιστικού Κόμματος.

-Αθήνα 1.1.2014-

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2988)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Παρακαλούμε τους
αναγνώστες μας να στέλνουν
τα γράμματά
τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη
35, Αθήνα, Τ.Κ. 10432

Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις χρησιμοποιήστε
το λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ανήμερα των Φώτων έγινε και φέτος μεγάλη συγκέντρωση των Απολυμένων από τα Λιπάσματα Δραπετσώνας Λιμάνι του Πειραιά. Με τη συνεχή δεκαετίαχρονη παρουσία τους (με την εξαίρεση του 2002 που δεν έγινε συγκέντρωση λόγω κακοκαιρίας) , δείξαν ότι αποτελούν ένα εργατικό κίνημα που απαντάει στην καταστροφή της βιομηχανίας. Τώρα μπαίνει μπροστά και για το ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ σε όλους τους ΑΝΕΡ-

ΓΟΥΣ. Σήμερα, το ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ στη ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ συνδυάζεται από τους Λιπασματιώτες με το ΕΠΙΔΟΜΑ για ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ. Φωνάχτηκαν μεταξύ άλλων τα συνθήματα «Ισονομία, Δώστε μας τα ένσημα από την ανεργία», «Λιπάσματα, λιπάσματα», «Όχι σαμποτάζ στη βιομηχανία». Δημοσιεύουμε παρακάτω την προκήρυξη που μοιράστηκε:

ΖΗΤΑΜΕ ΙΣΟΝΟΜΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ!!! ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ στη ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ... ΦΕΡΝΕΙ ΠΕΙΝΑ & ΑΝΕΡΓΙΑ

Πέρασαν 14 χρόνια, ήταν ο Οκτώβρης του 1999, όταν έκλεισε το εργοστάσιο Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα και τότε όλα τα πολιτικά κόμματα διαλαλούσαν ότι η χώρα θα ζήσει με «τουρισμό, πολιτισμό και υπηρεσίες». Εμείς που βρεθήκαμε από τους πρώτους στην ανεργία γράφαμε στις ανακοινώσεις και φωνάζαμε συνθήματα ότι ο Πειραιάς «δεν ζει με μαγαζιά και υπηρεσίες χρειάζεται βιομηχανία, όπως όλα τα μεγάλα λιμάνια του κόσμου».

Τότε αρκετοί συμπολίτες μας πίστευαν στα «ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα», πίστεψαν δηλαδή ότι θα γίνουν παντού μαρίνες και πάρκα αναψυχής και ενώ δεν θα παράγουμε τίποτα, θα ζούμε πλουσιοπάροχα, μάλιστα πίστεψαν ότι τα διαμερίσματα τους, στη ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ, στο ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ & στο ΠΕΙΡΑΙΑ θα τριπλασιάζαν την αξία τους!!! Πρέπει να θυμηθούμε, ότι στις «κινητοποιήσεις» για να κλείσουν τα εργοστάσια και να γίνουν

πάρκα, καφετέριες και μαρίνες πρωτοστατούσαν οι δήμαρχοι τόσο των κυβερνητικών, όσο και ιδιαίτερα των αντικυβερνητικών δυνάμεων.

Που φτάσαμε όμως με αυτές τις επιλογές; Στη σημερινή πείνα, στη ανεργία και τους αδιανόητους φόρους!!! Ποιοί μπήκαν μπροστά τότε για να σταματήσει το σαμποτάζ στη βιομηχανία; Τα ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ, σαν γνήσιο βιομηχανικό προοδευτικό κίνημα.

Τι κάνουν σήμερα οι άνθρωποι που έφεραν την χώρα στην καταστροφή; Εκδικούνται τα ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ. Θέλουν να εκτελέσουν το πιο γνήσιο βιομηχανικό εργατικό κίνημα!!

Τι κάνουν συγκεκριμένα; Ψήφισαν στη ΒΟΥΛΗ στις 21/12/2013 νόμο που δίνει την δυνατότητα σε όλους τους ανέργους που έζησαν την ομαδική απόλυση και επιδότηση όταν έκλεισαν τα εργοστάσια στα οποία δούλευαν, να χρησιμοποιήσουν την αγορά πλασματικών ενσήμων για να βγουν στη σύνταξη, ΑΛΛΑ ΤΟ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΝ ΟΜΟΦΩΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟΛΥΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ. ΑΙΣΧΟΣ!!!

Εμείς όταν έκλεισε το εργοστάσιο και βρεθήκαμε από την μια μέρα στην άλλη άνεργοι ανασυνταχθήκαμε και δώσαμε μάχες στους δρόμους και στα δικαστήρια

στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Με την ομόφωνη δικαίωση μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στον Άρειο Πάγο και τις δυναμικές μας κινητοποιήσεις όλα αυτά τα χρόνια, με αποκορύφωμα την πραγματική απεργία πείνας μέσα στον καύσωνα στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά, πετύχαμε αρκετά. Τις κατακτήσεις αυτές σήμερα μεθοδευμένα την μια μετά την άλλη μας υφαρπάζουν. Με αυτή την αγωγή είμαστε σήμερα πάλι εδώ και φωνάζουμε, αλλά όπως πάντα δεν φωνάζουμε μόνο για μας, αλλά για όλους τους ανέργους. Ζητάμε ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΟΛΩΝ των ΑΝΕΡΓΩΝ για όσο ΚΑΙΡΟ είναι ΑΝΕΡΓΟΙ. Αυτό το αίτημα είναι πολύ σημαντικό και για τους εργαζόμενους, γιατί όταν δεν υπάρχει επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους, οι εργοδότες επιβάλλουν μισθούς πείνας σε όσους δουλεύουν. Καλούμε κάθε άνεργο και κάθε σημερινό εργαζόμενο, να σταθεί και να παλέψει δίπλα μας.

**Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΔΕΝ ΘΑ
ΠΕΡΑΣΕΙ
ΕΠΙΔΟΜΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΑΝΕΡΓΟΥΣ**

**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ & ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ**



ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΕΒΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Καμπάνια οικονομικής ενίσχυσης

συνέχεια από τη σελ. 1

έξοδα προπαγάνδας.

Ως τώρα τα έξοδα αυτά τα βγάλαμε με έκτακτες εισφορές των μελών μας και των στενών φίλων μας και με δάνεια που τα αποπληρώναμε σιγά-σιγά μέσα στα 3 χρόνια που μεσολαβούσαν ανάμεσα στις εκλογικές μάχες. Τώρα όμως αυτές οι δύο δυνατότητες δεν υπάρχουν πια. Τα μέλη και οι στενοί φίλοι της ΟΑΚΚΕ, που είναι στη συντριπτική πλειοψηφία εργαζόμενοι, άνεργοι, συνταξιούχοι και μικροεπαγγελματίες, δεν μπορούν πια να δώσουν αυτά τα λεφτά, ούτε μπορούν να δανειστούν από τράπεζες. Γι αυτό το λόγο δεν μπορέσαμε να κατεβούμε στις δεύτερες βουλευτικές εκλογές του 2012.

Αν δεν βρούμε μια άλλη πηγή οικονομικής ενίσχυσης δεν θα κατεβούμε στις ε-

περχόμενες ευρωεκλογές. Και αυτό δεν θα είναι μια καταστροφή γιατί ένα επαναστατικό κόμμα δεν ανασαίνει από τις εκλογές ούτε ζει από αυτές, επειδή ξέρει ότι τους εκλογικούς δρόμους προς την εξουσία τους κρατάει συνήθως στα χέρια της η πολιτική αντίδραση. Όμως ποτέ όσο τώρα δεν χρειάστηκε να ακουστεί και η φωνή της αλήθειας και της δημοκρατίας μέσα στους τόνους της απάτης και κυρίως μέσα στην καταστροφική και φασιστική επίθεση που εξαπολύει καλυμμένα ο κύριος εχθρός, ο σοσιαλιμπεριαλισμός, δηλαδή ποτέ όσο τώρα δεν ήταν τόσο πολύτιμο το να να δώσουμε στους παλιούς και νέους φίλους της ΟΑΚΚΕ τη δυνατότητα να πούνε και τώρα στα πιο δύσκολα το γνωστό τους, γενναίο και κόντρα στο ρεύμα: «είμαστε εδώ».

Το μόνο λοιπόν που μπορούμε να κάνουμε για να κατεβούμε σε αυτές τις ε-

κλογές είναι να κάνουμε κάλεσμα σε όλους τους φίλους, σε όλους τους ψηφοφόρους μας, σε όλους του συναγωνιστές που δεν έχουμε ακόμα γνωρίσει να μας δώσουν μια οικονομική ενίσχυση, ακόμα και την πιο μικρή, ακόμα και 1 Ευρώ για να κατεβούμε στις ευρωεκλογές. Αν υποθέσουμε ότι ο καθένας από τους 2.600 ψηφοφόρους του 2012 μπορούσε να μάθει γι αυτό το κάλεσμα μας, και αν μπορούσε να ανταποκριθεί δίνοντας μας μέσα στους λίγους μήνες που μας χωρίζουν από τις ευρωεκλογές 10 Ευρώ ο καθένας κατά μέσο όρο, θα μπορούσαμε να κατεβούμε. Το ίδιο θα μπορούσαμε αν εξασφαλίσαμε 20 Ευρώ από 1000 φίλους, ή 40 ευρώ από 500. Είναι δύσκολα αυτά τα νούμερα κυρίως επειδή δεν ξέρουμε τους περισσότερους από τους φίλους και ψηφοφόρους μας. Όμως πρέπει να το παλέψουμε.

Όποιος φίλος θέλει να μπει στη μάχη για το κατέβασμα της ΟΑΚΚΕ στις ευρωεκλογές μπορεί να δώσει την ενίσχυση του – που μπορεί να τη σπάσει σε περισσότερες από μία δόσεις-με κατάθεση στον τραπεζικό λογαριασμό 160/76496229, ή σε ταχυδρομική επιταγή στον σ. Κώστα Κούτελο, Χαλκοκονδύλη 35, ΤΚ 10432, Αθήνα.

Αν αυτή η καμπάνια καταφέρει να μας κατεβάσει στις εκλογές θα έχουμε εξασφαλίσει κάτι πολύ περισσότερο από την πολιτική ενίσχυση της ΟΑΚΚΕ : θα έχουμε εξασφαλίσει μια λαϊκή συμμετοχή στην οργανωτική ανάπτυξη της ΟΑΚΚΕ, μια ΟΑΚΚΕ δηλαδή κοντά σε ένα οργανωτικό ξεπέταγμα που μόνο σε αυτές τις τραγικές συνθήκες είναι τόσο δυνατό γιατί μόνο τώρα είναι τόσο απαραίτητο.

Αθήνα 10/2/2014

Επιλεκτική κάθαρση: Πως όλα τα κόμματα προστατεύουν τους διεφθαρμένους στρατιωτικούς και τις ρώσικες μίζες

Οι σοσιαλφασίστες δέλουν διεφθαρμένο, φασιστικό, και ρωσόδουλο το στρατό για τη μεγάλη δικτατορία που ετοιμάζουν

Μετά την καταδίκη Τσοχατζόπουλου, οι ανακρίσεις για τα εξοπλιστικά συνεχίζονται έχοντας στο επίκεντρο τους τις συμβάσεις για τα υποβρύχια με Γερμανία, ενώ το σκάνδαλο των ρώσικων TOR M-1 παραμένει θαμμένο στα συρτάρια. Το κεντρικό πρόσωπο που κατηγορούν τα κόμματα σε αυτή την υπόθεση είναι ο Παπαντωνίου, που σα φιλοευρωπαϊκό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ προορίζεται να εξοντωθεί ηδικά και πολιτικά ακολουθώντας τη μοίρα του Τσοχατζόπουλου.

Όμως οι κατηγορούμενοι που καλούνται να καταθέσουν για τα γεγονότα και τις μίζες, αποκάλυψαν το βασικό σκάνδαλο διαφθοράς που φέρνει σε αμηχανία το καθεστώς και προσπαθεί τώρα με κάθε τρόπο να το κουκουλώσει. Πρόκειται για τις μίζες που έπαιρναν σταθερά και για κάθε προμήθεια στρατιωτικοί. Χωρίς στρατιωτικούς που κάνουν τεχνικές εκτιμήσεις δεν υπάρχουν σκάνδαλα στους εξοπλισμούς και όμως αυτούς ποτέ δεν τους κυνήγησαν οι εγκάθετοι διώκτες. Άλλο ένα σκάνδαλο που ήρθε στο φως και επίσης το πνίγουν, είναι οι μίζες που έδωσαν δύο ρώσικες εταιρείες, από τις οποίες η μία είναι η ROSOBORONEXPORT, η κρατική ναυαρχίδα της πολεμικής βιομηχανίας της Ρωσίας, και άμεσα εμπλεκόμενη στο σκάνδαλο των TOR-M1.

Ο Ευσταθίου δίνει στρατιωτικούς αντί για πολιτικούς και δέχεται εκβιασμό από τον ανακριτή!

Ανάμεσα στους κατηγορούμενους για τις μίζες στα εξοπλιστικά είναι ο Π. Ευσταθίου, εμπορικός αντιπρόσωπος δύο γερμανικών εταιρειών οπλικών συστημάτων, της Rheinmetall και της Atlas (που στη συνέχεια εξαγοράστηκε από τον όμιλο που ανέλαβε την κατασκευή των γνωστών τεσσάρων υποβρυχίων) και ο Αν. Κάντας, πρώην αναπληρωτής γενικός διευθυντής εξοπλισμών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, την περίοδο 1996-2002, επί υπουργίας Άκη Τσοχατζόπουλου και Γ. Παπαντωνίου. Ο μεν Κάντας ήταν απόστρατος της αεροπορίας, ο δε Ευσταθίου ήταν απόστρατος του πολεμικού ναυτικού.

Στις καταθέσεις του ο Π. Ευσταθίου ανέφερε πως ο Αν Κάντας χρησιμοποιώντας τη θέση του γενικού διευθυντή εξοπλισμών, ζήτησε μίζα για τις προμήθειες που θα έπαιρναν οι εταιρείες που εκπροσωπούσε ο Ευσταθίου, για να κάνει θετικές εισηγήσεις και να μην μπλοκάρει τις συμβάσεις. Παράθεση επίσης μία σειρά ονομάτων αξιωματούχων του στρατού και του ναυτικού που πήραν χρήματα από τις γερμανικές εταιρείες για τις συγκεκριμένες συμβάσεις, από 150.000 Ευρώ έως 300.000 Ευρώ ο καθένας, για «παροχή συμβουλών», δηλαδή για την παροχή πληροφοριών και την επιρροή τους σε αρκετές επιτροπές αξιολόγησης οι οποίες εισηγούνταν στο ΚΥΣΕΑ που έπαιρνε τις τελικές αποφάσεις για τις προμήθειες. Συνολικά ο Ευσταθίου έδωσε κατάθεση για μίζες 3 εκ ευρώ ονομάζοντας μεταξύ άλλων σαν αποδέκτες έναν πρώην αρχηγό ΓΕΝ και έναν πρώην αρχηγό ΓΕΣ (απολογία Ευσταθίου στο www.real.gr, 5/1/2014, Ελευθεροτυπία, 2/1/2014).

Ο Δημητράκοπουλος, δικηγόρος του Ευσταθίου, χωρίζει «τους επίορκους αξιωματούχους» σε δύο κατηγορίες: “Πρόκειται για τους εκβιαστές που έλεγαν “ή μας δίνεις μίζα ή δεν πρόκειται ποτέ να επιβιώσεις σε αυτόν τον κόσμο” και αυτοί που παράλληλα με τα καθήκοντά τους στο υπουργείο

Άμυνας ήταν και υπάλληλοι σε εταιρείες με στρατιωτικούς εξοπλισμούς” (δήλωση Δημητράκοπουλου στο Σκάι σε εκπομπή του Ευαγγελάτου)

Αυτά τα στοιχεία δεν άρεσαν καθόλου στον ανακριτή διαφθοράς Γ. Μαλλή που εξέτασε τον Π. Ευσταθίου. Σε απόλυτη σύμπλευση με την καθεστωτική γραμμή για την πολιτική εκτέλεση ηγετικών πολιτικών στελεχών μέσω των σκανδάλων (Τσοχατζόπουλου-Παπαντωνίου), ο Γ. Μαλλής επέμεινε στο θέμα των στοιχείων για πολιτικούς, αλλά ο Ευσταθίου τον απογοήτευσε και τελικά τον εξόργισε (!) Το αποτέλεσμα ήταν ένας έμμεσος αλλά σαφής εκβιασμός από την πλευρά του ανακριτή για το ότι θα εξαντλούσε την αυστηρότητα του εάν ο Ευσταθίου επέμεινε στη στάση του. Τι σημαίνει θα εξαντλούσε την αυστηρότητά του; Σημαίνει ότι όποιος δίνει ονόματα που θέλει ο ανακριτής, δηλαδή κατηγορεί πολιτικούς, ακόμα και αν είναι αθώοι, αυτός εισπράττει ελάχιστες ποινές και τα θύματά του καταδικάζονται στις βαρύτερες. Έτσι καταστράφηκε ο Παπαγεωργόπουλος, ενώ από την άλλη ο ξάδελφος του Τσοχατζόπουλου, ο Ζήγρας την έβγαλε με ελαφρύτερη ποινή και αφέθηκε ελεύθερος με αναστολή. Σε ρεπορτάζ της «Εφημερίδας των Συντακτών» (5/1/2014) αναφέρεται ότι ο Ευσταθίου «έλαβε το αυστηρό τελεσίγραφο του ανακριτή: «Θέλω τα ονόματα των προσώπων που έλαβαν μίζες από την κορυφή ως τη βάση της ιεραρχίας, διαφορετικά η Δικαιοσύνη θα κάνει το καθήκον της». Στις επίμονες ερωτήσεις του ανακριτή για το αν δωροδοκήθηκαν οι πρώην υπουργοί Εθνικής Άμυνας Άκης Τσοχατζόπουλος και Γιάννος Παπαντωνίου, και ο πρώην γενικός γραμματέας εξοπλισμών Γιάννης Σμώκος, ο ηλικιωμένος επιχειρηματίας φέρεται να απάντησε αρνητικά».

Όσο αρνιόταν ο Ευσταθίου να «ομολογήσει» τόσο παρατεινόταν η εξέτασή του που κράτησε 12 ώρες (!) και εξάντλησε τον 83χρονο και καρκινοπαθή κατηγορούμενο με αποτέλεσμα να μεταφερθεί απευθείας από το ανακριτικό γραφείο στο νοσοκομείο. Μετά την αναγκαστική λήξη της ανάκρισης ο ανακριτής πρότεινε την προφυλάκιση του Ευσταθίου, πρόταση στην οποία διαφώνησε ο εισαγγελέας. Τελικά το δικαστικό συμβούλιο αποφάσισε να τον αφήσει ελεύθερο με εγγύηση 500.000 Ευρώ και περιοριστικούς όρους. Διαβάζουμε στο σχετικό ρεπορτάζ που δημοσιεύτηκε στην πύλη real.gr: «Ανακριτής και εισαγγελέας διαφώνησαν για την ποινική μεταχείριση του κατηγορουμένου με τον ανακριτή να υποστηρίζει ότι ο κατηγορούμενος πρέπει να κρατηθεί προσωρινά αφού δεν πείστηκε ότι ο Π. Ευσταθίου είπε όλη την αλήθεια.

Ο πρώην γενικός διευθυντής εξοπλισμών Κάντας τον οποίο κατάγγειλε ο Π. Ευθυμίου έδωσε πολλά στοιχεία για τις μίζες που πήρε ο ίδιος. Ένα εντυπωσιακό σημείο της κατάθεσής του με το οποίο ελάχιστα ασχολήθηκαν τα ΜΜΕ ήταν η μίζα για τους ρώσικους αντιαρματικούς πυραύλους

KORNET. Στην περίπτωση αυτή και σε αντίθεση με τις μίζες που δόθηκαν από γερμανικές επιχειρήσεις στις οποίες δεν εμπλέκονται κρατικοί παράγοντες, ο Κάντας καταθέτει ότι τον πλησίασε ο ρώσος ομόλογος του στη σύνοδο ελληνορωσικής αμυντικής συνεργασίας στην οποία ήταν πρόεδρος ο Κάντας (!!!) Το άλλο εντυπωσιακό που καταθέτει είναι ότι του χρεώθηκε η μίζα αυτή για τη Siemens, ενώ προερχόταν από τη ρώσικη κατασκευαστική εταιρεία για προμήθεια αντιαρματικών πυραύλων!!!

Είπε συγκεκριμένα ο Κάντας στην κατάθεσή του που δημοσιεύτηκε στο Βήμα: «... Έλαβα παράνομη αμοιβή και για τους αντιαρματικούς πυραύλους KORNET, που προμηθεύτηκε το υπουργείο για λογαριασμό του στρατού ξηράς από τη ρωσική εταιρεία KPB. Το συνολικό κόστος της προμήθειας είχε ανέλθει σε 100.000.000 δολάρια ή ευρώ. Η προμήθειά μου ήταν εντυπωσιακά μεγάλη. Ανήλθε σε 3% του ύψους του προγράμματος. Εκπρόσωπος της κατασκευάστριας αυτής εταιρείας ήταν ο Κωνσταντίνος Δαφέρμος, τον οποίον αρχικά δεν γνώριζα. Τότε, το 2000, συνέβησαν δυο γεγονότα: στη σύνοδο ελληνορωσικής αμυντικής συνεργασίας με πλησίασε ο ρώσος ομόλογός μου και μου είπε ότι η προμήθεια μπορεί να γίνει μέσω της κρατικής εταιρείας, που μετονομάστηκε σε ROSOBORONEXPORT... Το γεγονός αυτό πληροφορήθηκε η κατασκευάστρια KPB και κάποια μέρα ήρθε στο γραφείο μου ένα υψηλόβαθμο στέλεχος συνοδευόμενο από τον κ. Δαφέρμο. Πάντως άλλο στέλεχος της KPB με ρώτησε αν είχαμε προβλήματα με τον κ. Δαφέρμο, διότι άλλη ελληνική πηγή τούς κατήγγειλε ότι είχε δικαστική εμπλοκή. Του απάντησα ότι δεν έχω τέτοια πληροφορία...

Λίγες ημέρες μετά με επισκέφθηκε και με ευχαρίστησε και με ρώτησε τί ζητάω από αυτή τη σύμβαση. Δεν του απάντησα και φεύγοντας μου είπε ότι θα μου δοθεί το 3%, που αντιστοιχούσε σε 3.000.000 δολάρια ή ευρώ. Δεν τον πίστευα, αλλά πράγματι ένα μεγάλο μέρος, τα 700.000, μου τα κατέβαλε σε μετρητά στην Ελλάδα και το υπόλοιπο ποσό σε λογαριασμό μου στην UBS Γενεύης...

(...) όταν το 2008 ξέσπασε στην Ελλάδα το σκάνδαλο Siemens έμεινα έκπληκτος που αναφερόταν το όνομά μου... Συγκεκριμένα αναφερόταν ότι από την υπεράκτια Martha Holdings του Πρόδρομου Μαυρίδη έλαβα το ποσό στον προσωπικό μου λογαριασμό στην Ελβετία. Όμως τα χρήματα δεν προέρχονταν από τη Siemens, ούτε ήξερα τον Μαυρίδη και την εταιρεία του. Τα χρήματα ήταν για τα KORNET...». Ο ίδιος συμπληρώνει ότι το 3% ήταν «περίεργα» υψηλό ποσοστό.

Σε άλλο σημείο ο Αν. Κάντας αναφέρεται σε μίζα που πήρε απευθείας από τη ROSOBORONEXPORT, τον εξοπλιστικό κρατικό γίγαντα της ρώσικης πολεμικής μηχανής. Η μίζα αφορούσε το αντιαεροπορικό σύστημα μικρού βεληνεκού OSA AMK. Η προμήθεια θα γινόταν από τα αποθέματα του ρώσικου στρατού μέσω της ROSOVOORUZEHNIA (μετέπειτα ROSOBORONEXPORT), και το πρόγραμμα θα στοίχιζε 100 εκ δολάρια (!) Μεσο-

λαβητής ήταν ο Μπαρτζώκας. Για αυτή την προμήθεια ο Αν. Κάντας είπε ότι πήρε από το 1999 έως το 2004 από τη ρώσικη κρατική εταιρεία μίζα 1,7 Δολλ ΗΠΑ. Πρόσθεσε ότι ο Μπαρτζώκας εμφανιζόταν ως διεθνής σύμβουλος της εταιρείας που είχε αναλάβει τα αντισταθμιστικά για τα TOR. Ενώ το 2007 «όταν η ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε την αγορά των ρώσικων τεθωρακισμένων οχημάτων μεταφοράς προσωπικού και μάχης BNP-3 είχαν καλέσει τον Μπαρτζώκα στο ΥΕΘΑ και του ανακοίνωσαν την απόφαση της κυβέρνησης για την αγορά αυτών των οχημάτων».

Τα λεφτά στα οποία αναφέρεται ο Κάντας είναι πολλά. Οι ομολογημένες μίζες από Ρωσία φτάνουν στα 4,7 δολάρια ΗΠΑ ενώ η αξία των δύο εξοπλιστικών προγραμμάτων ήταν 200 εκ δολάρια. Ποιες αποζημιώσεις θα ζητήσει άραγε η ελληνική πλευρά από τη Ρωσία που εδώ εμπλέκεται απευθείας ως κράτος και ποιο κόμμα θα προτείνει εξεταστική για τις ρώσικες προμήθειες;

Μετά τον Τσοχατζόπουλο, το καθεστώς ζητάει το κεφάλι του Παπαντωνίου

Είναι φανερό ότι για το καθεστώς πάνω απ' όλους είναι ο Πούτιν, και μπορεί να αθώσει εκατό Τσοχατζόπουλους και Παπαντωνίου, προκειμένου να μην θιχτεί το αφεντικό, και γι' αυτό έκλεισε με συνοπτικές διαδικασίες στη Βουλή το σκάνδαλο των TOR-M1. Γι' αυτό και τις μίζες για τους ρώσικους KORNET τις βαφτίζει μίζες Siemens!!!

Αλλά η περίπτωση των γερμανικών υποβρυχίων προσφέρεται για πολιτικές εκκαθαρίσεις. Με ένα σμπάρο, δυο τρυγόνια. Από τη μία είναι μία ευκαιρία για να μπει μετά τον Τσοχατζόπουλο και ο Παπαντωνίου στη φυλακή. Ο Παπαντωνίου, ανήκει στους επιβίωσαντες της γενιάς των λεγόμενων «εκσυγχρονιστών» της κυβέρνησης Σημίτη, δηλαδή των φιλοευρωπαϊκών στελεχών που ήθελαν ανάπτυξη της οικονομίας μέσα στα πλαίσια της Ε.Ε. Από την άλλη καλλιεργείται το επιθυμητό αντιγερμανικό κλίμα. Γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε πρόταση στη Βουλή για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τα γερμανικά υποβρύχια η οποία απορρίφθηκε. Υπερψηφίστηκε όμως από ψευτοΚΚΕ, τους ΑΝΕΛ και από τη ναζιστική συμμορία της Χ.Α. Έτσι δημιουργήθηκε το κατάλληλο πολιτικό κλίμα για το θεσμικό λιντσάρισμα αυτών που κάθε φορά υποδεικνύονται από το καθεστώς για εξόντωση, και που είναι πάντα αναγκαίο για να διεκπεραιώσει τη δουλειά.

Όμως ενώ ζητούν όλοι το κεφάλι του Παπαντωνίου στο όνομα της διαφάνειας, θέλουν με κάθε τρόπο να κουκουλώσουν το τεράστιο σκάνδαλο της μίζας στους κόλπους του στρατού, είτε ο στρατός αγοράζει όπλα από τη Δύση είτε από τη Ρωσία.

Το διακομματικό κουκούλωμα της διαφθοράς στο στρατό. Ο σοσιαλφασισμός θέλει διεφθαρμένο και φασιστικό το στρατό στην υπηρεσία του ρώσικου αφεντικού

Για το ζήτημα της διαφθοράς στο στρατό

συνέχεια δίπλα

είναι χαρακτηριστική η στάση του Αν. Κάντα, τον οποίο ο Ευσταθίου κατάγγειλε σαν εκβιαστή. Παρόλο που δεν είχε στοιχεία για πολιτικά πρόσωπα όπως και ο Ευσταθίου, για να ικανοποιήσει τους εντεταλμένους να ανακαλύψουν ευθύνες πολιτικών προσώπων ανακριτές και να ελαφρύνει τη θέση του είπε στη διάρκεια της ανάκρισης ότι δεν μπορεί να μην έπαιρναν μίζα και οι παραπάνω αφού έπαιρνε μίζα και ο ίδιος.

Το ότι ο Αν. Κάντας δεν έχει κανένα στοιχείο για τις μίζες που μπορεί να πήραν οι πολιτικοί προϊστάμενοι του υπουργείου άμυνας, παρόλο που εμφανίζεται τόσο πρόθυμος να τους καρφώσει, αποδεικνύει πόσο οργανωμένο ήταν το κύκλωμα της μίζας μέσα στο στρατό, και πόσο είχε τη δική του λειτουργία χωρίς να χρειάζεται να παίρνει πολιτική εντολή για τους εκβιασμούς και τις κινήσεις του, ακριβώς όπως δεν παίρνει πολιτική εντολή από τον εκάστοτε προϊστάμενο υπουργό ο διεφθαρμένος υπάλληλος της εφορίας, της πολεοδομίας του δασαρχείου κλπ. Αυτοί λειτουργούν πάντα κάτω από μία ευρύτερη πολιτική κάλυψη ενός ουσιαστικά διακομματικού συστήματος που τους διασφαλίζει ότι δεν θα συλληφθούν. Αλλά μέσα σε αυτό το σύστημα πολιτικής κάλυψης τον πιο ξεχωριστό ρόλο έχουν τα δύο ψευτοαριστερά κόμματα της κρατικής υπαλληλίας, που κάνουν σαμποτάζ στις παραγωγικές επενδύσεις και γι αυτό θέλουν τους διεφθαρμένους υπαλλήλους που ζήτησαν μίζες για να δίνουν άδειες.

Είχαμε γράψει στο άρθρο μας για τη δίκη Τσοχατζόπουλου: «Ο Ανδρέας Παπανδρέου σαν αρχηγός του ΠΑΣΟΚ φρόντισε να εδραιώσει τη διαφθορά σε όλο το σύστημα του δημοσίου και σε μεγάλη κλίμακα, και

σε αυτό το σύστημα συμμετείχε και η αυτουνομική τάση, και τα στελέχη της όπως ο Τσοχατζόπουλος. Όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις προστάτησαν και αξιοποίησαν αυτό το διεφθαρμένο κράτος για να υπονομεύσουν την παραγωγή και το πολιτικό κύρος της κρατικοκαπιταλιστικής τάσης στο ΠΑΣΟΚ ή τη ΝΔ. Πρωταγωνιστές στην προστασία της υπαλληλικής ιδιαίτερα διαφθοράς είναι τα ψευτοαριστερά κόμματα ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ, που υπεράσπιζαν στην ουσία κάθε φακελάκι, σαν μία δήθεν φυσική αντίδραση των υπαλλήλων στις χαμηλές τάχα αμοιβές τους. Με τη γνωστή μέθοδο των επιλεκτικών σκανδάλων για καιρό τώρα οι ρωσόδουλες ηγεσίες των δύο μεγάλων κομμάτων, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, με τη βοήθεια των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ εκκαθαρίζουν όσους τους αντιστέκονται στον κρατικό μηχανισμό από το 1989, έως τις δίκες του παραδικαστικού και των μητροπολιτών, και την ομόφωνη διακομματική δίωξη του Παπακωνσταντίνου πιο πρόσφατα. Μετά από αυτή τη μακριά ιστορία φασιστικών πολιτικών εκκαθαρίσεων στο όνομα της διαφθοράς, όλοι οι διεφθαρμένοι θεσμοί παραμένουν εντελώς αλώβητοι και ενισχύονται. Οι εξυγιαντικές κατ'όνομα επιχειρήσεις αυτού του τύπου έχουν μετατραπεί στα χέρια του καθεστώτος σε ένα εργαλείο εκκαθαρίσεων των λιγότερο διεφθαρμένων λιγότερο καταστροφικών και λιγότερο σαμποταριστικών στοιχείων και τελικά ένα εργαλείο για το βάθεμα της διαφθοράς και τον εκφασισμό της χώρας. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις υποθέσεις για τις οποίες κατηγορείται ο Τσοχατζόπουλος, υπάρχει μία στρατιά αξιωματούχων και στελεχών του δημοσίου που ενέργησαν σε μεσολαβητές και ήταν αποδέκτες μισών. Τέ-

τοια στοιχεία έχουν προκύψει τόσο από έρευνες στη Γερμανία για τη σύμβαση των υποβρυχίων, όσο κυρίως από τα στοιχεία της τελματομένης έρευνας για τους ΤΟΡ ΜΙ».

Μετά τις καταθέσεις Ευσταθίου και Κάντα η διαφθορά στο στρατό ήρθε με ορμητικό τρόπο στο προσκήνιο, και είναι φανερό ότι υπάρχει εκτεταμένο κύκλωμα διαφθοράς μέσα στις ένοπλες δυνάμεις και μάλιστα με παράδοση στη μίζα. Κι όμως οι εισαγγελείς και οι ανακριτές δεν ενδιαφέρονται να κάνουν έρευνα για τα κρούσματα της διαφθοράς μέσα στις επιτροπές των εξοπλιστικών, να ανοίξουν λογαριασμούς των μελών τους, να ερευνήσουν τη στάση και την ψήφο τους στις αντίστοιχες συνεδριάσεις, να μάθουν και άλλα ονόματα, να αναζητήσουν ευθύνες σε ηγεσίες και διοικήσεις. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν υπήρξε μία πολιτική απαίτηση για κάθαρση μέσα στις ένοπλες δυνάμεις, για εισαγγελική παρέμβαση και για έρευνες από μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου. Για το ζήτημα της διαφθοράς στο στρατό υπάρχει αντίθετα μία απέραντη διακομματική σιωπή που έχει επιβληθεί σε τύπο και ΜΜΕ. Όχι μόνο επιβάλλεται σιωπή, αλλά γίνεται μία εντατική προσπάθεια να μείνει στο κέντρο της υποθέσης η διαφθορά των πολιτικών, στη βάση του σκεπτικού ότι ήταν οι διεφθαρμένοι πολιτικοί που είχαν και τα διεφθαρμένα επιτελεία μέσα στις ένοπλες δυνάμεις και συνεπώς το ζήτημα δεν αφορά το στρατό, αλλά τους πολιτικούς. Αλλά τα διεφθαρμένα στρατιωτικά επιτελεία όπως καταθέτουν οι μάρτυρες ήταν τα ίδια και εξίσου διεφθαρμένα και επί ΠΑΣΟΚ και επί ΝΔ. Συνεπώς η διαφθορά στο στρατό δεν αποτελεί

ουρά ενός συγκεκριμένου υπουργού, που έρχεται μαζί του και εξαφανίζεται όταν αυτός φεύγει. Ίσα-ίσα ο πολιτικός προϊστάμενος έχει πολύ μικρότερη δύναμη από τον παλιό και μόνιμο ανώτερο στρατιωτικό ή πολιτικό γραφειοκράτη που μένει για χρόνια στη θέση του, που ριζώνει και ξέρει τους πάντες και τα πάντα ενώ ο πολιτικός προϊστάμενος φεύγει στον πρώτο κυβερνητικό ανασχηματισμό ή μετά από εκλογές. Επίσης εδώ και 30 χρόνια οι πολιτικοί κυνηγούνται με τα σκάνδαλα και έχουν λόγους να φυλάγονται από αυτά, ενώ οι μόνιμοι διεφθαρμένοι υπάλληλοι ποτέ δεν έγιναν αντικείμενο συστηματικής καταδίωξης, αλλά αντικείμενο συστηματικής πολιτικής προστασίας και μάλιστα διακομματικής και συνεχίζουν να προστατεύονται.

Μόνο όταν το καθεστώς θέλησε να εκκαθαρίσει τη δικαιοσύνη επειδή συνολικά σε σώμα αυτό διατηρούσε κάποια πολιτική ανεξαρτησία της και πολλές φορές ενοχλούσε με τις αποφάσεις της, το βρώμικο ρωσόφιλο καθεστώς έκανε μία διακομματική εξόρμηση για κάθαρση μέσα στους κόλπους της δικαιοσύνης, και ενάντια στο λεγόμενο «παραδικαστικό κύκλωμα», στην οποία συμμετείχε σύσσωμος ο τύπος και τα ΜΜΕ, ενώ τα στοιχεία ήταν πολύ λιγότερα από αυτά που έρχονται στο φως σήμερα. Ασφαλώς και αυτή ήταν μία ψευτοκάθαρση.

Το ερώτημα είναι γιατί όλοι αυτοί καλύπτουν με τόσο πάθος τη διαφθορά στο στρατό; Γιατί στηρίζουν με τόσο πάθος τη θεωρία ότι οι αποκαλύψεις αφορούν «μεμονωμένα περιστατικά» στρατιωτικών ενώ δεν

συνέχεια στη σελ. 10

Τα νέα αγροτικά μπλόκα στήθηκαν για να μη φορολογηθούν οι μεγαλο-αγρότες

Οι νέες κινητοποιήσεις και τα μπλόκα των αγροτών ενάντια στο νέο φορολογικό καθεστώς έχουν σαν κύριο στόχο των διοργανωτών τους έναν: να μη φορολογηθούν οι μεγαλο-αγρότες αστοί φάρμερ ιδιαίτερα οι κλέφτες επιδοτήσεων. Αυτός ο στόχος ικανοποιείται με τα δύο βασικά τους αιτήματα: το πρώτο είναι το αφορολόγητο των 20.000 ευρώ με προσαύξηση 5.000 ευρώ για κάθε παιδί, και το δεύτερο είναι να μην έχουν φορολογικό έλεγχο, δηλαδή να μην τηρούν παραστατικά εσόδων εξόδων, για τζίρο έως 40.000 σαράντα χιλιάδες ευρώ. Επικεφαλής των κινητοποιήσεων είναι τα δύο ψευτοαριστερά κόμματα ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συμμετείχε στις κινητοποιήσεις της Νίκαιας στη Θεσσαλία με αντιπροσωπεία τεσσάρων βουλευτών του και με στελέχη και μέλη τοπικών οργανώσεων της Θεσσαλίας, ενώ επικεφαλής στα μπλόκα είναι το γνωστό συνδικαλιστικό στέλεχος του ψευτοΚΚΕ Β. Μπούτας.

Τα κυβερνητικά μέτρα για την αλλαγή του φορολογικού καθεστώτος των αγροτών υποτίθεται ότι ήρθαν να ρυθμίσουν μία ανισοροπία που δημιουργούσε το παλιό καθεστώς μεταξύ φτωχών και πλούσιων αγροτών, και να περιορίσει τη φορο-ασυλία των πλούσιων αγροτών που είχε σαν αποτέλεσμα τη φοροδιαφυγή και σε κάποιες περιπτώσεις φορολογικές απάτες με τις επιστροφές ΦΠΑ. Συγκεκριμένα με το παλιό καθεστώς:

«Οι αγρότες υπάγονταν σε ένα αντικειμενικό σύστημα φορολογίας, το λεγόμενο «ειδικό καθεστώς». Δηλαδή φορολογούνταν ως τώρα με μια μέθοδο αντικειμενικού προσδιορισμού του εισοδήματός τους, που προκύπτει βάσει των ελάχιστων τιμών που ανακοινώνονται κάθε χρόνο για κάθε προϊόν.

Το σύστημα αυτό θεωρητικά προστατεύει τους αγρότες με το μικρότερο εισόδημα. Οι «πολέμιοι» του, ωστόσο, αντιτάσσουν ότι α) οι κατ'έτος τιμές που ανακοινώνονται είναι αρκετά χαμηλότερες από το πραγματικό ανά στρέμμα/ζώο εισόδημα και β) ακριβώς εξαιτίας αυτού του γεγονότος οι πραγματικά ευνο-

ημένοι εν τέλει είναι οι μεγαλοαγρότες που παράγουν τις μεγαλύτερες ποσότητες (και έχουν μικρότερο σχετικά με το συνολικό τους εισόδημα αφορολόγητο. Σημείωση δικιά μας). Στην πράξη, λοιπόν, διευρύνονται οι εισοδηματικές ανισότητες μεταξύ των παραγωγών (...). Η τήρηση βιβλίων εσόδων-εξόδων όχι μόνο δεν αναιρεί την επιστροφή του ΦΠΑ αλλά, μέσω των σχετικών παραστατικών, κάνει ευκολότερο τον αντικειμενικό ή, καλύτερα, τον «πραγματικό» προσδιορισμό του (...) Για την ιστορία, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, εκατοντάδες αγρότες από τη Δυτική Ελλάδα χρησιμοποιούσαν επί σειρά ετών εικονικά τιμολόγια και με τη βοήθεια εμπόρων κατάφεραν να έχουν παράνομα επιστροφές ΦΠΑ ή να λαμβάνουν επιδοτήσεις για καλλιέργειες που ουδέποτε είχαν κάνει ή παρουσίαζαν γι'αυτές εξωπραγματική παραγωγή. Αναφέρεται χαρακτηριστικά η περίπτωση αγρότη από την Ηλεία που εμφάνισε στοιχεία και τιμολόγια για αγρό έκτασης μισού στρέμματος, από τον οποίο κατέθεσε δικαιολογητικά ότι είχε παραγωγή οκτώ τόνους σκόρδα, με σκοπό να πάρει τη σχετική επιδότηση. Στο δε Αστακό Αιτωλοακαρνανίας τα εικονικά τιμολόγια που σχετίζονται με επιστροφές ΦΠΑ σε αγρότες αγγίζουν τα 2,4 εκατομμύρια ευρώ» (www.agronews.gr).

Με το νέο φορολογικό καθεστώς η κυβέρνηση επέβαλε την τήρηση βιβλίων και στοιχεί-

ων για εισοδήματα πάνω από 10.000 Ευρώ, και εξίσωσε τους αγρότες με ελεύθερους επαγγελματίες, καταργώντας το αφορολόγητο και θεσπίζοντας υποχρέωση για τακτική υποβολή δήλωσης ΦΠΑ και συγκεντρωτικών καταστάσεων για τις συναλλαγές. Κατά τη θέσπιση των μέτρων αυτών δεν προστατεύτηκαν οι μικρομεσαίοι αγρότες, που θα πνίγονταν κυριολεκτικά από το χαρτομάνι και δεν προβλέφθηκε κανένα μεταβατικό διάστημα ή απλουστευτικά μέτρα για την προσαρμογή τους στο νέο καθεστώς. Το πλαφόν των 10.000 ευρώ εισοδήματος χωρίς μάλιστα να προσδιορίζεται τι συμπεριλαμβάνεται σε αυτό το εισόδημα, επιβάρυνε δυσανάλογα τους πιο φτωχούς αγρότες που θα υποχρεώνονταν να έχουν λογιστή για να συμμορφωθούν με την υποχρέωση της τήρησης στοιχείων εσόδων και εξόδων, αλλά και για τις υπόλοιπες υποχρεώσεις που φορτώθηκαν αρχικά με το νέο νόμο για ΦΠΑ, συγκεντρωτικές καταστάσεις κ.λπ.

Αυτό το χαμηλό πλαφόν μαζί με την κατάργηση του αφορολόγητου έκανε τις κινητοποιήσεις μαζικές αφού βγήκαν στο δρόμο και οι μικρομεσαίοι αγρότες, που είναι η πιο μεγάλη μάζα. Το πλαίσιο όμως των αιτημάτων το διαμόρφωσαν όπως πάντα τα συμφέροντα των πιο μεγαλο-αγροτών με κέντρο τους τη Θεσσαλία και πολιτικό εκφραστή το ψευτοΚΚΕ.

Είναι χαρακτηριστικό πως υπήρχε διάσπαση στους αγρότες πανελλαδικά σε σχέση με τα δύο πιο πάνω αιτήματα που αναφέραμε και που κυριάρχησαν τελικά. Οι αγρότες στο Ηράκλειο της Κρήτης είχαν αιτήματα για μη τήρηση βιβλίων για αγρότες με πλαφόν εισοδήματος τα 20.000 ευρώ και όχι τα 40.000 ευρώ που βάζει ο Β. Μπούτας και αντίστοιχα αφορολόγητο τα 10.000 ευρώ που είναι πε-

ρίπου το αφορολόγητο που ισχύει για τους μισθωτούς και όχι τα 20.000 ευρώ που θέλουν ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ.

Μετά τα πρώτα μπλόκα και κάτω από την πίεση των βουλευτών από αγροτικές περιοχές με επικεφαλής πάλι τον Τζαμτζή της ΝΔ, που είχε βγει πάλι μπροστά για να μην φορολογηθεί ουσιαστικά η μεγάλη αγροτική ιδιοκτησία, η κυβέρνηση αύξησε το πλαφόν για τα βιβλία από 10.000 σε 15.000, αντικατέστησε την αρχική ρύθμιση για υποχρέωση τήρησης βιβλίων με την υποχρέωση τήρησης παραστατικών εσόδων και εξόδων, και έκανε ετήσια την υποχρέωση για υποβολή δηλώσεων ΦΠΑ και συγκεντρωτικών καταστάσεων.

Αυτές ήταν παραχωρήσεις που ευνοούσαν τους μικρομεσαίους, αλλά έγιναν με τέτοιο τρόπο ώστε να μη λύσουν για τα καλά το πρόβλημα τους (δεν υπήρξε διευκρίνιση για πως θα προσδιοριζόταν το εισόδημα των 15.000 ευρώ, αν αφαιρούνταν κάποιες δαπάνες ή όχι, και δεν άλλαζε τίποτα για το αφορολόγητο τους). Από την άλλη φούντωσε τις κινητοποιήσεις με τα αιτήματα αυτή τη φορά να είναι της κυρίας επιδοτούμενης συνήθως παρασιτικής μεγαλο-αγροτίας που τα προστατεύουν πια σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ.

Αυτά τα αιτήματα ακόμα δεν τα έχει κάνει δεκτά η κυβέρνηση λόγω τρώικας, αλλά οι αποκλεισμοί δρόμων που θα ακολουθήσουν μπορούν να γίνουν το κατάλληλο πρόσχημα για μία δεύτερη αλλαγή των μέτρων προς όφελος των μεγαλοαγροτών που θέλουν να κερδίσουν μέσα στην κρίση ένα σκανδαλωδώς προνομιακό φορολογικό καθεστώς που δεν έχει κανένας φορολογούμενος στη χώρα.

Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο: Απαρχή γιγάντωσης του σαμποτάζ και φασιστικές εκκαθαρίσεις

Η δικαιοσύνη σε ρόλο εκτελεστή για λογαριασμό του καθεστώτος

Οι διώξεις κατά Φιλιππίδη, στελεχών του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου και επιχειρηματιών που πήραν δάνεια από αυτό είναι διώξεις που μεθόδευσε το καθεστώς για να εξοντώσει φιλοευρωπαϊκά στελέχη της αστικής τάξης και για να δώσει ένα μεγάλο χτύπημα στην παραγωγή και στη βιομηχανία.

Η υπόθεση του ΤΤ είναι ένα ακόμα φασιστικού τύπου επιλεκτικό σκάνδαλο που συνοδεύτηκε από το γνωστό απότομο θόρυβο που ξεσηκώνει το καθεστώς και που στερεί από τους κατηγορούμενους κάθε δυνατότητα υπεράσπισης τους μπροστά στην κοινή γνώμη. Το εισαγγελικό πόρισμα έγινε φέγγυ βολάν στον τύπο και στα κανάλια.

Η εισαγγελέας που άσκησε τις ποινικές διώξεις έκρινε σκόπιμο να μην καλέσει καν τους ύποπτους να δώσουν εξηγήσεις σε μία υπόθεση κακουργηματικού χαρακτήρα με πολλά θολά σημεία. Για να είναι μάλιστα πιο ταπεινωτικό, αιφνιδιαστικό και απόλυτο το χτύπημα των θυμάτων διατάχθηκαν αμέσως συλλήψεις και προφυλακίσεις τους ώστε να μην προλάβουν να υπερασπίσουν τον εαυτό τους.

Αλληπάλληλες παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη για να «πέσουν κεφάλια»

Η δικαιοσύνη ακολουθώντας τα χνάρια της πούτινικής δικαιοσύνης φάνηκε για μία ακόμη φορά πρόθυμη να στηρίξει τις πολιτικές εκκαθαρίσεις που διεξάγει το καθεστώς με το πρόσχημα ενός δήθεν «πολέμου κατά της διαφθοράς». Η βαρύτητα που δίνει το καθεστώς στον έλεγχο της δικαιοσύνης στα πλαίσια αυτής της φασιστικής εκστρατείας του φαίνεται από τις σχετικές «συστάσεις» που έκανε στους δικαστές ο αγαπημένος πρόεδρος των ηγεσιών όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων, ρωσόδουλος Κάρολος Παπούλιας.

Ο Κ. Παπούλιας στις πρωτοχρονιάτικες δηλώσεις του είπε ότι: «*Τα φαινόμενα διαφθοράς πρέπει να χτυπηθούν, δηλαδή να παίρνετε κεφάλια*» (www.tovima.gr, 01/01/2014). Γι' αυτό συγχάρηκε τον υπουργό Δικαιοσύνης αλλά και τους ανώτατους δικαστικούς για τον τρόπο που αντιμετώπιζον τις περιπτώσεις διαφθοράς. Ο Πρόεδρος όμως φάνηκε να μην είναι απόλυτα «ικανοποιημένος» με τη δικαιοσύνη. Είπε ο Παπούλιας: «*Για μένα ήταν αποκρουστικό ότι αθώωσαν όλους αυτούς για το Χρηματιστήριο*» και εκτίμησε ότι θα υπάρξει «δεύτερη φάση» χωρίς να πει ούτε μία κουβέντα για το ποια ήταν η παρανομία της απόφασης που την έκανε αποκρουστική, παρά μόνο το γεγονός ότι αθώωθηκαν άνθρωποι που είχαν χρήμα και έκαναν μεγάλες συναλλαγές στο Χρηματιστήριο την περίοδο της φούσκας. Η κατάρρευση του Χρηματιστηρίου όπως και η σημερινή κρίση ήταν αποτέλεσμα της κακής πορείας της οικονομίας λόγω του σαμποτάζ της βιομηχανίας (δες άρθρο Νέας Ανατολής, Χρηματιστηριακή κρίση: Οι βαρύτερες αιτίες της πτώσης φ. 358, 30.08.2000). Ο πιο βασικός υπεύθυνος της χρηματιστηριακής φούσκας ήταν η τότε κυβέρνηση που στήριζε την πολιτική της στον εκθειασμό αυτής της φούσκας και μέσω του δημοσίου και της κρατικής ΔΕΚΑ κράτησε με τεχνητό τρόπο ψηλά την τιμή του Χρηματιστηρίου. Το καθεστώς φόρτωσε τη μεγάλη ζημιά που πάθανε πολλοί μικροί επενδυτές τότε σε μία μερίδα του ντόπιου κεφαλαίου που κατηγορήθηκαν ότι είχαν φουσκώσει την αξία των μετοχών των εταιρειών τους με απάτη

(Πανούσης, οικογένεια Στέγγου, Μπατατούδης).

Τα δικαστικά όργανα σιώπησαν μπροστά στην ωμή παρέμβαση του Κ. Παπούλια για μία ολόκληρη εβδομάδα. Τότε η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων έβγαλε μία τυπική ανακοίνωση για το θέμα μόνο και μόνο γιατί η δήλωση αυτή συνέπεσε πάνω-κάτω με τις δηλώσεις Δένδια για την περίπτωση του Χρ Ξηρού που αμέσως καταδίκασε (!!!) Η Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ευ Κουτζαμάνη είχε δηλώσει πριν τον Παπούλια, ότι θα ασκήσει αναίρεση κατά της απόφασης για το Χρηματιστήριο αμέσως μόλις καθαρογραφεί (Νέα, 18.12/2013).

Αντίθετα, ο Κ. Παπούλιας και σύσσωμο το καθεστώς, προστατεύουν τους δικαστές όταν αθώνουν ναζιστές, γιατί τότε λειτουργούν στα πλαίσια της θεσμικής τους ανεξαρτησίας, είναι υπεράνω κριτικής και καθόλου αποκρουστικοί, ενώ οι εισαγγελέες του Αρείου Πάγου δεν βιάζονται καθόλου να κάνουν αναίρεσεις.

Η δικαιοσύνη έχει αναλάβει σήμερα με μεγάλο ζήλο τους αποκεφαλισμούς που θέλει ο Κ. Παπούλιας. Δηλαδή έχει αναλάβει να κάνει όλους τους αποκεφαλισμούς που αφορούν σχεδόν πάντα τα κεφάλια που δεν είναι αρεστά στο καθεστώς, και σχεδόν πάντα αυτά που είναι τα λιγότερο διεφθαρμένα.

Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με αυθαίρετες διώξεις και καταδίκες χωρίς στοιχεία τύπου Παπαγεωργόπουλου και τώρα των στελεχών του ΤΤ, ενώ ταυτόχρονα οι χαμηλότερα υφιστάμενοι και μη πολιτικοί διεφθαρμένοι προστατεύονται και πέφτουν στα μαλακά. Έτσι έγινε και στην περίπτωση Τσοχατζόπουλου, όπου απόστρατοι και στρατιωτικοί πέφτουν στα μαλακά, και οι κοινοβουλευτικές ηγεσίες ζητάνε τα κεφάλια πολιτικών. Έτσι έγινε στην περίπτωση Παπαγεωργόπουλου που παραμένει στη φυλακή για υπεξαίρεση ενώ τα χρήματα βρέθηκαν σε λογαριασμό της προϊστάμενης οικονομικού τμήματος του δήμου που δεν έπαθε τίποτα (είχε αθωωθεί από την κατηγορία της συνέργειας σε υπεξαίρεση πριν ανοιχτούν οι λογαριασμοί της και τώρα «αδυνατούν» να της απαγγείλουν νέα κατηγορία!!! – www.tanea.gr, 26/03/2013). Έτσι προστατεύεται η πιο εκτεταμένη διαφθορά, αυτή του δημόσιου τομέα που φορείς της είναι ένας μόνιμος κομματικά και δικαστικά προστατευόμενος διεφθαρμένος μηχανισμός υπαλλήλων σε εφορίες, πολεοδομίες, δασαρχεία κλπ που οι καταθέσεις τους, η περιουσία τους και τα πόθεν έσχες των ιδίων και των άμεσων συγγενών τους ποτέ δεν ερευνούνται συστηματικά. Αυτοί οι μηχανισμοί αποτελούν την ως τώρα βάση της σοσιαλφασιστικής εξουσίας, ιδιαίτερα αυτής του ΣΥΡΙΖΑ που έρχεται.

Το γεγονός ότι κλιμακώνονται οι πραξικοπηματικές διώξεις - πολιτικές εκκαθαρίσεις οφείλεται στο ότι το δικαστικό σώμα έχει υποστεί κύματα εκκαθαρίσεων που έφερε η λεγόμενη κάθαρση του παραδικαστικού κυκλώματος, και ανάλογες επεμβάσεις στη διάρκεια ενός χρόνου υπουργίας του Ρουπακιώτη της ΔΗΜΑΡ

στο υπουργείο Δικαιοσύνης. Ήταν ο Ρουπακιώτης που εισήγαγε το θεσμό του εισαγγελέα Διαφθοράς. Με αυτή την κίνηση ο Ρουπακιώτης αφαιρέσε τις αρμοδιότητες «της διερεύνησης κακουργηματικών πράξεων διαφθοράς πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων, καθώς και κακουργημάτων ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημοσίου συμφέροντος» από τους οικονομικούς εισαγγελέες Πεπόνη και Μουζακίτη που είχαν έρθει σε σύγκρουση με το καθεστώς επειδή ερευνούσαν πως ο Γ. Παπανδρέου φούσκωσε το χρέος μέσω ΕΛΣΤΑΤ για να φέρει στη χώρα το ΔΝΤ. Αυτό το έκανε για να βάλει τη Ρωσία, την Κίνα και τους συμμάχους τους σε ρόλο ρυθμιστή στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Επί υπουργίας Ρουπακιώτη διορίστηκε η σημερινή εισαγγελέας διαφθοράς Ράϊκου και στην ομάδα των εισαγγελέων διαφθοράς εντάχθηκε και η Πόπη Παπανδρέου που έκανε την έρευνα για το ΤΤ ως «επίκουρος εισαγγελέας».

Με τη Ράϊκου και τον πρόεδρο του ΣτΕ συναντήθηκε στις 28/1 ο Τσίπρας, συνοδούμενος από τη Ζωή Κωνσταντοπούλου. Στη συνάντηση Ράϊκου - Τσίπρας ήταν και η Πόπη Παπανδρέου, άλλοι δύο εισαγγελέες που διερευνούν υποθέσεις διαφθοράς και ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών. Μετά τη συνάντηση ο Τσίπρας δήλωσε «*Όποιος έκλεψε δημόσιο χρήμα να το επιστρέψει. Η προσπάθεια των εισαγγελέων είναι προσπάθεια εξυγίανσης του δημόσιου βίου. Κάθαρση και τιμωρία*». Κανείς από τους παρισταμένους δεν έκανε ούτε μία δήλωση για να διαχωριστεί από τον Τσίπρα, να υποστηρίξει την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και να δηλώσει τη δυσαρέσκεια του για μία εντελώς παράτυπη και ασυνήθιστη συνάντηση κομματικών παραγόντων και δικαστικών λειτουργών. Ο Σαμαράς παρέμεινε σιωπηλός, και μόνο το ΠΑΣΟΚ έβγαλε μία ανακοίνωση για «*περιέργη θεσμικά συνάντηση*» γιατί «*οι θεσμικοί παράγοντες της πολιτείας είθισται να συναντώνται με τους προέδρους των ανώτερων δικαστηρίων και τον Εισαγγελέα του ΑΠ εν σώματι καθώς και με τις διοικήσεις των δικαστικών ενώσεων*».

Όταν λέει κάθαρση και τιμωρία ο Τσίπρας, είναι φυσικό να περιμένει κανείς τα χειρότερα, γιατί αυτή δεν αφορά ούτε τους στρατιωτικούς που πήραν μίζες, ούτε τους δημόσιους υπαλλήλους που είναι αυτοί που παίρνουν τα πολλά λεφτά και όχι οι προϊστάμενοι υπουργοί που έρχονται και παρέχονται, ενώ οι διεφθαρμένοι μόνιμοι υπάλληλοι με διευθυντικές θέσεις είναι αυτοί από τους οποίους περνάνε όλα και γνωμοδοτούν για όλα και για όλα εισηγούνται. Ούτε βέβαια τιμωρήθηκε ποτέ κανένας υπουργός που έδινε απευθείας προμήθειες πολλών δις σε Κόκκαλη και απευθείας εργολαβίες στον Μπόμπολα. Η κάθαρση και τιμωρία του Τσίπρα αφορά μόνο σε αυτούς που στέκονται στο δρόμο του ίδιου και όλων των πιο πάνω. Πρόκειται για κάθαρση των λιγότερο διεφθαρμένων ή μερικές φορές και των έντιμων.

Ένα εισαγγελικό πόρισμα κομμένο και ραμμένο για τους σαμποταριστές

Κυβέρνηση, αντιπολίτευση και όλα γενικά τα κοινοβουλευτικά κόμματα συμπε-

ριλαμβανομένης της ναζιστικής συμμορίας, στήριξαν πολιτικά τις διώξεις για τα δάνεια του ΤΤ, τάχα σαν επιχείρηση εξυγίανσης της οικονομίας. Στην πραγματικότητα χρησιμοποιούν τις διώξεις για να επιβάλουν πιστωτική ασφυξία στις περισσότερες επιχειρήσεις που σήμερα πνέουν τα λούστια και θα τις οδηγήσει σε λουκέτο με αποτέλεσμα να καταστραφεί η βιομηχανία που απέμεινε, να εκτιναχθεί η ανεργία, να βυθιστεί και άλλο ο λαός στην εξαθλίωση και να ανοίξει διάπλατα ο δρόμος για την επέλαση των ρώσων αποικιοκρατών «σωτήρων» και των συμμάχων τους κινέζων. Σήμερα ζημιόγones είναι η πλειοψηφία των βιομηχανικών και παραγωγικών επιχειρήσεων που το καθεστώς έχει τσακίσει μέσα από την πανάκριβη ενέργεια και την υπερφορολόγηση. Το αποτέλεσμα μίας πιστωτικής ασφυξίας σε αυτές τις συνθήκες απόλυτης έλλειψης ρευστότητας και νέκρωσης της αγοράς θα είναι η χαριστική βολή για αυτές.

Το πόρισμα βασίζεται στο σκεπτικό ότι οι συγκεκριμένοι επιχειρηματίες, πήραν από το ΤΤ δάνεια για τη χρηματοδότηση των επιχειρήσεων τους και τα χρησιμοποίησαν για τον προσωπικό τους πλουτισμό ενώ την ίδια στιγμή άφησαν τις επιχειρήσεις να χρεωκοπήσουν. Έτσι, λένε, φέσωσαν το ΤΤ, ενώ η διοίκησή του δεν ζήτησε αντίστοιχες εγγυήσεις σε ακίνητα ώστε να μπορεί το ΤΤ να κάνει κατασχέσεις και να καλυφθεί για τα ανεξόφλητα δάνεια.

Τα δάνεια όμως αυτά δόθηκαν με βάση την αξιολόγηση της διοίκησης του ΤΤ για την ενδεχόμενη κερδοφορία των επενδύσεων, αξιολόγηση που αμφισβητήθηκε επειδή οι επιχειρήσεις έγιναν ζημιόγones. Έτσι κατηγορούνται μαζί με τους επιχειρηματίες και πολλά στελέχη της διοίκησης του ΤΤ, με κεντρικό κατηγορούμενο τον Φιλιππίδη, σε συνεργοί απάτης. Η αλήθεια είναι ότι, όπως αναφέρεται και στο πόρισμα, για τα δάνεια δόθηκαν και μία σειρά εμπράγματα και άλλες εγγυήσεις, οι οποίες όμως κάλυπταν ένα μέρος μόνο των δανείων. Αλλά η εκτίμηση της κερδοφορίας της επένδυσης ήταν η ουσιαστική εγγύηση του δανείου, που ήταν ειδικού τύπου ομολογιακό δάνειο. Επειδή οι επιχειρήσεις έπεσαν τελικά έξω, σε μία περίοδο που η χώρα είχε μπει στην κρίση, το εισαγγελικό πόρισμα για το ΤΤ καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα δάνεια δόθηκαν χωρίς εγγυήσεις, κάτι που μεταφέρθηκε και στα κανάλια.

Για να στηρίξει τις κατηγορίες το πόρισμα παρουσιάζει μία σειρά από κινήσεις των ποσών που δόθηκαν από δάνεια σε πολλές και διάφορες εταιρείες των επιχειρηματιών, ενώ για ένα μικρό τμήμα από αυτά αναφέρει ότι κατέληξαν σε προσωπικούς τους λογαριασμούς.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε αν οι συγκεκριμένοι που κατηγορούνται έβαλαν στην τσέπη τους κάποια ποσά από τα δάνεια που πήραν και δεν τα διέθεσαν για το σκοπό για τον οποίο προορίζονταν. Όμως δεν αποδεικνύεται πουθενά ότι πήγαν σε προσωπική κατανάλωση ή άλλες δραστηριότητες. Αν το έκαναν και στο βαθμό που το έκαναν, πρέπει να τιμωρηθούν γι' αυτό και να τα επιστρέψουν. Είναι όμως κοινή λογική ότι οποιοσδήποτε καπιταλιστής

έχει στη διάθεσή του δανειοδότηση, προτιμά να τη ρίξει σε μία επένδυση που θα του φέρει μεγαλύτερα κέρδη από αυτά που επένδυσε παρά να τη βάλει στην τσέπη και μάλιστα να κλείσει και το μαγαζί του. Η θεωρία περί θαλασσο-δανείων που είχε εγκαινιάσει ο Παπανδρέου αφορά μόνο ένα είδος αρπακτικού παρασίτου που μόνο σαν καπιταλιστής δεν δρα, ενώ οι πιο βασικές περιπτώσεις δανειοληπτών που κατηγορούνται στην περίπτωση του ΤΤ, είναι καπιταλιστές που είχαν ισχυρές θέσεις και μεγάλη αξιοπιστία στην αγορά. Ακόμα όμως και αν αυτοί αποφάσισαν κάποια στιγμή να διαπράξουν απάτη, γι αυτό δεν μπορεί να κατηγορηθεί η τράπεζα που τους δάνεισε.

Εκτός από αυτό, μόνο το γεγονός ότι ένα ποσό που προορίζεται για τη χρηματοδότηση μιας επένδυσης σπάει και διατίθεται σε περισσότερες εταιρείες συμφερόντων του ίδιου επιχειρηματία, δεν σημαίνει ότι δεν διατέθηκε για τη χρηματοδότηση της επένδυσης. Άλλωστε η Τράπεζα της Ελλάδας που ασκούσε εποπτεία και έλεγχο στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ενώ είχε εκδώσει πολλά πορίσματα για τη λειτουργία του, και είχε διαπιστώσει διάφορες ελλείψεις και αδυναμίες, ποτέ δεν έκδοσε πόρισμα με το οποίο να επιβάλει κυρώσεις εναντίον της τράπεζας και της διοίκησης της για την πολιτική της δανειοδότησης. Τα ίδια στοιχεία που τέθηκαν στη διάθεση της εισαγγελικής αρχής, είχε στη διάθεσή της και η Τράπεζα Ελλάδας. Αν η εισαγγελία διαπίστωσε κακουρηματική δραστηριότητα και η Τράπεζα της Ελλάδας δεν επέβαλε ούτε μία κύρωση, ούτε ένα πρόστιμο στη διοίκηση του ΤΤ, τότε έπρεπε να διωχθούν και οι επόπτες-ελεγκτές της Τράπεζας Ελλάδας για συγκάλυψη, κάτι που δεν έγινε.

Κυρίως όμως, το ότι οι εταιρείες που πήραν τα δάνεια στη συνέχεια έγιναν ζημιογόνες ή χρεοκόπησαν εξ ολοκλήρου, ή το ότι η συγκεκριμένη επένδυση για την οποία πήραν τα δάνεια έγινε ζημιογόνα σε μία εποχή βαθιάς κρίσης, δεν σημαίνει επίσης ότι οι ιδιοκτήτες τους δεν διέθεσαν τα χρήματα για το σκοπό που δήλωσαν, και ότι τα χρησιμοποίησαν για προσωπικό πλουτισμό.

Αυτό είναι ένα βασικό στοιχείο στο οποίο το πόρισμα στηρίζει την κατηγορία της απάτης, δηλαδή ότι οι εταιρείες τελικά έπεσαν έξω, και βγάζει ένα λογαριασμό για ζημία εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ που προκλήθηκε στο ΤΤ. Με αυτό το σκεπτικό κάθε τράπεζα που δίνει δάνειο σε μία επιχείρηση που στη συνέχεια γίνεται ζημιογόνα κάνει κακουρηματική απάτη κατά των μετόχων της ή κατά του δημοσίου αν αυτός είναι το δημόσιο. Αυτό σημαίνει ακόμα χειρότερα ότι δεν πρέπει να δίνεται δάνειο σε καμία επιχείρηση που κινδυνεύει να «κοκκινίσει», ή που είναι ήδη ζημιογόνα, αλλά παλεύει για να επιβιώσει. Δηλαδή, τέτοιες επιχειρήσεις πρέπει να οδηγούνται υποχρεωτικά σε κλείσιμο, αφού καμία διοίκηση τράπεζας δεν θα διακινδυνεύει για να μην κλείσουν. Σύσσωμο το καθεστώς των σαμποτέρ υποστήριξε αυτή τη βάση του πορίσματος για το ΤΤ, με θεσμικό εκφραστή του τον διοικητή της Τράπεζας Ελλάδας Προβόπουλο που έκανε σύσταση στις τράπεζες να μη δανείζουν από δω και μπρος ζημιογόνες επιχειρήσεις, δηλαδή να τις αφήσουν να κλείσουν!!! Με δεδομένο ότι το 86% των βιομηχανιών της χώρας έχουν ζημιά πρέπει η ελληνική βιομηχανία να κλείσει.

Συγκεκριμένα, ο Προβόπουλος δήλωσε

τα εξής: «οι νέες πιστώσεις θα πρέπει να κατευθύνονται σε δυναμικές επιχειρήσεις με υψηλό βαθμό εξωστρέφειας και προοπτικές ανάπτυξης. Εξυπακούεται, βεβαίως ότι με έναν τέτοιο προσανατολισμό του τραπεζικού συστήματος, θα ήταν ανώφελο και επικίνδυνο να αφεθούν χρόνια αδύναμες, υποκεφαλαιοποιημένες και υπερχρεωμένες επιχειρήσεις να λειτουργούν.» (Dealnews,17/01/2014). Για τις «προβληματικές» επιχειρήσεις πρότεινε, αν δεν θέλουν να κλείσουν, είτε να τις σώσουν οι μέτοχοί τους αν διαθέτουν τα κεφάλαια που χρειάζονται, είτε να αναζητήσουν αγοραστή (!)

Η απειλή Προβόπουλου που έχει ομόφωνη πολιτική στήριξη μπορεί σήμερα να λειτουργήσει άμεσα. Γιατί σήμερα οι περισσότερες τράπεζες μέσα από την ανακεφαλαιοποίηση έχουν περάσει ουσιαστικά σε κρατικό έλεγχο, με μεγάλο μέρος των μετόχων τους να είναι στα χέρια του δημοσίου και με συμμετοχή στη διοίκησή τους εκπροσώπου του ελληνικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας που διαχειρίζεται τα κοινοτικά κονδύλια για τη στήριξη των τραπεζών. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση εκπροσώπου της Άλφα ότι: «οι όροι που αναφέρονται στα προγράμματα αναδιάρθρωσης των τραπεζών είναι πάρα πολύ αυστηροί και αν εφαρμοστούν κατά γράμμα θα οδηγήσουν σε περαιτέρω πνίξιμο της αγοράς» (στο ίδιο).

Σύμφωνα με μελέτες της ICAP τα καθαρά αποτελέσματα του συνόλου των εταιρειών ήταν ζημιογόνα τη διετία 2011-2012 και αυτό δεν έχει αλλάξει το 2013, ενώ το 2012 μία στις έξι εταιρείες εμφάνιζε υψηλό πιστωτικό κίνδυνο, οπότε και ενδεχόμενο χρεωκοπίας (Έθνος,17/03/2012). Αυτό το ποσοστό έχει οπωσδήποτε διπλασιαστεί τουλάχιστον σήμερα. Για ποιες υγιείς επιχειρήσεις μιλάει ο Προβόπουλος;

Είναι φανερό ότι οι μόνες 100% «ασφαλείς» επιχειρήσεις είναι αυτές που απολαμβάνουν την προστασία του ρωσόδουλου διακομματικού συντονιστικού κορυφής, δηλαδή όσες έχουν οικονομικούς ή πολιτικούς δεσμούς με Ρωσία και Κίνα. Δηλαδή στο απυρόβλητο μένουν μόνο οι κρατικο-ολιγάρχες τύπου Κόκκαλη, Μπόμπολα, Μυτιληναίου, Γερμανού κλπ, οι οποίοι άλλωστε λόγω της κρατικής στήριξης εμφανίζουν κέρδη. Λέει πολλά για το πόσο «εξυγιαντική» θα είναι η νέα πολιτική δανειοδότησης, από το ότι ο πρώτος που τη χειροκρότησε είναι ο όμιλος Μπόμπολα. Ο πρόεδρος της Ελλάκτωρ μιλώντας σε ημερίδα του ΣΕΒ είπε ότι «σε έναν κλάδο που υπάρχουν υπόπρωχουση εταιρείες και δεν ξεκαθαρίζει το τοπίο, υπάρχει κίνδυνος να μολύνουν ολόκληρο τον κλάδο. Οι υγιείς επιχειρήσεις εάν καταφέρουν να εξασφαλίσουν χρηματοδότηση, πρέπει να καταβάλουν επιτόκια της τάξεως του 8% έως 10% κατ'ελάχιστο.» (στο ίδιο). Έτσι έφθασαν να εμφανίζονται ως «υγιείς» επιχειρηματίες, ο Μπόμπολας και οι όμοιοι του που δεν έχουν «κόκκινα δάνεια» αφού μόνο αυτοί χρηματοδοτήθηκαν με σκανδαλώδεις αναθέσεις ως «εθνικοί» προμηθευτές, εργολάβοι κλπ απευθείας από τον κρατικό προϋπολογισμό. Με απίστευτο θράσος ορμούν να εξοντώσουν τους αγωνιζόμενους να επιζήσουν απροστάτευτους ανταγωνιστές τους, και μάλιστα τους κατηγορούν ότι θα «μολύνουν» τον κλάδο οι «υπόπρωχουση» αν δεν τους δώσει τη χαρακτηριστική βοήθη το κράτος μέσα από την πιστωτική ασφυξία. Ένας τέτοιος πτωχεύσας είναι και ο Βωβός, που μπήκε πρόσφατα φυ-

λακή για χρέη, αφού τον βούλιαξε το ίδιο το κράτος όταν κατάργησε τους νόμους που ψήφισε για τη μεγάλη επένδυση του στο Βοτανικό κατ' εντολή του ΣΥΡΙΖΑ.

Κυβέρνηση και αντιπολίτευση προωθούν την πολιτική της ολοκληρωτικής καταστροφής των επιχειρήσεων με τις ευλογίες της τρόικας που ουσιαστικά αποδέχεται και επικροτεί αυτή τη μέθοδο «εξυγιάνσης» του τραπεζικού συστήματος, δηλαδή να μη δίνονται δάνεια σε επιχειρήσεις που κινδυνεύουν. Γι' αυτό δεν φταίει μόνο ή κυρίως η γενικότερη τυφλή πολιτική των ευρωπαϊών μονοπωλιστών για την αντιμετώπιση της κρίσης στην Ελλάδα που επιδοκιμάζει κάθε μείωση των ελλειμμάτων μέσω περικοπών σε συντάξεις και μισθούς, ανθρωποθυσιών δημοσίων υπαλλήλων και υπερφορολόγησης πολιτών και επιχειρήσεων. Κυρίως φταίει το γεγονός ότι ο ρόλος και η πολιτική στάση της τρόικας στη χώρα διαμορφώνεται πάντα ανάλογα με τη δύναμη και την επιρροή ρωσόφιλων δυνάμεων μέσα στην Ευρώπη και ιδιαίτερα μέσα στο ΔΝΤ. Τέτοιοι ρωσόφιλοι είναι ο Όλι Πεν. Στην τρόικα συμμετέχουν πολιτικοί εκπρόσωποι αυτών των ρωσόφιλων δυνάμεων που επικροτούν κάθε καταστροφική και προβοκατόρικη επιλογή της ελληνικής κυβέρνησης, και ζητάνε μονίμως ένα πράγμα: να πληρώνει η βιομηχανική παραγωγή τα πάντα στην Ελλάδα και η Γερμανία να χρεώνεται τα πάντα στο εξωτερικό. Πρόκειται για μία πολιτική στάση που εξυπηρετεί πλήρως τα συμφέροντα της ρωσικής υπερδύναμης γιατί έτσι βαθαίνει η πολιτική διάσπαση της Ευρώπης και προωθείται η οικονομική κατάρρευση της Ελλάδας.

Ο επιλεκτικός χαρακτήρας των δόξεων

Στο στόχαστρο για τα «κόκκινα δάνεια» μπήκε ως τώρα μόνο το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο από όλες τις τράπεζες, χωρίς μάλιστα να είναι μία από τις συστημικές, δηλαδή τις μεγάλες και καθοριστικές για την οικονομία (Εθνική, Πειραιώς, Άλφα, Γιούρομπανκ) που έχουν πολύ μεγαλύτερο ποσοστό κόκκινων δανείων.

Στις αρχές του 2013 το ΤΤ έσπασε σε «καλή» και «κακή» τράπεζα για το σκοπό της ανακεφαλαιοποίησής του. Στην «κακή τράπεζα» πέρασαν όλα τα δάνεια και οι απαιτήσεις που δεν εξυπηρετούνταν. Πριν ολοκληρωθεί οποιοσδήποτε διαχειριστικός έλεγχος, ξεκίνησε εισαγγελική έρευνα με το δεδομένο ότι η ύπαρξη των λεγόμενων «κόκκινων δανείων» ήταν ένδειξη εγκληματικής δραστηριότητας (!) και η υπόθεση ήταν κατεπείγουσα.

Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο πήρε άδεια για να δίνει επιχειρηματικά δάνεια το 2006 και οι δανειοδοτήσεις άρχισαν όταν ανέβηκε στη διοίκησή του ο Αγγ. Φιλιππίδης, ένα στέλεχος του φιλοευρωπαϊκού κομματιού της αστικής τάξης, με στενούς δεσμούς με την οικογένεια Βαρδινογιάννη. Επιπλέον ο Φιλιππίδης έχει στο ιστορικό του τη σύγκρουση με τον Κόκκαλη, τον εκλεκτό κρατικο-ολιγάρχη του ρωσόδουλου καθεστώτος και πρόεδρο τότε του Ολυμπιακού, που ήταν ο λόγος που εκδιώχθηκε από την προεδρία του Παναθηναϊκού. Ο Φιλιππίδης σαν πρόεδρος του ΤΤ δημιούργησε δεσμούς και έδωσε δάνεια επίσης σε ντόπιους φιλοευρωπαίους αστούς, όπως ο Κοντομηνάς (του Άλφα) και ο Κ. Γριβέας (της C&C, αναγνωρισμένης εταιρείας διοργάνωσης

συνεδρίων) για την ανάπτυξη των επιχειρήσεων τους. Όμως στη χώρα είναι υπό απαγόρευση κάθε κεφάλαιο αν δεν είναι ρώσικο ή κινέζικο.

Μαζί με τις διώξεις επιβλήθηκε και φίμωση στους εκπροσώπους του υπό εξόντωση κεφαλαίου. Ο Κοντομηνάς κατ'άφευγε να σταθεί κάπως καλύτερα από τους υπόλοιπους μόνο και μόνο επειδή έχει δικό του κανάλι προς το παρόν, (γιατί μέχρι να τελειώσει η υπόθεση μπορεί να το έχει χάσει). Ήδη υποχρεώθηκε να καταβάλει εγγύηση 5 εκ ευρώ για να γλυτώσει την προφυλάκιση.

Ο Φιλιππίδης από την αρχή μίλησε στα κανάλια και κατάγγειλε τους αρμόδιους για την έρευνα τους οποίους ενόχλησε, όπως είπε, πολλές φορές για να δώσει εξηγήσεις για την έρευνα που διεξαγόταν, αλλά κανείς τους δεν δέχθηκε να τον συναντήσει. Επίσης, δήλωσε ότι με τις διώξεις αυτές πεθαίνει η ανάπτυξη γιατί κανένα διοικητικό συμβούλιο τράπεζας δεν θα δίνει δάνεια σε επιχειρήσεις (δηλώσεις στο σταθμό Βήμα 99,5). Αυτές τις πρώτες όμως δηλώσεις μπόρεσε να τις κάνει γιατί όταν βγήκε το ένταλμα σύλληψης βρισκόταν στο εξωτερικό. Οι δικαστικές αρχές φρόντισαν να του στερήσουν αυτή τη δυνατότητα. Ενώ είχε δηλώσει μέσω του δικηγόρου του ότι θα ερχόταν στην Ελλάδα σε τρεις μέρες, εκδόθηκε διεθνές ένταλμα σύλληψης από την αντιτρομοκρατική (!), που εκτελέστηκε στην Τουρκία όπου βρισκόταν. Ο Φιλιππίδης μπήκε στη φυλακή του Μαλτέπε στην Τουρκία, περιμένοντας την έκδοσή του που έχει καθυστερήσει ήδη πάνω από δύο εβδομάδες και θα καθυστερήσει κι άλλο γιατί πρέπει να σταλεί η σχετική δικογραφία στις τούρκικες αρχές μεταφρασμένη! Μετά τη φυλάκισή του ο Φιλιππίδης σταμάτησε να δίνει συνεντεύξεις, οπότε τα κανάλια αφέθηκαν απερίσπαστα να τον λασπώνουν.

Ωστόσο τα τούρκικα δικαστήρια κατέρριψαν το ένταλμα σύλληψης σαν παράνομο πατώντας στην πιο σκανδαλώδη παρανομία της δικαστικής διαδικασίας, δηλαδή στο ότι δεν κλήθηκαν οι κατηγορούμενοι να δώσουν εξηγήσεις. Έτσι άφησαν ελεύθερο το Φιλιππίδη, και ο ανακριτής κατέφυγε στην έκδοση δεύτερου εντάλματος σύλληψης (!) Τελικά το κυνηγητό στην Τουρκία τελείωσε με το Φιλιππίδη να επιστρέφει στην Ελλάδα οπότε και προφυλακίστηκε. Ο ίδιος έχει την πολιτική τύφλα που χαρακτηρίζει όλους τους διωκόμενους αστούς. Έτσι δήλωσε ότι ο λόγος της δίωξης του είναι η πολιτική του σχέση με τον Καραμανλή. Αλλά κανείς δεν ζητάει να διωχθεί ο Καραμανλής, και κανείς δεν ερευνά τα πόθεν έσχες του. Γενικά ο Καραμανλής με τη σιωπή του έχει διευκολύνει το Σαμαρά να ολοκληρώσει τις πολιτικές εκκαθαρίσεις που είχε ξεκινήσει ο ίδιος σαν πρωθυπουργός και πρόεδρος της ΝΔ. Μάλιστα, στη συγκεκριμένη περίπτωση οι συνεργάτες του Καραμανλή έσπευσαν άμεσα να δηλώσουν τη δυσφορία του για τις δηλώσεις Φιλιππίδη και να επιβεβαιώσουν την εμπιστοσύνη του στη δικαιοσύνη...

Διεθνές ένταλμα σύλληψης βγήκε και για τους Γριβέα-Βάτσικα που βρίσκονταν στο Λονδίνο και παρουσιάστηκαν μόνοι τους στη Σκότλαντ Γιαρντ όπου συλλήφθηκαν. Αφέθηκαν ελεύθεροι από το αγγλικό δικαστήριο μέχρι τη λήψη της απόφασης για την έκδοσή τους με περιορι-

συνέχεια στη σελ. 15

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΧΤΟΥΜΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΕΚΦΑΣΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η εγκύκλιος του υπουργείου Παιδείας (<http://www.minedu.gov.gr/grafeio-tyroy-kai-dimosion-sxeseon-main/deltia-tyroy-main/10310-axiologisi-ekpaideutikou-ergou.html>) που πήγε στα σχολεία στο τέλος του Οκτώβρη και ορίζει την έναρξη της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας αποτελεί την αρχή για την εφαρμογή του ν. 4142/13 για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών συνδέεται σύμφωνα με το ν. 4024/11 με τη βαθμολογική και τη μισθολογική τους εξέλιξη.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ορίζονται ποσοστά εκπαιδευτικών βαθμολογικής εξέλιξης από τον έναν βαθμό στον επόμενο με συνέπεια στο τέλος να φτάνουν στον τελευταίο βαθμό (τον Α) ένα ποσοστό περίπου 15% από το σύνολο όσων εκπαιδευτικών έχουν ξεκινήσει με τον αρχικό βαθμό (τον ΣΤ). Αυτή η ποσοστία αποτελεί ένα ακόμη κόλπο για τη μείωση των μισθών των εκπαιδευτικών, ξέχωρα από τις οριζόντιες μειώσεις του αριθμού όλων των δημοσίων υπαλλήλων και χώρια από τον κίνδυνο αργότερα για απολύσεις εκπαιδευτικών όταν αξιολογητές πιθανά θα γίνουν οι φασίστες και σοσιαλφασίστες που θα προβαίνουν σε πολιτικές εκκαθαρίσεις με άλλοθι στημένες, επιλεκτικές αξιολογήσεις.

Δηλαδή τα αποτελέσματα της αξιολόγησης θα μπορούν να γίνουν καιρία για το μισθό, για την εργασία και συνακόλουθα για την επιβίωση των εργαζομένων στην εκπαίδευση. Όχι μόνο σε σχέση με τα όσα αναφέρονται στους παραπάνω νόμους, αλλά κυρίως γιατί το σημερινό πολιτικό σύστημα (εννοούμε και η κυβέρνηση και ακόμα περισσότερο η αντιπολίτευση) είναι αναξίπιστο και κυρίως αυταρχικό και δόλιο όπως έχει δείξει η μέχρι τα σήμερα πρακτική του. Το περασμένο καλοκαίρι η κυβέρνηση κατάργησε μέσα σε μια νύχτα τη μισή τεχνική εκπαίδευση βάζοντας σε διαθεσιμότητα πάνω από 2000 καθηγητές των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ χωρίς καμιά προηγούμενη διαβούλευση και χωρίς να ρωτήσει κανέναν. Προηγούμενα είχε καταργήσει σε μια νύχτα την ΕΡΤ και είχε επίσης απολύσει τους φύλακες από τα σχολεία όπως απέλυσε επίσης και τη δημοτική αστυνομία. Όλες αυτές οι καταργήσεις κλάδων ουσιαστικά είχαν προεγκριθεί ακόμα και προταθεί από την αντιπολίτευση, γι αυτό και οι σχετικοί αγώνες των απολυμένων ουσιαστικά πουλήθηκαν από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, πχ ποτέ δεν ενοποιήθηκαν μεταξύ τους.

Την αξιολόγηση εμείς την παλέψαμε για χρόνια και συνεχίζουμε να την θέλουμε. Όμως την θέλαμε και την θέλουμε δημοκρατική, δηλαδή να γίνει κυρίως από τα κάτω, από τους μαθητές και τους γονείς. Πριν από λίγα χρόνια θα μπορούσε να είναι μάλιστα σχετικά δημοκρατική ακόμα και αν γινόταν μόνο από τα πάνω, γιατί τότε τα κυβερνητικά κόμματα οπότε και τα διοικητικά στελέχη που θα κάνουν δουλειά επιθεωρητή αξιολογητή δεν ήταν στα χέρια του σοσιαλφασισμού και του φασισμού. Αλλά τότε καμιά κυβέρνηση δεν έκανε αξιολόγηση και καμιά αντιπολίτευση δεν την επέτρεπε. Ούτε τώρα δα η διοίκηση που θα έκανε την αξιολόγηση είναι φασιστική. Αλ-

λά σε λίγο θα είναι με την πιθανότατη άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ στην εξουσία. Έτσι, έρχεται τώρα να μπει η βάση για την αξιολόγηση και ήδη οι νόμοι γι αυτήν έχουν ήδη ψηφιστεί χωρίς η αντιπολίτευση να χαλάσει τον κόσμο. Απλά η αντιπολίτευση θέλει να κερδίσει χρόνο και θα καθυστερήσει την αξιολόγηση οσάου έρθει η ίδια και οι αξιολογητές της στην εξουσία. Τώρα λοιπόν δεν μπορούμε παρά να δεχτούμε μόνο μια αξιολόγηση που είναι δημοκρατική, δηλαδή που γίνεται κυρίως από τα κάτω. Αλλά αυτή που μας επιβάλλεται σήμερα δεν γίνεται καθόλου από τα κάτω, γίνεται μόνο από τα πάνω. Η ΟΛΜΕ λέει πως δεν την θέλει αλλά δεν κάνει την φασαρία που έκανε κάποτε ενάντια της και κυρίως δεν ζητάει να γίνεται από τα κάτω, όπως δεν το ζητούσε αυτό ποτέ γιατί απεχθάνεται κάθε έλεγχο από τους μαθητές και τους γονείς. Τι κάνει λοιπόν; Αφήνει το ψευτοΚΚΕ και τους μικροαστούς γραφειοκράτες της εξωκοινοβουλευτικής «αριστεράς» να κάνουν κάποιο θόρυβο ενάντια στην αξιολόγηση, ώστε αυτή να μην αρχίσει μαζικά σήμερα, αλλά επιτρέπουν να ξεκινήσει δειλά εδώ και εκεί σαν «αυτοαξιολόγηση» για να στηθεί κανονικά όταν οι φαιοκόκκινοι ηγέτες του ΣΥΡΙΖΟ-ΑΝΕΛ θα έρθουν στην εξουσία.

Αλλά και η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου δεν βάζει μπροστά την αξιολόγηση για να την πετύχει από σήμερα σαν κάτι το προοδευτικό εναντίον της διάλυσης της εκπαίδευσης, αλλά για να την κληρονομήσει στους μελλοντικούς αξιολογητές-δημιούς της ψευτοαριστεράς. Αν ήθελε αξιολόγηση τώρα θα είχε κάνει κάποιες ενέργειες για να βελτιώσει την κατάσταση στα σχολεία εκτός από την αξιολόγηση. Εννοούμε ότι θα είχε προχωρήσει σε επιμορφώσεις των εκπαιδευτικών, θα είχε κάνει συζητήσεις με τους συλλόγους των καθηγητών σε κάθε σχολείο, θα είχε ρωτήσει τους μαθητές και τους γονείς, θα είχε αλλάξει τα προγράμματα σπουδών, θα είχε εισάγει ή ενθαρρύνει νέες μεθόδους διδασκαλίας, θα είχε εισάγει το πείραμα σαν υποχρεωτική μέθοδο διδασκαλίας. Χρόνια τώρα τα σχολεία και ιδιαίτερα τα λύκεια σαπίζουν μέσα στις απαρχαιωμένες μεθόδους διδασκαλίας, μέσα στην πανταχού παρούσα παπαγαλία και μέσα στην απέραντη βαρεμάρα. Το μόνο που διασώζει από την πλήρη κατάρρευση αυτό το λύκειο είναι οι εξετάσεις, που με τον τελευταίο νόμο αποθεώνονται και ιδιαίτερα οι πανελλαδικές εξετάσεις. Όλο το γενικό λύκειο είναι σήμερα ένας μονόδρομος για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια των πιο ανθεκτικών στις πνευματικές κακουχίες παπαγάλων.

Όταν λοιπόν δεν έκανε τίποτα από όλα αυτά, τότε πως θα μπορούσε αυτό το κράτος να θεσπίσει ειλικρινά μια αξιολόγηση, υπέρ των μαθητών; Πως μπορεί να έχει ουσιαστικό νόημα η αξιολόγηση από μια κυβέρνηση που δεν νοιάζεται καθόλου για την ουσία της εκπαίδευσης αλλά μόνο να απολύει και να μειώνει μισθούς; Δεν έχουμε καμιά ένδειξη ότι αυτό της πολιτικό σύστημα της ομόφωνης αποβιομηχανίας και της παραγωγικής διάλυσης θέλει στην πραγματικότητα κάποια βελτίωση της εκπαίδευσης. Άλλωστε σε μια ρημαγμένη εκ των έν-

δον οικονομία δεν αντιστοιχεί καμιά αναπτυγμένη και σύγχρονη εκπαίδευση.

Αυτό που ενδιαφέρει ειδικά αυτή η κυβέρνηση είναι να κάνει απολύσεις για να καταστρέψει συγκεκριμένους κλάδους στο δημόσιο και δευτερευόντως να πιάσει τους στόχους των μνημονίων που έχει υπογράψει. Δεν θα μας φανεί καθόλου περίεργο αν εφαρμοζόμενη η αξιολόγηση, οι χαρακτηριζόμενοι σαν «ανεπαρκείς» έστω και σε ένα μόνο δείκτη εκπαιδευτικοί, απολυθούν με ένα νέο νόμο που θα ψηφίσουν μέσα σε μια νύχτα.

Η ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΜΙΑΣ ΑΚΟΜΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑΣ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Η εγκύκλιος αυτή του υπουργείου ήρθε ένα σχεδόν μήνα μετά τις αποτυχημένες απεργίες του Σεπτεμβρη που κήρυξε η ΟΛΜΕ για να εναντιωθεί δήθεν στο νόμο για το νέο λύκειο και ενώ αυτός ο νόμος είχε στο μεταξύ ψηφιστεί. Το Σεπτέμβρη η ΟΛΜΕ είχε κηρύξει τρεις συνεχόμενες πενήμερες. Τις δύο πρώτες μέρες η συμμετοχή στην απεργία ήταν σχεδόν καθολική. Στη συνέχεια τα ποσοστά συμμετοχής έπεφταν κατακόρυφα μέρα με τη μέρα για να φτάσουν σε μονοψήφιους αριθμούς τη δεύτερη εβδομάδα. Η συνέχιση αυτής της «απεργίας» τόσο από τις ΣΥΝΕΚ (παρατάξης του ΣΥΡΙΖΑ), όσο και από τις Παρεμβάσεις (όλος ο εξωκοινοβουλευτικός συρφετός) ψηφίζοντας μέσα σε τραγικά άμαζες γενικές συνελεύσεις και έριξε ακόμη παραπέρα στην απογοήτευση τον κλάδο. Αλλά το χειρότερο είναι ότι προετοίμασε το έδαφος για την νέα εγκύκλιο του Κεδίκογλου για το ξεκίνημα της αυτοαξιολόγησης.

Είχε προηγηθεί η πελώρια προβοκάτσια το Μάη, όπου η ΟΛΜΕ προτείνει απεργία στις πανελλαδικές εξετάσεις και στη συνέχεια την παίρνει πίσω. Αυτή η μεγάλη ήττα είχε σαν αποτέλεσμα την κατάργηση της μισής τεχνικής εκπαίδευσης δύο μήνες μετά και τη είσοδο σε διαθεσιμότητα 2100 περίπου καθηγητών τεχνικών ειδικοτήτων.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΤΙΚΗ

Η ΟΛΜΕ δικαιολογεί τη θέση της ενάντια στην αξιολόγηση ως εξής: «Το πλαίσιο στη συγκεκριμένη συγκυρία είναι η καταστροφική για το δημόσιο σχολείο νεοφιλελεύθερη πολιτική του μνημονίου με τραγικές επιπτώσεις σε όλες τις εκπαιδευτικές διαδικασίες. 2. Συζητάμε για τη συγκεκριμένη αυτοαξιολόγηση και αξιολόγηση και δεν βρισκόμαστε σε μια γενική φιλοσοφική θεωρητική συζήτηση του τύπου «είμαστε υπέρ ή κατά της αξιολόγησης» (τοποθέτηση των τριών συνδικαλιστών του ΣΥΡΙΖΑ στην ΟΛΜΕ). Όμως παρόλο που ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι μετά το 1981 επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ το κράτος ήταν αυταρχικό εν τούτοις ποτέ δεν αποδέχτηκε οποιαδήποτε μορφή αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Το βασικό της επιχείρημα (αντιδραστικό από πάνω μέχρι τα κάτω) ήταν ότι οι καθηγητές είναι ο κύριος παράγοντας της εκπαίδευσης οι οποίοι και έχουν μια ειδική «αξιοπρέπεια» και κατά συνέπεια δεν μπορούν να αξιολογηθούν και

έτσι απέρριπτε πάντα οποιαδήποτε συζήτηση περί τούτου ή αντιδρούσε με αποτέλεσμα να μην υπάρξει ποτέ καμιά οποιασδήποτε μορφής αξιολόγηση. Έτσι μέσα στα σχολεία κυριάρχησε σιγά σιγά από τους πιο αδύναμους εκπαιδευτικά, πιο καθυστερημένους πολιτικά, και πιο ατομιστές κοινωνικά καθηγητές ένα πνεύμα αδιαφορίας για την εκπαιδευτική διαδικασία, τη γνώση και τη μάθηση και τα σχολεία λειτουργούσαν επειδή σε αυτά υπήρχαν οι εξετάσεις και κυρίως οι πανελλαδικές εξετάσεις. Τότε πράγματι μια μορφή αξιολόγησης σε αυτό που γινόταν μέσα στις σχολικές αίθουσες και με ένα πολιτικό-διοικητικό καθεστώς που δεν ήταν φασιστικό θα ήταν παράγοντας ενάντια στη διάλυση, δηλαδή θετικός. Όμως η ΟΛΜΕ χαρακτηρίζοντας πραιτωριανούς τους αξιολογητές του νόμου Αρσένη (που πρώτος επιχείρησε το 1998 να εισάγει μια μορφή αξιολόγησης) απέρριψε κάθε τέτοια διαδικασία αφήνοντας τα σχολεία να συνεχίσουν ασταμάτητα την κατηφορική διαλυτική τους πορεία.

Όμως τώρα, ενώ η Υπ.Απόφαση αριθμ. 30972/Γ1/5.3.2013 που ορίζει την αυτοαξιολόγηση είχε ήδη δημοσιευτεί από τις αρχές του περασμένου Μάρτη και η εφαρμοστική εγκύκλιος του Κεδίκογλου πήγε στα σχολεία στα μέσα Δεκεμβρη η ΟΛΜΕ άφησε να περάσει σχεδόν ένας χρόνος για να αντιδράσει στην πρώτη περίπτωση και ένας μήνας στη δεύτερη και καθοριστική!!! Μόνο στα μέσα Γενάρη η ΟΛΜΕ τότε πρότεινε ένα ψήφισμα, που θα υπογράφουν οι σύλλογοι των καθηγητών σε κάθε σχολείο, ενώ ταυτόχρονα καλούσε τους καθηγητές να μην συμμετέχουν στις επιτροπές αυτοαξιολόγησης που βάζει η εγκύκλιος Κεδίκογλου. Η πρόταση αυτή πέρασε από γενικές συνελεύσεις που ήταν για άλλη μια φορά άμαζες και από τη γεν. συνέλευση των προέδρων που ακολούθησε.

Αν πράγματι η ΟΛΜΕ ήταν ειλικρινής και δεν ήθελε αξιολόγηση ή την τρέχουσα αυτοαξιολόγηση, δεν θα έπρεπε να αφήσει να περάσουν τόσο μήνες, αλλά να «λιώσει τα παπούτσια της» τρέχοντας από σχολείο σε σχολείο για να ενημερώνει και να πείθει τους συναδέλφους. Όμως η ΟΛΜΕ θέλει αξιολόγηση και ιδιαίτερα την θέλει η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, έτσι ώστε να την βρει έτοιμη η επόμενη κυβέρνηση του με τους ΑΝΕΛ. Αν δηλαδή σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ενάντια στην αξιολόγηση δεν είναι γιατί δεν θέλει καμιά αξιολόγηση γενικά αλλά γιατί σήμερα οι συσχετισμοί στο σώμα των αξιολογητών είναι τέτοιοι που δεν μπορεί να τους ελέγξει. Οι σχολικοί σύμβουλοι που είναι το κύριο σώμα των αξιολογητών ανήκουν κυρίως στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ και σε πολύ μικρό ποσοστό στο ΣΥΡΙΖΑ. Την επαύριον που ο ΣΥΡΙΖΑ θα βρίσκεται στην εξουσία είμαστε σίγουροι ότι θα κάνει αξιολόγηση. Είμαστε μάλιστα της άποψης ότι η αξιολόγηση από τους δήθεν δημοκράτες του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι πολύ πιο σκληρή από οποιαδήποτε σημερινή αξιολόγηση των μισοδημοκρατών ή καμιά φορά και δημοκρατικών σχολικών συμβούλων των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Και είναι χαρακτηριστικό ότι η Πανελλήνια Ένωση Σχολικών Συμβούλων είχε εκφράσει την αντίθεσή της στη επιχειρούμενη σήμερα αυτοαξιολόγηση-αξιολόγηση

στη των σχολικών μονάδων. Σε ανακοίνωσή τους γράφουν: «Το ΔΣ της ΠΕΣΣ εκτιμά ότι, όσο η αξιολόγηση συνδέεται με ποσοστά του Ν.4024/2011 οι οποίες οδηγούν σε μισθολογικές καθηλώσεις και παραμένει αποσυνδεδεμένη από την επιμόρφωση, δεν μπορεί να επιτελέσει τον διαμορφωτικό της ρόλο της (...)». (<http://www.pess.gr/nea/anakoinwseis-ds/186-anakoinosi-pd-152-2013.html>).

Πιστεύουμε ότι η ΟΛΜΕ ανοίγει το δρόμο στο υπουργείο παιδείας να εφαρμόσει τη γραμμή της χωρίς η ίδια να εκτίθεται. Το Μάη με αυτή την επιείκεια αναδίπλωσε η ΟΛΜΕ άνοιξε το δρόμο στο υπουργείο να εφαρμόσει κατά το μισό τη γραμμή του 12χρονου ενιαίου γενικού λυκείου που είναι η πάγια γραμμή της εδώ και χρόνια. Παρόλο που χρόνια τώρα αυτό είναι πάντα στα αιτήματα της πάλης της ΟΛΜΕ, τώρα μόνο που έχει χτυπηθεί κάθε δημοκρατική ή μισοδημοκρατική φιλοευρωπαϊκή φράξια της αστικής τάξης είναι δυνατόν να περάσει αυτή η γραμμή. Τώρα μόνο, όπου η εξουσία της ψευτοαριστεράς είναι κοντά το υπουργείο ενεργοποιεί τους νόμους της αξιολόγησης για να τους βρει έτοιμους ο ΣΥΡΙΖΑ για να εξοντώσει κάθε δημοκρατική και προοδευτική φωνή στην εκπαίδευση χωρίς να τους χρεωθεί. Γι αυτό η ψευτοαριστερά και δεν προτείνει κανένα μέτρο δημοκρατικής αξιολόγησης.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Για τους αριστερούς και δημοκράτες καθηγητές το πρόβλημα της τρομοκρατίας, της υποταγής και του χαφιεδισμού μέσα από την αξιολόγηση πραγματικά υπάρχει και αυτά είναι στον ένα ή στον άλλο βαθμό συμπτώματα του κάθε αστικού αξιολογικού ελέγχου. Αλλά η έκταση και η ποιότητα του προβλήματος αυτού κρίνεται από την συγκεκριμένη έκβαση δύο μετώπων της γενικής ταξικής πάλης. Το ένα είναι ποιο τμήμα της αστικής τάξης θα έχει το πάνω χέρι σε αυτόν τον έλεγχο και το δεύτερο τι είδους έλεγχο θα ασκήσει ο λαός πάνω στους ελεγκτές.

Πιστεύουμε ότι στις σημερινές συνθήκες, όπως γράψαμε και παραπάνω, δεν μπορούμε να δεχτούμε καμιά αξιολόγηση από αυτό το συγκεκριμένο πολιτικό μπλοκ διακυβέρνησης, δηλαδή το σημερινό στην στρατηγική του ενωμένο αντιδημοκρατικό, αντιευρωπαϊκό και φιλορωσικό μπλοκ κυβέρνησης και αντιπολίτευσης. Μπορούμε όμως και πρέπει να προβάλλουμε μια άλλη γραμμή. Αυτήν της δημοκρατικής αξιολόγησης κυρίως από τα κάτω. Δηλαδή κυρίως από τους γονιούς και από τους μαθητές. Αυτό είναι δυνατόν ακόμα και στα πλαίσια του αστικού σχολείου και σήμερα γίνεται σε μερικές δημοκρατικές χώρες, όπως πχ στη Φινλανδία. Τους γονείς η ΟΛΜΕ για χρόνια τώρα τους έχει απομακρύνει από τα σχολεία και τους θυμάται-μαζί με τους μαθητές-μόνον όταν τους θέλει συμμάχους για την ικανοποίηση των αντιδραστικών της αιτημάτων. Αλλά και τότε δεν κάνει κανένα πραγματικό κίνημα γονιών ή μαθητών παρά μόνο κινείται σε επίπεδο διοικητικών συμβουλίων των συλλόγων που τα ελέγχει.

Λίγοι πια συνάδελφοι εμπιστεύονται την ΟΛΜΕ και την καταστροφική γραμμή της και ακόμη λιγότεροι την ακολουθούν. Είναι πια καιρός για μια άλλη πορεία. Δύσκολη μεν, αναγκαία δε.

Δημοσιεύουμε παρακάτω την πλατφόρμα με την οποία η κίνηση “Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη” κατέβηκε στις εκλογές της Β’ ΕΛΜΕ Δυτ. Αττικής. Στις εκλογές αυτές η κίνηση κατέβηκε με έναν υποψήφιο το σ. Γ.Μ και πήρε 16 ψήφους και ποσοστό 4%. Οι θέσεις αυτές της κίνησης δεν αφορούν μόνο το συγκεκριμένο εκλογικό κατέβασμα αλλά αφορούν γενικότερα μια πλατφόρμα για τη συγκρότηση μιας καταρχήν

αντιπολίτευσης μέσα στον κλάδο των καθηγητών.

Στις σημερινές συνθήκες της μεγάλης κρίσης τόσο μέσα στην κοινωνία όσο και στο συνδικαλιστικό κίνημα και ιδιαίτερα στο κίνημα των καθηγητών της μέσης εκπαίδευσης αυτές οι θέσεις μπορούν να αποτελέσουν το εφαλτήριο για μια άλλη πορεία που είναι πέρα για πέρα αναγκαία σήμερα.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΙΑ ΜΙΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΛΛΗ ΠΟΡΕΙΑ

Συνάδελφοι/ες

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

Οι φετινές εκλογές για το ΔΣ της ΕΛΜΕ γίνονται στο πιο ζοφερό κλίμα των τελευταίων δεκαετιών. Η χώρα μας βρίσκεται σε κατάσταση χρεοκοπίας. Πολλοί λένε ότι για την κατάσταση αυτή φταίνε οι δανειστές και ειδικά η Γερμανία. Οι δανειστές και η Γερμανία έχουν μεγάλη ευθύνη για τα βάσανα μας καθώς επιβάλλουν τους δικούς τους όρους οικονομικής διακυβέρνησης ενάντια στις διαθέσεις του λαού μας. Όμως για την πρωτοφανή καταστροφή που ζει η χώρα και που θα γίνει ακόμα μεγαλύτερη την βασική ευθύνη την έχουν οι ηγέτες της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης και η εγκληματική πολιτική τους. Αυτή έχει ένα όνομα: Σαμποτάζ της παραγωγής σε όλους τους τομείς, ιδιαίτερα στη βιομηχανία. Στόχος αυτής της πολιτικής είναι να παραδοθεί η χώρα στα χέρια νέων εχθρών και ιδιαίτερα του ρώσικου ιμπεριαλισμού που παριστάνει τον ψόφιο κοριό και αφήνει τους ευρωπαίους δανειστές να εκτεθούν στο λαό.

Δηλαδή παρόλο που η τρέχουσα «εθνική» αλήθεια είναι ότι οι γερμανοί καπιταλιστές χρεωκοπούν τη χώρα για να τη αγοράσουν φτηνά, εκείνοι που έχουν ελέγξει και αγοράζουν ακόμα περισσότερο χάρη στην κρίση και σε εξευτελιστικές τιμές τομείς κλειδιά της εθνικής οικονομίας (λιμάνια, συνεταιριστικά εργοστάσια, συστημικές τράπεζες, ακριβή τουριστική γη, παροχή φυσικού αερίου) είναι οι ρώσοι και κινέζοι κρατικοί καπιταλιστές.

Όλα αυτά ξεπουλιούνται αθόρυβα, δηλαδή χωρίς κανέναν «αντικαπιταλιστή και πατριώτη», «φίλο του λαού» να διαμαρτυρηθεί ουσιαστικά, ενώ οι εργαζόμενοι βυθίζονται σε μεσαιωνικές συνθήκες δουλειάς σε αυτούς τους κλάδους από το φόβο της απόλυσης (πχ. Cosco στον Πειραιά). Την ίδια ώρα το παραγωγικό σαμποτάζ συντελείται από τις ηγεσίες όλων των κομμάτων σε όλους τους άλλους κλάδους της παραγωγής σε ντόπιες βιομηχανικές επιχειρήσεις, στον τουρισμό, στην σύγχρονη αγροτική παραγωγή και στην έρευνα. Αν προσέξει κανείς θα διαπιστώσει ότι αυτό το σαμποτάζ ξεκινά κυρίως από τα κόμματα που μιλούν στο όνομα της αριστεράς και της προόδου, είτε με δήθεν οικολογικά κινήματα, είτε με δήθεν ταξικές απεργίες που γονατίζουν οικονομικά ένα εργοστάσιο σε κατάσταση υπερχρέωσης που στη συνέχεια κλείνει, είτε κυρίως με προσφυγές στο Συμβ. της Επικρατείας που λειτουργεί, συχνά σε συνεργασία με τους Δήμους σαν ο μεγαλύτερος σαμποταριστής της βιομηχανίας.

Στην εκπαίδευση αυτή η υπονόμευση της παραγωγής συντελείται ιδιαίτερα με την καταστροφή της μέσης τεχνικής εκπαίδευσης που η ΟΛΜΕ χρόνια τώρα με το σύνθημα του 12χρονου ενιαίου σχολείου ζήτη την αντικατάστασή της με ένα ή δύο χρόνια μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Στην ανώτατη εκπαίδευση η υπονόμευση συντελείται κυρίως με την ε-

μπόδιση της εφαρμοσμένης έρευνας και το δέσιμό της με την παραγωγή. Το σύνθημα «όχι στο σχολείο της αγοράς» σημαίνει αυτό ακριβώς. Έτσι η χώρα ρημάζει δημιουργώντας ένα πελώριο έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών που για να αντιμετωπιστεί πρέπει η χώρα να δανειζεται ασταμάτητα. Αυτό το σαμποτάζ στην παραγωγή δημιουργήσε το πελώριο χρέος και έφερε τα μνημόνια και τους δανειστές και πολύ λιγότερο το γραφειοκρατικό παρασιτικό κράτος και η διαφθορά, ιδιαίτερα η πολιτική διαφθορά, όπως ισχυρίζεται το πολιτικό καθεστώς και πιο πολύ οι φασίστες και οι δημαγωγοί κάθε είδους. Πιο διεφθαρμένη πολιτική τάξη από την κινέζικη δεν υπάρχει αλλά εκεί ακόμα και οι κλέφτες επενδύουν στην παραγωγή για να πλουτίσουν, όπως κάνουν οι περισσότεροι σύγχρονοι εκμεταλλευτές παντού στον κόσμο. Μόνο στην Ελλάδα τα κλοπιμαία δεν μετατρέπονται σε κεφάλαιο, εκτός αν είναι πρόκειται για τα λάφυρα των νέων ρωσόφιλων ολιγαρχών που πάχυναν από τις κρατικές σκανδαλώδεις αναθέσεις (Κόκκαλης, Μπόμπολας, Κοπελουζός, Μυτιληναίος, Γερμανός, Βγενόπουλος κλπ), που όλοι τους έχουν άριστη σχέση με την ψευτοαριστερά επειδή και αυτή είναι ρωσόφιλη αντιδραστική, από την ώρα που η Ρωσία παλινόρθωσε τον κρατικό καπιταλισμό από τα 1956 και πέρα.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Οι σαμποταριστές ισχυρίζονται ότι για όλα φταίνει η τρόικα, ότι η τρόικα απολύει τους καθηγητές κλπ. Η τρόικα πράγματι απολύει από την σιχαμερή αντιλαϊκή εκμεταλλευτική φύση κάθε αστού δανειστή, που ρίχνει το βάρος κάθε χρεωκοπίας στους λαούς. Αυτή αποφασίζει το πόσοι θα απολυθούν, όμως το ποιοι θα απολυθούν το αποφασίζει η ντόπια κυβέρνηση και το ανέχεται η ντόπια αντιπολίτευση. Στην εκπαίδευση διαλύθηκε ήδη το ουσιαστικά πιο καίριο κομμάτι της που είναι η τεχνική εκπαίδευση μετά τον «ξαφνικό θάνατο» του καλοκαιριού. Ο νόμος για το νέο λύκειο εντατικοποιεί τις σπουδές χωρίς να αλλάζει τίποτα από το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό της εκπαίδευσης. Ο κλάδος μας βρίσκεται σε κατάσταση απογοήτευσης κυρίως μετά τις δύο απαντήσεις ήττας του Μάη και του Σεπτεμβρίου για το ζήτημα των απολύσεων. Οι μεγάλες αυτές ήττες οφείλονται στην πολιτική και συνδικαλιστική γραμμή των παρατάξεων που ηγούνται στην ΟΛΜΕ. Αυτή η γραμμή δεν είναι προϊόν λάθους ή συνδικαλιστικής παρακμής, είναι από πρόθεση. Η ΟΛΜΕ σαν ηγεσία μερικών παρατάξεων, ιδιαίτερα της λεγόμενης αριστεράς ήθελε τις συγκεκριμένες απολύσεις, γιατί πάντα ήθελε την καταστροφή της τεχνικής εκπαίδευσης και κάθε ειδικού σχολείου. Αυτό σήμαινε η κυριαρχία μέσα της, της εγκληματικής, αντιπαραγωγικής, ιστορικά αντιλαϊκής αντιαριστερής γραμμής της 12χρονης ενιαίας υποχρεωτικής εκπαίδευσης που πρώτο πρόβαλο το λεγόμενο ΚΚΕ.

Γι αυτό το Μάη η ΟΛΜΕ πρότεινε απεργία πάνω στις πανελλαδικές χωρίς να έχει από πριν ενημερώσει ούτε τους μαθητές, ούτε τους γονείς, ούτε και την κοινή γνώ-

μη, για να αποσπάσει την υποστήριξή τους ή τουλάχιστον την αποδοχή τους. Έτσι ο κλάδος μας απομονώθηκε από τους εν δυνάμει στενότερους συμμάχους μας, δηλαδή τους μαθητές και τους γονείς τους που είδαν για άλλη μια φορά τους καθηγητές να τους εκβιάζουν με μια ξαφνική απεργία πάνω στις πανελλαδικές. Παρόλη την κοινωνική απομόνωση οι μαζικές γενικές συνελεύσεις ψηφίσαν την απεργία που πρότεινε η ΟΛΜΕ. Όμως η ΟΛΜΕ σύσσωμη και η γ.σ των προέδρων, ακύρωσε τις αποφάσεις των γ.σ και αποφάσισε την αναστολή της απεργίας που η ίδια είχε προτείνει μερικές μέρες πριν, αν και υπήρχε η απειλή της πολιτικής επιστράτευσης. Αυτή η ήττα έδωσε στον υπουργό μια νίκη με συνακόλουθο το καλοκαίρι να αποφασιστεί η κατάργηση των μισών κλάδων της τεχνικής εκπαίδευσης και με τραγική συνέπεια τις διαθεσιμότητες των συναδέλφων μας. Το καλοκαίρι ο κλάδος διαλυμένος και απογοητευμένος από τη στάση της ΟΛΜΕ δεν αναπτύσσει κανένα ουσιαστικό μαζικό κίνημα υπεράσπισης της τεχνικής εκπαίδευσης και των συναδέλφων που μπήκαν σε διαθεσιμότητα.

Το Σεπτέμβριο η ΟΛΜΕ ξεκινά υποτίθεται αγώνα ενάντια στο νέο λύκειο, αφού ήδη ο νόμος είχε ψηφιστεί στη Βουλή, και προτείνει 5νήμερες επαναλαμβανόμενες με πάνω από 20 αιτήματα πάλης, ενώ θα έπρεπε να είχε μόνο ένα. Αυτό της επαναφοράς των τομέων που καταργήθηκαν στα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ και την επάνοδο των συναδέλφων στις θέσεις τους. Τις δύο πρώτες μέρες οι συνάδελφοι ακολούθησαν με συντριπτική πλειοψηφία δείχνοντας έτσι την αντίθεσή τους στην κυβερνητική πολιτική, ιδίως στις απολύσεις, αλλά αμέσως μετά η συμμετοχή έπεσε σε πολύ χαμηλά ποσοστά τέτοια που φυσικά δεν επέτρεταν να συνεχιστεί η απεργία. Παρόλα αυτά η πλειοψηφία στο δ.σ της ΕΛΜΕ πρότεινε και δεύτερη πενήμερη και άλλη μια τριήμερη, οι οποίες θα ψηφίστηκαν σε άμαζες συνελεύσεις. Όλοι ήξεραν ότι επρόκειτο για μια απεργία που δεν θα την ακολουθούσε κανείς πια, δίνοντας για μια ακόμα μεγαλύτερη νίκη στον υπουργό παιδείας και σπέρνοντας ακόμη πιο πολύ την απογοήτευση. Όταν ο κλάδος δεν ακολουθεί ο όποιος αγώνας πρέπει αμέσως να σταματά μέχρι να πειστούν οι συνάδελφοι για την αναγκαιότητά του και να συμμετέχουν έτσι σε αυτόν. Αλλά εδώ ήπιαμε το πικρό ποτήρι ως το τέλος για να πέσει ταφόπλακα στις απολύσεις ώστε να καταστραφεί η τεχνική παιδεία. Επρόκειτο για την ολοκλήρωση μιας προβοκάτσιας, μέσω κάποιων από τα πριν καταδικασμένων αγώνων. Μιλάμε για προμελετημένο έγκλημα γιατί η ηγεσία της ΟΛΜΕ μπορεί να έχει οποιοδήποτε ελάττωμα, εκτός από το να είναι ένας συλλογικός χαζός.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Το ότι δεν φταίνε μόνο και κυρίως οι μέθοδοι της πάλης που χρησιμοποιήθηκαν, αποδεικνύεται από το ότι τα αιτήματα που κατά καιρούς είχε η ΟΛΜΕ στις διάφορες απεργίες που εξαγγέλλε και δεν ακολου-

ΕΚΛΟΓΕΣ: ΣΤΗΝΟΥΝ ΣΚΗΝΙΚΟ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΕΚΒΙΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΕ

συνέχεια από τη σελ. 1

διαχειριστεί. Σε αυτήν τη περίπτωση το μέρος που θα ξεσηκώσει ο ΣΥΡΙΖΑ του «επαναστατικού κουρέματος του χρέους» από τους εξαπατημένους ψηφοφόρους του θα είναι δεκαπλάσιο σε όγκο και σε ένταση από εκείνο που ξεσήκωσε το ΠΑΣΟΚ του «λεφτά υπάρχουν» από τους δικούς του ψηφοφόρους. Περιμένει λοιπόν ο ΣΥΡΙΖΑ είτε να γεμίσει κάπως οι «κουτόφραγκοι» τα καταχρεωμένα ή άδεια δημόσια ταμεία με ένα πολύ δραστήριο κούρεμα για το οποίο ο ίδιος πίεζε ή αλλιώς να σκάσει η δημοσιονομική, χρηματοπιστωτική, τραπεζική και παραγωγική βόμβα στα χέρια του Σαμαρά και μετά να μπορεί να ψελλίσει ότι βρήκε καμμένη γη, και ότι, όπως προειδοποιούσε, μόνο μια Διεθνής Συνδιάσκεψη για το χρέος με την παρουσία δηλαδή δίπλα στην ΕΕ και της Ρωσίας, και της Κίνας, μπορεί να σώσει την Ελλάδα.

Εκείνο που είναι πιο δύσκολο να απαντηθεί είναι γιατί η ΝΔ με την υπόθεση Τζιτζικώστα –Ιωαννίδη ενισχύει ακριβώς το κλίμα που θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ και το οποίο οικονομικά αποσθάνει τη χώρα και έτσι αντικειμενικά δεν βοηθάει την κυβέρνηση. Η απάντηση βρίσκεται ως συνήθως στο διεθνές θέατρο που παίζουμε με όλο και μεγαλύτερη ένταση οι ηγέτες της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης και το οποίο έχει έναν κοινό αρκετά πλέον παλιό στόχο: Ένα μεγάλο κούρεμα του ραγδαία αυξανόμενου ελληνικού χρέους με αντίστοιχη χρέωση των κρατικών προϋπολογισμών της ΕΕ ή της ΕΚΤ ή και των δύο. Μια τέτοια χρέωση θα σημάει καταστροφική οξύνση των ήδη βαθιών αντιθέσεων ευρωπαϊκού Βορρά-Νότου, ένταση των φυγόκεντρων τάσεων εντός του Βορρά (δες περίπτωση της αύξησης του αντιευρωπαϊσμού στην Ολλανδία) για να μην πληρώνονται από αυτόν τα χρέη του «σπάταλου Νότου», προσφυγή της ΕΕ σε Διεθνή Συνδιάσκεψη, δηλαδή εκτός από τις ΗΠΑ στη Ρωσία και στην Κίνα.

Όλα τα σφουριά της ελληνικής εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής συντονίζονται και χτυπάνε στον ίδιο ιερό σκόπο: Αυ-

τό το σκοπό υπηρετεί η ελληνική προεδρία της ΕΕ η μόνη που έχει εξοργίσει τόσο πολύ όλους τους εταίρους για την αδιαφορία της για κάθε άλλο κοινό ευρωπαϊκό στόχο. Αυτόν τον σκοπό υπηρετεί η απάτη με το πρωτογενές πλεόνασμα που είναι πλασματικό καθώς επιτυγχάνεται με την καταστροφή παραγωγικού κεφαλαίου. Αυτόν τον σκοπό υπηρετεί η συμμαχία της κυβέρνησης με το ΔΝΤ και τις ΗΠΑ ενάντια στην ΕΕ για το κούρεμα του χρέους. Αυτό τον ίδιο σκοπό υπηρετούν από βραχυπρόθεσμη άποψη και οι ριπές ενάντια στο σπίτι του γερμανού πρεσβευτή, η απελευθέρωση του 17νοεμβρίτη Ξηρού, οι νέες βέβηλες προκλήσεις των ναζί ενάντια στον αληθινό ελληνικό αντιφασισμό και τον ηρωικό του νεκρό Παύλο Φύσσα, αυτόν η αναζωπύρωση του στημένου δήθεν εμφύλιου ανάμεσα στους ναζί και στον ψευτοαναρχικό φασισμό.

Όλα αυτά τα φαινόμενα σημαίνουν την εξής πολιτική προειδοποίηση και εκβιασμό στην ΕΕ: «Βοηθήστε πάσει θυσία την κυβέρνηση Σαμαρά τώρα πριν τις ευρωεκλογές είτε με ένα γενναίο κούρεμα, ή με δάνεια χωρίς οποιεσδήποτε εξασφαλίσεις των δανειστών με νέα μέτρα κλπ, αλλιώς θα υποχρεωθούμε, αν είναι κακό το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, να μπούμε σε κανονικές εκλογές, οπότε σας έρχεται ο «λαϊκιστής» Τσίπρας, οπότε και η χρεωκοπία της χώρας και μαζί της οι τρομοκράτες της «17Ν» και των Πυρήνων, ή οι ναζί και ένας νέος ελληνικός εμφύλιος που δεν θα μπορέσετε να καταπιείτε. Κάντε μας λοιπόν χοντρές διευκολύνσεις και μάλιστα κατά προτίμηση με μεθόδους που διασπούν την ΕΕ».

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, κυρίως η γερμανική έχουν προτείνει σαν μέθοδο κούρεματος του χρέους την τεράστια παράταση του χρόνου αποπληρωμής του σε μισό αιώνα, και τη μείωση του τόκου κοντά στο 1%. Με αυτόν τον τρόπο και τα τοκοχρεωλύσια μειώνονται σε τεράστιο βαθμό και οι δανειστριες χώρες δεν καταγράφουν άμεσα ζημιές, οπότε οι αντιδραστικοί στις βόρειες χώρες δεν μπορούν εύκολα να ξεσηκώσουν τους λαούς

τους ενάντια στη συμμετοχή τους στην ΕΕ και στην ΕΖ.

Όμως ο ελληνικός πολιτικός κόσμος με αιχμή του δόρατος τον ΣΥΡΙΖΑ θέλει ονομαστικό κούρεμα του χρέους ή υπόσχεση κούρεματος από τώρα ενώ επίσης αποκλείει η κυβέρνηση να πάρει νέα δανεικά με αντάλλαγμα νέα μέτρα. Και τα θέλει αυτά η κυβέρνηση και όλος ο ελληνικός πολιτικός κόσμος τώρα που οι ευρωπαίοι δανειστές δεν μπορούν να δώσουν τα λεφτά ακριβώς επειδή έρχονται και οι δικές τους ευρωεκλογές τους και δεν θέλουν σε αυτές να δυναμώσουν οι αντιευρωπαίοι, που συνήθως είναι και φιλορώσοι. Γι αυτό οι πράκτορες του Κρεμλίνου έχουν στήσει αυτή τη στιγμή στο ελληνικό λουναπάρκ, δηλαδή στο πολιτικό κέντρο κάθε ευρωπαϊκής χρηματοπιστωτικής παραζάλης, ένα από τα πιο φρικαλέα τους «σπίτια του τρόμου» σε διεθνές επίπεδο. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν γίνονται πραγματικά εγκλήματα και δεν συσσωρεύονται και πραγματικά εκρηκτικά μέσα σε αυτό το «σπίτι του τρόμου», αλλά η κατάσταση ελέγχεται μεθοδικά από τους κυβερνητικούς και αντιπολιτευόμενους υπεύθυνους του θεάματος ώστε και η απειλή έκρηξης να είναι πειστική και η έκρηξη να μην γίνεται, τουλάχιστον πρόωρα. Γι αυτό το λόγο κανείς τους δεν θέλει τις βουλευτικές τώρα. Δηλαδή και η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου θέλει έναν Τσίπρα που να κρατάει τουλάχιστον ως τις ευρωεκλογές όπου θα διαρκούν οι διαπραγματεύσεις για το χρέος, το κουμπί ανατίναξης με τίγκα τα εκρηκτικά κάτω από το παλτό του ώσπου η ΕΕ, να δώσει τα λύτρα. Αυτό είναι πολύ προτιμότερο για τους εκβιαστές από το να πατήσουν το κουμπί, δηλαδή να κάνουν πρόωρες βουλευτικές εκλογές και να αποδειχτεί είτε ότι η έκρηξη ήταν πολύ μικρότερη από όσο προαναγγελλόταν, είτε ότι οι δήθεν φιλοευρωπαίοι Σαμαράς Βενιζέλος δεν ελέγχουν την πολιτική κατάσταση, οπότε δεν χρειάζεται να βοηθούνται από την ΕΕ.

Έναν ανάλογο εκβιασμό, οικονομικό και πολιτικό κάνει την ίδια στιγμή και, ίσως όχι εντελώς συμπτωματικά, ο Πούτιν στην

ΕΕ κρατώντας το κουμπί μιας μεγάλης έκρηξης στην Ουκρανία. Εκεί υπάρχει η θεμελιακή διαφορά ότι ο λαός είναι πραγματικά θυμώμενος και με επαναστατικές διαθέσεις στην πλειοψηφία του και αντίθετα με την Ελλάδα ξέρει και τον πραγματικά του εχθρό, που είναι η πούτινική Ρωσία, αλλά και εκεί η πολιτική και η οικονομική έκρηξη φαίνεται πως ελέγχονται χάρη στον έντονο και πολύμορφο ρώσικο εισοδισμό σε όλα τα επίπεδα. Στόχος αυτού του εκβιασμού είναι να συρθεί η ΕΕ να συνδιαχειριστεί με τη Ρωσία τις εσωτερικές και εξωτερικές πολιτικές και οικονομικές σχέσεις της Ουκρανίας. Όπως στην ελληνική περίπτωση έτσι και στην περίπτωση της Ουκρανίας οι πράκτορες της Ρωσίας, καθώς και η φιλορώσικη προεδρία Ομπάμα καλούν την ΕΕ να δώσει πολλά δις για να σώσει την Ουκρανία από έναν εμφύλιο, ή μια ρώσικη κατοχή, ενώ το ουκρανικό πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο με μια αντι-νεοταρική αντιφασιστική επανάσταση που θα ενώσει το λαό της στο ανατολικό και δυτικό της μέρος, και θα έχει τη στήριξη αλλά όχι την κηδεμονία των χωρών της ΕΕ.

Εννοείται ότι και το ελληνικό πρόβλημα δεν είναι καθόλου οικονομικό πρόβλημα και τα περισσότερα δανεικά ή χαρισμένα λεφτά από την ΕΕ όσα και να ναι θα πάνε στράφι και με αυτούς τους ηγέτες και μάλιστα θα κάνουν και κακό στη χώρα γιατί θα παχύνουν τα παράσιτα και τους προδότες και θα τσακίσουν ότι το παραγωγικό υπάρχει. Το ελληνικό πρόβλημα είναι πολιτικό πρόβλημα και μπορεί και αυτό να λυθεί με μια πολιτική επανάσταση, με έναν πολύχρονο εθνικό και ταξικό αγώνα ενάντια στους πράκτορες, στις βδέλλες, στις ακρίδες και στους σαμποτέρ που μας σκοτώνουν μέρα με τη μέρα εδώ και 30 ολόκληρα χρόνια και που εδώ και 4 χρόνια επιδίδονται σε φριχτά ψυχολογικά και σωματικά μαρτύρια ενάντια σε ένα ολόκληρο το έθνος που έχει κι αυτό τα ελαττώματά του και τις αδυναμίες του, όπως και κάθε άλλο, αλλά δεν άξιζε καθόλου αυτή τη μοίρα.

Επιλεκτική κάθαρση: Πως όλα τα κόμματα προστατεύουν τους διεφθαρμένους στρατιωτικούς και τις ρώσικες μίζες

συνέχεια από τη σελ. 5

αφορούν «μεμονωμένα περιστατικά» πολιτικών;

Η απάντηση βρίσκεται στο ότι το ρωσόδουλο σοσιαλφασιστικό καθεστώς ετοιμάζει έναν ειδικό ρόλο για το στρατό, και ιδιαίτερα για τον πιο φασιστικό και φιλοναζιστικό του πυρήνα. Ο ρόλος αυτός είναι να αποτελέσει, πιθανά και μετά από ένα στρατιωτικό πραξικόπημα, το μαντρόσκυλο των ρώσων αποικιοκρατών και των συμμάχων τους και να ασκήσει φασισμό πάνω στο λαό για να εδραιώσει ο ρώσικος σοσιαλιμπεριαλισμός την εξουσία του στη χώρα.

Γι' αυτό όπως σήμερα ο στρατός ξεγλιστρά αλώβητος για το ζήτημα της διαφθοράς, είχε ξεγλιστρήσει αλώβητος και για τους ναζιστές της ρωσόδουλης Χρ. Αυγής στους κόλπους του, αφού κυβέρνηση και κοινοβουλευτικά κόμματα, συμφώνησαν ότι

δεν υπάρχει κανένας απολύτως δεσμός μεταξύ στρατού και ναζιστών, και κανένας λόγος έρευνας τέτοιων δεσμών, την ώρα που ο αδελφός του Κασιδιάρη που ήταν ανθυπολοχαγός φωτογραφιζόταν να χαιρετά νεοναζιστικά! Επίσης σε σπίτι ταγματάρχη, πρώην εκπαιδευτή του Κασιδιάρη βρέθηκε υλικό της Χ.Α, ενώ μάρτυρες στις δικογραφίες για τη Χ.Α, πρώην στελέχη της, «κατά τις καταθέσεις τους έχουν αναφερθεί σε στενή σχέση της νεοναζιστικής οργάνωσης με στελέχη των ενόπλων δυνάμεων» (<http://tvxs.gr/news/ellada/anthypoloxagos-toy-stratoy-o-peonazi-adelfos-toy-kasidiari>).

Γι' αυτό δεν καταγγέλλθηκαν οι ένστολοι έφεδροι που έκαναν συγκέντρωση στην πλατεία Συντάγματος πριν δύο μήνες στηρίζοντας ουσιαστικά τους συλληφθέντες χρυσανγίτες και ζητώντας συγκρότηση «κυβέρνησης εθνικής ανάγκης» με την παρέμβαση του στρατού για την «αναστολή του μνημο-

νίου». Γι' αυτό απαλλάχθηκαν με διακομματική συμφωνία από πειθαρχικές διώξεις οι ευέλπιδες που οργάνωσαν φιλοχουντικές φιέστες στις στρατιωτικές σχολές. Με διακομματική κάλυψη επίσης δεν έπαθε τίποτα το σώμα των υποβρυχίων αποστολών του λιμενικού σώματος που παρέλασε το 2010 φωνάζοντας ρατσιστικά συνθήματα στο κέντρο της πρωτεύουσας μαζί με το σύνθημα «ΟΥΚ, ΟΥΚ» που είναι η αντίστοιχη μονάδα του πολεμικού ναυτικού με την οποία έχουν κοινή εκπαίδευση. Γι' αυτό γίνονται οι μπουκές των αποστράτων στο ΥΠΕΘΑ με διακομματική στήριξη. Γι' αυτό και το καθεστωτικό ΣτΕ προστατεύει κατά προτεραιότητα τις αποδοχές τους «σκληρό πυρήνα του κράτους».

Είναι χαρακτηριστικό πως το ρώσικο υπουργείο εξωτερικών, μέσω της «Φωνής της Ρωσίας», επισημαίνει τον κίνδυνο πραξικο-

πήματος στην Ελλάδα από φιλικές στη «φιζοσπαστική Χρυσή Αυγή» δυνάμεις που θα κινηθούν για να σώσουν τη χώρα από την επικείμενη σύμφωνη με το ίδιο ρεπορτάζ επέμβαση του γερμανικού στρατού (!) που τάχα θα επιβάλει την εφαρμογή των μνημονιακών μέτρων στη χώρα!!! Με λίγα λόγια η Ρωσία συμπαρατάσσεται με ένα πραξικόπημα που θα στηρίζεται από ναζιστές και στρατό κατά ΔΝΤ και μνημονίου!!! Κανένας κρατικός ή κομματικός εκπρόσωπος δεν απάντησε σε αυτή την κατάπτυστη και προκλητική τοποθέτηση (<http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/290>).

Η προστασία των διεφθαρμένων μέσα στο στρατό φανερώνει πόσο βρώμικη, φασιστική και μεθοδευμένη είναι η λεγόμενη εκστρατεία κατά της διαφθοράς και πως μέσα από τον ορυμαγδό των επιλεκτικών σκανδάλων έρχεται μεγάλος φασισμός στη χώρα.

Δημοσιεύουμε σε αυτό το φύλλο της *Νέας Ανατολής* δύο άρθρα για το από την αρχή αλωμένο από τα μέσα και προβοκαρισμένο ουκρανικό κίνημα ανεξαρτησίας από την πολυτονική Ρωσία. Τα άρθρα αυτά έχουν γραφτεί σε απόσταση λίγων ημερών το ένα από το άλλο και το ένα έχει ήδη δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ. Υπάρχουν όπως είναι φυσικό έντονες αλληλεπικαλύψεις του ενός κειμένου από το άλλο και θα μπορούσαν να αντικατασταθούν από ένα συνολικό συντομότερο. Όμως έχουν κι έτσι το ενδιαφέρον τους γιατί αποτελούν το ξεδίπλωμα μέσα στα γεγονότα μιας αρχικής μας εκτίμησης, αυτή του πρώτου άρθρου που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο και η οποία φαίνεται να επιβεβαιώνεται από τα γεγονότα.

Αποδεικνύεται πια σήμερα ότι δύσκολα υπάρχει κάποιο μαζικό πολιτικό κίνημα σε κάποια πολύ στρατηγική περιοχή του κόσμου όπου να μην είναι χωμένοι μέσα του μέχρι τα μούνια οι σοσιαλφασίστες και φασίστες πράκτορες των νέων τσάρων και να μην το οδηγούν στη δική τους κατεύθυνση. Αυτό οφείλεται όχι τόσο στο ότι τώρα πια δίνει καρπούς η μακρόχρονη και υπομονετική τακτική τους του πολλαπλού, πολύμορφου και διεθνούς εισοδισμού των ρώσων νεοτσαριστών, αλλά στο ότι οι δυτικοί ιμπεριαλιστές-μονοπωλιστές βρίσκονται σε πορεία προϊούσας οικονομικής κρί-

σης και πολιτικής και ιδεολογικής αποσύνθεσης ενώ ούτε οι τριτοκοσμικές και δευτεροκοσμικές υπερεκμεταλλευτικές αστικές τάξεις δεν είναι πια σε θέση να εκφράζουν τις επαναστατικές διαθέσεις των λαών γιατί έχουν μπει και οι ίδιες σε πορεία αποσύνθεσης. Γι αυτό σήμερα, πιο πολύ παρά ποτέ, είναι αναγκαία η επαναστατική αντιφασιστική κινητοποίηση και οργάνωση των καταπιεσμένων μαζών που μπορούν να ενωθούν μόνο κάτω από μια προϋπόθεση ζωής και θανάτου: την γνώση της τακτικής και της στρατηγικής του σοσιαλιμπεριαλισμού.

Αυτή η τελευταία δεν είναι στο βάθος της τίποτα άλλο παρά η αντιγραφή και μετά η αντιστροφή των νόμων, των συνθημάτων και της ψυχολογίας των λαϊκών και προλεταριακών επαναστάσεων από το μεγαλύτερο εξωτερικό και εσωτερικό εχθρό τους, τον σύγχρονο υπερσυγκεντρωμένο οικονομικοπολιτικό και στρατιωτικό - και γι αυτό ικανό να δρα συνωμοτικά - κρατικό μονοπωλιακό καπιταλισμό. Για να νικήσουμε αυτόν τον θανάσιμο εχθρό πρέπει να στήσουμε ξανά στα πόδια της αλλά και να εμβαθύνουμε στη θεωρία και στην πράξη της προλεταριακής επανάστασης, δηλαδή στο μαρξισμό-λενινισμό-μαοϊσμό.

1ο ΑΡΘΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ (Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 26/1/2014)

ΜΕΓΑΛΑ ΒΑΣΑΝΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

**Ο Γιανούκοβιτς χτυπάει από τα έξω, η ηγεσία της αντιπολίτευσης
προβοκάρει με τους φασίστες από τα μέσα το δημοκρατικό κίνημα.
Η ΕΕ επιμένει στον κεντρίστικο, φιλορώσικο ρόλο της**

Ο ρώσικος σοσιαλιμπεριαλισμός χτυπάει από τα έξω το ανεξαρτησιακό και φιλοευρωπαϊκό κίνημα του ουκρανικού λαού και κυρίως το προβοκάρει από τα μέσα. Οι χιλιάδες και εκατοντάδες χιλιάδες των ουκρανών πατριωτών, που έχουν κατεβεί εδώ και δύο μήνες στους δρόμους για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στην πραξικοπηματική άρνηση του ρωσόδουλου Γιανούκοβιτς να βάλει τη χώρα στην ΕΕ, βρίσκονται τώρα παγιδευμένοι ανάμεσα στη ρωσόδουλη πολιτική του τελευταίου και στους φασίστες προβοκάρτες που διαμορφώνουν στην πράξη τις τακτικές και στρατηγικές του κινήματος της αντιπολίτευσης.

Αυτοί οι φασίστες, κατά την εκτίμησή μας δεν μπορεί να μην έχουν το καθοδηγητικό κέντρο τους στο Κρεμλίνο παρά την αντιρώσικη ρητορική τους. Έτσι ένα πελώριο πλήθος αγωνιστών της ουκρανικής ανεξαρτησίας από τη μια κυνηγείται, πυροβολείται και ταπεινώνεται από τα ματ του Γιανούκοβιτς στους δρόμους αλλά και από την άλλη τρέχει πίσω από τους φασίστες και νεοναζί που καταλαμβάνουν δημόσια κτίρια στη δυτική Ουκρανία και στο ίδιο το Κίεβο και ηγούνται της στρατηγικής της φωτιάς και της μολότωφ.

Αυτές οι τελευταίες καταλήψεις και συγκρούσεις έχουν τη μορφή της λαϊκής εξέγερσης, αλλά δεν είναι. Και δεν είναι όχι τόσο γιατί οι πολύ πλατειές μάζες των πρώτων εβδομάδων της ΕυρωΜαϊντάν στέκονται έξω από αυτές αλλά γιατί καμιά λαϊκή εξέγερση και ακόμα περισσότερο καμιά λαϊκή επανάσταση δεν είναι δυνατή στην Ουκρανία αν δεν ενώνει το λαό στο δυτικό και στο ανατολικό τμήμα της χώρας, δηλαδή και στο ουκρανόφωνο και στο ρωσόφωνο τμήμα της, και κυρίως αν οι μάζες δεν παίρνουν μέρος σε αυτές με κάποια μαζικά αντιπροσωπευτικά τους όργανα (πχ λαϊκές συνελεύσεις, συντονιστικά, επιτροπές που είναι πραγματικά δημοκρατικά και όχι καπέλα τύπου «αγανακτισμένων»). Εξ ορισμού οι μόνοι που δεν μπορούν να ενώσουν τα δύο κομμάτια του ουκρανικού έθνους και οι μόνοι που απεχθάνονται τα μαζικά αντιπροσωπευτικά όργανα είναι οι φασίστες και νεοναζί που παίζουν πια τον πιο εξέχοντα και κυρίως τον πιο βίαιο ρόλο μέσα στην αντιπολίτευση. Αντίθετα εκείνο που θέλουν αυτοί είναι να διασπών τον ουκρανικό λαό και έτσι να βοηθήσουν τον Πούτιν να ρίξει τη μισητή Ουκρανία ενάντια στην άλλη μισή και κάποιους από τους πράκτορες του στο ουκρανικό ή στο ευρωπαϊκό επίπεδο να παίζουν το ρόλο του διαιτητή και ειρηνοποιού. Ήδη η Άστον έχει αναλάβει το ρόλο του

μεσολαβητή στο ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως και ο μεσοβέζος Φίλε επίτροπος της Κομισιόν αρμόδιος για τη διεύρυνση, ενώ στο εσωτερικό αυτό τον πολιτικό ρόλο αρχίζει να παίζει τις τελευταίες μέρες ο ίδιος ο Γιανούκοβιτς. Ακόμα και η τελευταία πρόταση του Γιανούκοβιτς να αναλάβει νέα μικτή κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Γιάντσενουκ και αντιπρόεδρο τον Κλίτσκο βρίσκεται σε αυτήν την κατεύθυνση.

Αυτή η πολύ αρνητική και επίφοβη εξέλιξη δεν οφείλεται σε λίγους εθνοφασίστες και νεοναζί προβοκάρτες που διάλεξαν από την πρώτη στιγμή του νέου κινήματος το δρόμο της βίαιης αναμέτρησης με την αστυνομία του Γιανούκοβιτς. Το πρόβλημα είναι ότι αυτά τα συγκεκριμένα στοιχεία και οι επιθέσεις έγιναν στην αρχή μελετημένα ανεκτές από τους τρεις κοινοβουλευτικούς ηγέτες της αντιπολίτευσης παρόλο που τις καταδικάζαν κάθε φορά στα λόγια, ενώ τον τελευταίο καιρό επιβλήθηκαν σαν κεντρική στρατηγική. Δηλαδή φαίνεται σαν οι τρεις ηγεσίες να ακολουθούν τακτική τύπου ΣΥΡΙΖΑ που καταδικάζει τους κουκουλοφόρους την ίδια ώρα που τους κρύβει στις γραμμές του και τους εξαπολύει κάθε τόσο για να φτιάξουν πολιτικά γεγονότα μέσα από καλοκατασκευασμένα σκηνοκίνητα φωτιάς και βίας. Πάντως πρέπει να επισημάνουμε ότι αντίθετα με τις προβοκάτσιες ελληνικού τύπου στην Ουκρανία ένα αρκετά μεγάλο τμήμα λαού, ειδικά της νεολαίας, ακολουθεί τους προβοκάρτες επειδή είναι απηυδαμένο από την αντιφασιστική-ψευτοειρηνική και αδιέξοδη πολιτική των «καθώς πρέπει» κοινοβουλευτικών πολιτικών ηγεσιών του.

Τα τρία αυτά κοινοβουλευτικά κόμματα είναι κατά σειρά αριθμού βουλευτών, το εθνικιστικό φιλοευρωπαϊκό κόμμα Πατρίδα με επίσημη αρχηγό την φυλακισμένη Τιμοσένκο και πρακτικό αρχηγό σήμερα τον Γιάντσενουκ, το κόμμα Ουντάρ (UDAR: united democratic alliance for the reform)

που εμφανίζεται σαν φιλελεύθερο με ουρανοκατέβато χαρισματικό αρχηγό τον πυγμαίο Κλίτσκο, και το νεοναζιστικό κόμμα Σβόμποντα (Ελευθερία) με αρχηγό τον Τιάνιμπογκ. Από τα τρία αυτό που καθόρισε από την αρχή πιο πολύ την οργάνωση και καθορίζει τελικά όλο και περισσότερο και την πολιτική τακτική και στρατηγική του κινήματος της Ευρω-μαϊντάν (Ευρω-πλατείας) ήταν το τελευταίο. Αυτό ήταν κυρίως εκείνο που έστησε από την πρώτη στιγμή τις μεγάλες σκηνές στην Πλατεία της Ανεξαρτησίας, και που οργάνωσε την επιμελητεία, δηλαδή τροφή, θέρμανση, ανάπαυση κλπ για τους σταθερούς υπερασπιστές της. Επίσης ήταν αυτό που έστησε τις προβοκατόρικες συρράξεις με την αστυνομία, όπως την τόσο γνωστή με τη μπουλντόζα που όρμησε ενάντια στα ΜΑΤ. Ακόμα αυτό επιτίθεται και ρίχνει τα αγάλματα του Λένιν, μια πράξη που εκτός από βάνουσα αντεπανάστατική, διασπά τον λαό και τη χώρα. Το Σβόμποντα πιστώνει ότι έχει ξεκόψει με το νεοναζισμό από το 2004. Όμως τότε απλά άλλαξε το όνομά του, που ήταν Εθνικο-Σοσιαλιστικό κόμμα της Ουκρανίας και κάπως έκρυψε τον υστερικό αντισημιτισμό του και τον εθνορατσισμό του. Όμως κράτησε το φιλοναζιστικό ιδεολογικό του εξοπλισμό αφού συνέχισε να υποστηρίζει την αντικειμενική στρατιωτική συμμαχία των ουκρανών αντικομμουνιστών με τα χιτλερικά στρατεύματα κόντρα στη θέληση της τεράστιας πλειοψηφίας του ουκρανικού λαού που πολέμησε ηρωικά τον κατακτητή μέσα από τις γραμμές του κόκκινου στρατού. Ο όλο και πιο προεξάρχον ρόλος του Σβόμποντα στο νέο κίνημα της Πλατείας δείχνει τον αντιδραστικό χαρακτήρα όλης της ηγεσίας της σημερινής ουκρανικής αντιπολίτευσης που δέχτηκε να σχηματίσει μαζί του επίσημη συμμαχία στο κοινοβούλιο εδώ και ενάμιση χρόνο, που επέτρεψε στο Σβόμποντα να υψώσει μαζικά την ασπρόμαυρη φιλοχιτλερική σημαία του 1940 στις διαδηλώσεις, και που τελικά έδωσε στο Σβόμποντα τη δυνατότητα να παίζει ηγετικό ρόλο στην κλιμάκωση της «επαναστατικής βίας» τις τελευταίες μέρες και μέσα από αυτήν να δυναμώσει τις θέσεις του ιδίως μέσα στη ριζοσπαστική νεολαία σχετικά με τα άλλα δύο κόμματα. Αυτά όλα δεν μπορεί να είναι απλά λάθη της «Πατρίδας» και του «Ουντάρ» αλλά σχεδιασμένα ε-

γκλήματα που ρίχνουν νέο φως στο διασπαστικό παιχνίδι που έπαιξε η Τιμοσένκο ενάντια στο κόμμα του δημοκράτη Γιούσενκο μετά την πραγματικά δημοκρατική και ενοποιητική του ουκρανικού λαού πορτοκαλιά εξέγερση του 2004. Είναι φανερό ότι από τα 2004 και μετά το εθνικιστικό και το εθνοφασιστικό ρεύμα, χρησιμοποιώντας αντιρώσικη εθνικιστικού τύπου δημαγωγία, νίκησαν σταδιακά το δημοκρατικό ρεύμα του Γιούσενκο που θα μπορούσε να ενώσει ενάντια στον Πούτιν όλο τον Ουκρανικό λαό. Δεν είναι τυχαίο που ο Γιούσενκο διέγραψε τον Τιάνιμπογκ το 2004 από το μετωπικό κομματικό σχήμα της τότε αντιπολίτευσης στο οποίο αυτός είχε διεισδύσει. Είναι ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτο ότι η όλο και πιο προβεβλημένη μορφή της αντιπολίτευσης είναι ο ρωσόφωνος και γιος ρώσου στρατηγού Κλίτσκο, που έχει την εμπιστοσύνη και του Σβόμποντα και που διατηρούσε άριστες σχέσεις ως το 2012 με το επιτελείο Γιανούκοβιτς. Ο Κλίτσκο έχει εκλεχτεί τελευταία από τα άλλα δύο κόμματα να κάνει και μόνος του, σαν κοινός εκπρόσωπος των τριών κομμάτων, συνομιλίες με τον Γιανούκοβιτς.

Έτσι πρόκυψε η νέα αντιπολίτευση του 2013 και η νέα Πλατεία Ανεξαρτησίας με τους νεοναζί -που βρίσκονται εκτός από το Σβόμποντα και σε άλλες μικρότερες «ριζοσπαστικές» ομάδες- σε περίοπτη θέση. Έτσι εξηγείται πως οι γενικά ρωσόφιλοι ολιγάρχες στάθηκαν αυτή τη φορά στο πλευρό της Ευρωμαϊντάν ιδιαίτερα στην πρώτη φάση και πάλεψαν να την μαζικοποιήσουν με τα τηλεοπτικά τους κανάλια. Και μόνη της αυτή η πολιτική-ιδεολογική συνεργασία της νέας αντιπολίτευσης με τους ναζιφασίστες έχει δώσει στο ρωσόδουλο μπλοκ εξουσίας ένα πανάκριβο όπλο που αυτό διαρκώς το χρησιμοποιεί : την καταγγελία όλου του αντιρώσικου λαϊκού κινήματος σαν φασιστικού, φιλοχιτλερικού και αντισημιτικού. Αυτή η κατηγορία δουλεύεται εντατικά τελευταία από τον Γιανούκοβιτς στον ρωσόφωνο πληθυσμό αλλά και στο εξωτερικό με το χαρακτηριστικό σύνθημα «έξω οι φασίστες από την Ουκρανία και όλη την Ευρώπη».

Γενικά φαίνεται πως η φασιστική πολιτική προβοκάτσια είναι από την αρχή βασι-

ΜΕΓΑΛΑ ΒΑΣΑΝΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 11

κό και σχεδιασμένο συστατικό του κινήματος της ΕυρωΜαϊντάν (Euro maidan) όπως λέγεται.

Έχουμε ήδη τονίσει σε προηγούμενο άρθρο μας πως η μεγάλη μαζικοποίηση αυτού του κινήματος άρχισε μετά από την επίθεση των εθνικοφασιστών κρानοφόρων και ροπαλοφόρων στην αστυνομία του Γιανουκόβιτς τον περασμένο Νοέμβρη πράγμα που έδωσε την ευκαιρία σε αυτόν να χτυπήσει με πολύ κτηνώδη τρόπο τον κορμό των διαδηλωτών της Πλατείας και να συλλάβει εκατοντάδες από αυτούς. Έτσι λίγο μετά οι συγκεντρωμένοι από 10.000 έως 20.000 που ήταν ως τότε εκτινάχθηκαν στις εκατοντάδες χιλιάδες ξεπερνώντας μερικές φορές ακόμα και το πελώριο πλήθος της πορτοκαλιάς επανάστασης. Αυτό συνέβη γιατί ο ουκρανικός λαός είναι πάνω απ' όλα ευαίσθητος στο ζήτημα της πολιτικής δημοκρατίας από την εποχή του μπρεζνιεφικού ψευδοσοσιαλισμού, πράγμα που οι προβοκάτορες το ξέρουν πολύ καλά και επιδιώκουν τις αστυνομικές επιθέσεις.

Η μαζικότητα αυτού του κινήματος βυθίστηκε μόλις ο Πούτιν έκανε τη συμφωνία των 15 δις του δανείου και της προσφοράς φτηνού φυσικού αερίου για έναν ορισμένο και διαρκώς ανανεούμενο χρόνο τριών μηνών. Μια βασική αιτία αυτής της βύθισης είναι ότι τη συμφωνία αυτή την υποστήριξαν οι ρωσόφιλοι ουκρανοί ολιγάρχες, οπότε τα τηλεοπτικά κανάλια που αυτοί συντριπτικά ελέγχουν έπαψαν να υποστηρίζουν τις διαδηλώσεις. Αυτή η αντιστροφή θέσης πρέπει να έχει κάποια βαθύτερη εξήγηση από αυτή που δίνουν οι δυτικοί αναλυτές ότι δηλαδή οι ολιγάρχες κρατικομονοπωλιστές πήραν φτηνό αέριο για τις γιγαντιαίες αλλά παραγωγικά καθυστερημένες βιομηχανίες τους και ταυτόχρονα πήραν έμμεσα δανεικά μέσω του κράτους τους από τη Ρωσία χωρίς να υποστούν όρους που θα περιορίζαν δραματικά τη δύναμη τους όπως αν έπαιρναν δανεικά από την ΕΕ (που βάζει σαν δανειακούς όρους διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις τύπου ελεύθερης αγοράς). Αυτό είναι και το νόημα της φράσης του Πούτιν, όταν υπέγραψε τη συμφωνία, ότι ο ρωσικός δανεισμός είναι άνευ όρων. Το ερώτημα είναι γιατί χρειάστηκε ένα πελώριο ουκρανικό κίνημα για να υπογράψει ο Πούτιν ένα δάνειο υπέρ των έτσι κι αλλιώς φίλων του ολιγαρχών, το οποίο επίσης στην ουσία του αλυσοδένει τη χώρα σε αυτόν; Η μόνη απάντηση που

μπορούμε να δώσουμε σε αυτό το ερώτημα είναι ότι ο Πούτιν χρειαζόταν να δείξει στην ΕΕ και βασικά στη Γερμανία ότι υποχρεώθηκε από την πίεση της Ευρωμαϊντάν να δανείσει ευνοϊκά την Ουκρανία για να μην την χάσει εντελώς μιας και δεν μπορούσε να επιβάλει μετά από μια τέτοια μεγαλύτερη εξέγερση μια βίαιη ένταξη της Ουκρανίας στην ΚΑΚ. Όμως ο Πούτιν δάνεισε την Ουκρανία όχι για να μην τη χάσει αλλά για να γίνει συνδιαχειριστής του μέλλοντος της Ουκρανίας μαζί με την ΕΕ. Δηλαδή ο Πούτιν δεν έβαλε την Ουκρανία στην ευρασιατική κοινοπολιτεία του, όπως εκτιμούσαν οι περισσότεροι δυτικοί, γιατί αυτό που ήθελε περισσότερο ήταν να ελέγχει τους όρους μιας ειδικής σχέσης ή ακόμα και μιας ειδικής ένταξης της Ουκρανίας στην ΕΕ, για να μπορεί να επεμβαίνει απ ευθείας στα ευρωπαϊκά πράγματα. Ο Πούτιν θέλει μια συν-υιοθεσία της Ουκρανίας με την ΕΕ για να εξαρτήσει και να διασπάσει βαθύτερα και την πρώτη και, κυρίως την δεύτερη. Ο Πούτιν θέλει με λίγα λόγια μια τρίτη ωρολογιακή βόμβα μέσα στην ΕΕ μετά από την Ελλάδα και την Κύπρο. Ήδη χάρη στην Ελλάδα έχει ρίξει την Ευρώπη σε μια ατέλειωτη κρίση χρέους και έχει κορυφώσει την αντίθεση Βορρά - Νότου ενώ χάρη στην Κύπρο έχει βάλει την διπλωματικά νωθρή, σχεδόν ανύπαρκτη Ευρώπη να χειριστεί τον εθνικό διαιλισμό και την κατοχή του νησιού, δηλαδή να λύσει ένα από τα πιο σύνθετα διεθνή και περιφερειακά προβλήματα.

Μετά από την υπογραφή της συμφωνίας Πούτιν-Γιανουκόβιτς θα έπρεπε κανονικά η αντιπολίτευση της Πλατείας να προσθέσει στα πρώτα πολιτικά της αιτήματα και την κατάργησή της. Όμως δεν το έχει κάνει ως τώρα. Μάλιστα παρατηρούμε από τις υπωμένες σημαίες ότι το φιλοΕΕ έχει σχετικά υποχωρήσει στο κίνημα της Πλατείας. Δηλαδή όχι μόνο οι ολιγάρχες αλλά και οι ηγέτες της αντιπολίτευσης με την στάση τους καθησύχασαν τον ουκρανικό λαό για το καταστροφικό περιεχόμενο της συμφωνίας και έτσι συμβάλανε καθοριστικά στην απομαζικοποίηση ενός κινήματος που κύρια στρέφεται ενάντια στην εξάρτηση από τη Ρωσία.

Απομαζικοποίηση όμως, σε όλα τα κινήματα όπου παίζουν καθοριστικό ρόλο οι ρωσόφιλες δυνάμεις, σημαίνει ότι μπαίνουν μπροστά οι μασκοφόροι μολοτοφάκηδες που εύκολα καθοδηγούνται από πολιτικούς προβοκάτορες. Αυτοί υποκαθιστούν τα μεγάλα πλήθη και υποδύονται παλλα-

ϊκές εξεγέρσεις και επαναστάσεις που όμως ελέγχονται από πάνω με ακρίβεια και έτσι εξυπηρετούν καλύτερα τα σχέδια των εντολέων τους. Αυτό έγινε στην β' φάση του κινήματος της ΕυρωΜαϊντάν. Ενώ οι διαδηλώσεις είχαν εντελώς απομαζικοποιηθεί και την προηγούμενη μέρα είχε επιλεγεί από τους 3 της αντιπολίτευσης σαν κοινός εκπρόσωπός τους ο Κλίτσκο, εκδηλώθηκε στην πλατεία μια ξαφνική επίθεση από τους μασκοφόρους μολοτοφάκηδες στα κυβερνητικά κτίρια ενώ. Αμέσως μετά ο Γιανουκόβιτς απάντησε με την πραξικοπηματική ψηφοφορία στη βουλή που επέβαλε τα φασιστικά μέτρα κατά των διαδηλώσεων και της ελευθερίας του λόγου. Ταυτόχρονα καθάρισε χωρίς θόρυβο τον αρχηγό του στρατού και διόρισε καινούργιο. Τα φασιστικά μέτρα βάλανε φωτιά στη χώρα και έδωσαν την ευκαιρία στο μεν Σβόμποντα να ξεκινήσει νέες συγκρούσεις με τα ΜΑΤ με κράνη ασπίδες και ρόπαλα και στο υπουργείο εσωτερικών να στείλει τα ΜΑΤ να εξαπολύσουν την πιο βίαιη επίθεσή τους στους διαδηλωτές στη ιστορία της ανεξάρτητης Ουκρανίας. Σε λίγο μαύρισε ο Ουρανός του Κίεβου με καπνιά από καμένα λάστιχα, φωτιές παντού και οσμή δακρυγόνων. Οι επιθέσεις των ουκρανικών αστυνομικών δυνάμεων και κάποιοι προβοκατόρικοι πυροβολισμοί δώσανε και τους πρώτους νεκρούς διαδηλωτές. Αυτή είναι ως σήμερα η ατμόσφαιρα μιας ασταμάτητης και κλιμακούμενης πολιτικής κρίσης όπου οι συνομιλίες των τριών αρχηγών της αντιπολίτευσης με τον Γιανουκόβιτς συνεχίζονται μετά από συμφωνίες ανακωχής οι οποίες διακόπτονται από νέες «ξαφνικές» επιθέσεις των προβοκατόρων τις οποίες πια οι τρεις αρχηγοί όχι μόνο δεν τις καταδικάζαν αλλά μετά τις 20 του Γενάρη άρχισαν να τις ακολουθούν μιλώντας για επανάσταση (ιδίως ο Τιάνιμπκο). Έτσι φτάσαμε στις καταλήψεις κυβερνητικών κτιρίων στην δυτική Ουκρανία πάντα με επικεφαλής το Σβόμποντα και άλλες μικρότερες φασιστο-ομάδες, μετά σε νέες σύντομες ανακωχές, σε νέες διαπραγματεύσεις και τώρα στις προτάσεις για μικτές κυβερνήσεις με συμμετοχή της αντιπολίτευσης. Οι μάζες στη Δυτική Ουκρανία φαίνεται ότι γενικά υποστηρίζουν αυτές τις κινήσεις που μοιάζουν με επανάσταση αλλά ως τώρα η Πλατεία δεν ξαναβρήκε τη μεγάλη μαζικότητα της. Είναι φανερό ότι ο δημοκρατικός κόσμος δεν διαφωνεί αρχειακά με μια μεγάλη εξέγερση αλλά ανησυχεί γιατί δεν έχει εμπιστοσύνη στην ηγεσία του.

Αυτή η διαδικασία είναι ακόμα σε εξέλιξη, η πολιτική κρίση βαθύνει και δεν ξέρουμε που θα καταλήξει. Όλα πάντως δεί-

χνουν ότι πρόκειται για μια διαδικασία ως τώρα γενικά ελεγχόμενη από το βαθύ καθεστώς. Ποτέ ο Γιανουκόβιτς, δηλαδή ο Πούτιν, δεν θα πρότεινε πρωθυπουργία σε πραγματικούς του εχθρούς, ούτε θα τους άφηνε εύκολα να καταλαμβάνουν δεκάδες κυβερνητικά κτίρια σε όλη τη χώρα. Άλλωστε και οι ολιγάρχες τώρα απαιτούν κι άλλες παραχωρήσεις από τον Γιανουκόβιτς στην αντιπολίτευση.

Είναι χαρακτηριστική η απάντηση σε μια ερώτηση που έκανε προχθές ένας δημοσιογράφος σε ένα μέλος ομάδας καταληψιών του υπουργείου Γεωργίας στο Κίεβο. Η ερώτηση είναι γιατί καταλάβανε μέσα στο καταχείμωνο το υπουργείο Γεωργίας και όχι το στρατηγικά καίριο υπουργείο ενέργειας, που είναι υπεύθυνο για την προμήθεια και διανομή του ρωσικού φυσικού αερίου. Ο διαδηλωτής απάντησε ότι αυτήν την εντολή είχαν και αυτό κάνανε. Την άλλη μέρα οι διαδηλωτές καταλάβανε το υπουργείο ενέργειας, αλλά στα γρήγορα το άδειασαν γιατί η κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι κινδύνευε η ασφάλεια των πυρηνικών σταθμών. Δηλαδή η αναμέτρηση κινείται μέσα σε αρκετά σταθμισμένα όρια. Αλλά διανύουμε μια παγκόσμια περίοδο όπου τα όρια τέτοιων συγκρούσεων βρίσκονται βαθιά μέσα στον διχασμό του λαού, στην καλυμμένη ή ωμή πολιτική δικτατορία, ακόμα και στον ακήρυχτο ατέλειωτο εμφύλιο.

Μια εκτίμηση που ίσως μπορούμε να ριψοκινδυνέψουμε σήμερα είναι ότι πάμε για έναν παρατεταμένο διχασμό στην Ουκρανία, όπου στη μια άκρη θα είναι οι σκληροί και ανοιχτοί ρωσόφιλοι φασίστες, στην άλλη άκρη σαν δήθεν εκπρόσωποι του ουκρανικού εθνικισμού θα είναι οι φασιστοναζιδες τύπου Σβόμποντα, επίσης βαλτοί του Κρεμλίνου, ενώ στο κέντρο θα παίζει η πιο επίσημη Ρωσία με μορφή ευρωπαϊκή-συμφιλιωτική με τύπους σαν τον Κλίτσκο και τον Γιανουκόβιτς και με τη βοήθεια των ευρωπαϊκών παχύδερμων μονοπωλιστών που εύκολα διαβρώνονται από ρώσους πράκτορες-εισοδιστές. Μέσα σε τέτοια σημεία δίπολα και σε τέτοια δήθεν κέντρα όλες οι άλλες πολιτικές δυνάμεις τύπου κόμματος της Πατρίδας (Τιμοσένκο, Γιάτσενιουκ) μοιραία θα συνθλιβονται η θα απορροφώνονται με τον κατάλληλο εισοδισμό. Οι ρώσοι προβοκάτορες και εισοδιστές θα μπορούν να αντιμετωπιστούν και στην Ουκρανία και σε όλο τον κόσμο μόνο με πολιτικές που μπορούν να ενώνουν το λαό σε βαθειά λαϊκή -δημοκρατική και πατριωτική βάση τσακίζοντας κατά προτεραιότητα το βρώμικο κεντρισμό και μαζί με αυτόν τους δυτικούς υφεσιακούς μονοπωλιστές που τον λατρεύουν.

ΟΙ PUSSY RIOT ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΣΤΙΣ «ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΕΣ» ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΠΟΥΤΙΝ

Στα τέλη Δεκέμβρη και λίγους μήνες πριν τη λήξη της ποινής τους, οι ρωσικές αρχές άφησαν ελεύθερα τα δύο μέλη του μουσικού συγκροτήματος Pussy Riot που παρέμεναν ακόμα στη φυλακή με την κατηγορία του «χουλιγκανισμού με κίνητρα θρησκευτικού μίσους». Τρία μέλη του συγκροτήματος, η Νάντια Τολοκόνικοβα, η Μαρία Αλιόχινα και η Γιεκατερίνα Σαμουτσέβιτς, είχαν συλληφθεί τον περασμένο Μάρτη ύστερα από παράσταση διαμαρτυρίας που έκαναν στον καθεδρικό ναό του Σωτήρα στη Μόσχα, όπου κατήγγειλαν με το δικό τους ιδιόρρυθμο τρόπο τη φασιστική πολιτική του Πούτιν και τη στήριξη που του δίνει η ρωσική εκκλησία. Αντίθετα από ότι ίσως θα περιμέναμε πολλοί, η αναγγελία της αμνήστευσής τους δεν έκαμψε το αγωνιστικό φρόνημα των γυναικών, ιδιαίτερα των δύο από αυτές που έμειναν ως το τέλος στη φυλακή και συνεχίζουν τώρα την εκστρατεία καταγγελίας του Πούτιν.

Το καθεστώς έσπευσε να αποφυλακίσει τις Νάντια Τολοκόνικοβα και Μαρία Αλιόχινα, όπως επίσης τον δημοκράτη μεγαλοαστό Μιχαήλ Χοβτορόφσκι που είχε καταδικαστεί επιλεκτικά για «οικονομικά εγκλήματα» αλλά και τους 30 της Greenpeace, κυρίως ολλανδούς - που γενικά η ως τώρα δράση τους εξυπηρετούσε τη Ρωσία - επειδή επιχείρησαν να αποτρέψουν την έρευνα για κοιπάσματα πετρελαίου στη θάλασσα του Μπάρεντς. Σε ότι αφορά τους τελευταίους η επίθεση της Ρωσίας στην Ολλανδία συνεχίστηκε με άλλο τρόπο. Ο δεύτερος τη τάξη στη ρωσική πρεσβεία στη Χάγη συνελήφθη τον Οκτώβρη όταν οι ολλανδικές αρχές, στην προσπάθειά τους να εξιχνιάσουν ένα τρακάρισμα στο οποίο εμπλεκόταν η μεθυσμένη σύζυγός του διαπίστωσαν ότι η ασφάλεια των παιδιών του ρώσου διπλωμάτη κινδύνευε καθώς ο ίδιος υπό την επήρεια του αλκοόλ τα κακοποιούσε. Στη συνέχεια ο ολλανδός ομολογός του στη Μόσχα υπέστη ξυλοδαρμό από δύο «αγνώστους» με

στολή που είχαν παραβιάσει το σπίτι του.

Το σημαντικό με τις Pussy Riot είναι ότι κάλεσαν τους λαούς και τις κυβερνήσεις να μπούκοτάρουν την Ολυμπιάδα του Σότσι. Αυτή είναι συνεπής στάση για κάθε δημοκρατικό άνθρωπο στον κόσμο και είναι ιδιαίτερα γενναία όταν αφορά ρώσους πολίτες. Οι τελευταίες μαζικές πρακτικές επιλεκτικής δικαστικής και αστυνομικής βίας του ποιντικού καθεστώτος, που προστίθενται στη σειρά των δολοφονιών πολύ σημαντικών αντιφρονούντων διανοούμενων και κυρίως η νέα φασιστική νομοθεσία που ουσιαστικά θέτει εκτός νόμου την ομοφυλοφιλία έχουν δικαία προκαλέσει σοβαρές ανησυχίες στη διεθνή δημοκρατική κοινή γνώμη και έχουν σχηματίσει ένα αντίθετο ρεύμα που ζητάει το μπουκότάζ των αγώνων του Σότσι. Αυτό το ρεύμα προσπαθεί να καθησυχάσει ο Πούτιν κυρίως για να υπνωτίσει τις κυβερνήσεις μπροστά στις μεγάλες διπλωματικές, ίσως και στρατιωτικές επι-

θέσεις που ετοιμάζει ενάντια στις χώρες και λαούς της Ευρώπης που συνορεύουν με τη Ρωσία και θέλουν την ανεξαρτησία τους από αυτές.

Το μεγάλο πρόβλημα πάντως και με τους ρώσους δημοκράτες είναι ότι ακόμα δεν έχουν ξεκαθαρίσει τις γραμμές τους από τους δήθεν δημοκράτες, στην πραγματικότητα φασίστες, που τους πλάσσει σαν ηγέτες το πουτινικό καθεστώς. Είναι χαρακτηριστικό που ακόμα και οι Pussy Riot σε μια ΜΚΟ που σχεδιάζουν να συστήσουν για τα δικαιώματα των κρατουμένων, βλέπουν να συμμετέχει και ο καλυμμένος νεοναζι Ναβάλνυ που προβάλλεται από το πουτινικό καθεστώς σαν αρχηγός της ρωσικής δημοκρατικής αντιπολίτευσης. Αυτός ο ρωσικός σοσιαλφασιστικός εισοδισμός μέσα στα δημοκρατικά κινήματα είναι σήμερα ο πολιτικός καρκίνος της ανθρωπότητας.

2ο ΑΡΘΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ (Πρώτη δημοσίευση σε αυτό το φύλλο)

ΤΟ ΚΑΠΕΛΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΟΚΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΜΑΪΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ-ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΨΕΥΤΟΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Μέσα στις πρώτες βδομάδες της εξέγερσης, και ενώ η ΕΕ αντιστεκόταν στην τριμερή διαπραγμάτευση Βρυξελλών-Μόσχας-Κιέβου που ήθελε η Ρωσία για την συν-υιοθεσία της Ουκρανίας, άρχισε να αποκτά μία δυναμική ένα σκοτεινό μπλοκ νεοναζιστικών πολιτικών δυνάμεων που σύντομα έγινε κυρίαρχο μέσα στην πλατεία και άρχισε να την κατευθύνει. Πρόκειται για ένα συνονθύλευμα από καλυμμένες νεοναζιστικές-φασιστικές ομάδες που η καθεμιά έχει το δικό της διακριτό ρόλο μέσα εκεί. Αυτές εμφανίζονται γενικά σαν η «αντικαθεστωτική», «ριζοσπαστική» έκδοση του ισχυρού «αντιπολιτευτικού» κόμματος «Σβόμποντα» (Ελευθερία), που στην πραγματικότητα είναι κι αυτό νεοναζιστικό και σαν τέτοιο καταστρέφει οτιδήποτε δημοκρατικό μπορεί να έχει μέσα του αυτό το κίνημα, ένα κόμμα που ως το 2004 καταφερόταν ενάντια σε μια υποτιθέμενη «βεβαιο-μοσχοβίτικη μαφία που κυβερνά» τη χώρα ενώ τώρα ασχολείται με την «προάσπιση» των πολιτιστικών δικαιωμάτων των ουκρανοφώνων και βέβαια έχει ουσιαστική σημαία του τη σημαία κάθε φασισμού, την καταγγελία της διαφθοράς του κοινοβουλευτικού κόσμου.

Όταν αυτά τα μορφώματα πρωτοφάνεροναν τη σκοτεινή δράση τους, με επιθέσεις σε αστυνομικές δυνάμεις έξω από το προεδρικό μέγαρο, η ηγεσία της αντιπολίτευσης τους χαρακτήρισε πληρωμένους προβοκάτορες της κυβέρνησης. Την επόμενη στιγμή βέβαια, και τα τρία κοινοβουλευτικά κόμματα, ιδιαίτερα οι αρχηγοί του Σβόμποντα, Τιανιμπόκ, και του κόμματος UDAR, Κλίτσκο, ακύρωσαν την υποχρεωτική αυτή κίνηση διαχωρισμού με το να τους παρακαλούν απλά να συμμορφώνονται στις εκχειρίδες που συνάπτει η επίσημη αντιπολίτευση με την κυβέρνηση Γιανουκόβιτς. Σήμερα οι ομάδες αυτές, με προεξάρχουσες τα μορφώματα «Δεξιός Τομέας» και «Κοινός Σκοπός», έχουν ξεπλυθεί ακόμα και ηρωοποιηθεί στη συνείδηση των διαδηλωτών με τη βοήθεια του Γιανουκόβιτς. Αυτός ο διπρόσωπος ρωσόδουλος τους δίνει αλλεπάλληλες πολιτικές νίκες με το να υποχωρεί πολιτικά μόνο μετά τις δικές τους προβοκατόρικες συγκρούσεις με τα ΜΑΤ και τις πραξικοπηματικές καταλήψεις κυβερνητικών κτιρίων και ποτέ στις πολύ μαζικές ειρηνικές διαδηλώσεις. Έτσι τώρα οι φασίστες φαίνονται οι μόνοι αποτελεσματικοί αγωνιστές στα μάτια της ριζοσπαστικής νεολαίας οπότε αυτοί αυξάνουν ραγδαία τις οργανωμένες δυνάμεις τους και οι φιλοευρωπαϊκοί σέρνονται πίσω τους κατηγορούμενοι σαν συμβιβαστές ή και προδότες. Στην πραγματικότητα προδότες είναι οι φασίστες γιατί αυτοί, με τις προβοκατόρικες συγκρούσεις τους, τρομάζουν το ρωσόφωνο λαό της ανατολικής Ουκρανίας, και απομακρύνουν τους διαδηλωτές που επιδιώκουν να είναι ειρηνικές οι εξελί-

ξεις όσο καταλαβαίνουν ότι χωρίς την ενότητα της δυτικής και της ανατολικής Ουκρανίας- σημειωτέον ότι η δεύτερη ελέγχει πάνω από το 70% της βιομηχανικής παραγωγής της χώρας- δεν υπάρχει δημοκρατική και ευρωπαϊκή διέξοδος για την Ουκρανία. Δεν είναι τυχαίο ότι στους φασίστες ποντάρει η ρώσικη διπλωματία με επικεφαλής τον ΥΠΕΞ Λαβρόφ για να συκοφαντήσει το πλατύ ουκρανικό ανεξαρτησιακό κίνημα σαν ναζιστικό. Βεβαίως την ίδια ώρα που κατηγορεί τους φασίστες σαν πραγματικούς της αντιπάλους, χωρίς να τους κατονομάζει, μοιράζεται μαζί τους την ίδια στρατηγική γραμμή: κύριος εχθρός ο φιλελευθερισμός και η δυτικού τύπου παγκοσμιοποίηση της αγοράς και όχι η κρατικοφασιστικού, πολεμικού τύπου κατοχή των χωρών. Επίσης δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι όλοι οι ρωσόφιλοι στη Δύση με επικεφαλής τους Ομπάμα, Κέρι, Άστον και Σταϊνμάγερ βρίσκουν να εκφράσουν με τον πιο έντονο τρόπο τη συμπαραστάση τους στους διαδηλωτές τώρα που στην Πλατεία της Ανεξαρτησίας κυριαρχούν οι ναζιφασίστες και όπου οι πλατιές δημοκρατικές μάζες έχουν σε πολύ μεγάλο βαθμό απομακρυνθεί περιμένοντας τις εξελίξεις. Στην ουσία η πουτινική Ρωσία με την βοήθεια των ρωσόφιλων των ΗΠΑ οργανώνει στην Ουκρανία ένα παιχνίδι ανάλογο με εκείνο που σκάρωσε στη Συρία όπου επικεφαλής της αντι-Άσσαντ αντιπολίτευσης προώθησε από την πρώτη στιγμή ό,τι το πιο αντιδραστικό υπάρχει στο συριακό και μεσανατολικό πολιτικό χάρτη, ενώ έβαλε τις δικές της δυνάμεις να παίζουν το ρόλο του λογικού κέντρου ανάμεσα στα δύο αντίθετα μπλοκ που μέσα από τον ατέλειωτο εμφύλιο θα εκκαθαρίζει ή θα προσεταιρίζεται.

Οι «κάτω» οργανώσεις των φασιστών και το Σβόμποντα

Αλλά ας δούμε αυτές τις υπεραντιδραστικές δυνάμεις που ύπουλα έχουν σφετεριστεί την ηγεσία του κινήματος της Πλατείας της ανεξαρτησίας, αν και στην ουσία βρίσκονται κάτω από την πραγματική οργανωτική και πολιτική εξουσία του Σβόμποντα. Αυτό είναι ένα είδος δεξιού ουκρανικού ΣΥΡΙΖΑ. Οι συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ αρχίζουν οργανωτικά από το κόμμα, πάνε έξω από το κόμμα στο «πλαν Β», και φτάνουν ως την ΑΚ, ενώ έξω από το κόμμα φτάνουν σε επίπεδο γραμμής ως τους «Πυρήνες της Φωτιάς» και τη «17N». Αυτή η διάταξη επιτρέπει στο ΣΥΡΙΖΑ να μαινοβγαίνει στα Γενικά Επιτελεία του στρατού και στις μεγάλες ξένες καγκελαρίες και την ίδια ώρα να σκηνοθετεί εξεγέρσεις στις πλατείες και τους δρόμους της χώρας μας και να ωφελείται πολιτικά και από τη σοσιαλφασιστική τρομοκρατία. Όλα αυτά συνδυασμένα βοηθάνε τα κυβερνητικά εθνικά κουρέματα και κυρίως τη Διεθνή Συνδιάσκεψη για το χρέος (ή νέο σχέδιο Μάρσαλ που είναι το ίδιο), που προωθεί ο Τσίπρας, δηλαδή η συνδιαχείριση της Ελλάδας από ΕΕ-Ρωσία-Κίνα-ΗΠΑ. Έτσι και το Σβόμποντα. Από τη

μια μαινοβγαίνει στο κτίριο της Προεδρίας συζητώντας με το Γιανουκόβιτς και τις ξένες διπλωματικές αποστολές από την άλλη με τις εξειδικευμένες συμμορίες του τύπου «Δεξιού Τομέα» και «Κοινού Σκοπού» κάνει ελεύθερα μπουκές στα κυβερνεία της Δυτικής Ουκρανίας και υψώνει οδοφράγματα στο Κίεβο που το πνίγει στον καπνό και τη φωτιά από καμμένα λάστιχα και καρβαλισμένα λεωφορεία. Όλα αυτά είναι απαραίτητα για τις «διεθνείς λύσεις» του Ουκρανικού που επίσης σκαρφίζονται οι σχεδιαστές του Κρεμλίνου. Ήδη ο Γιάτσενιουκ, ζήτησε Διεθνές σχέδιο Μάρσαλ, δηλαδή ουσιαστικά Διεθνή Συνδιάσκεψη για την Ουκρανία.

Ο Δεξιός Τομέας (Praviy Sektor) είναι μια συμμαχία διαφόρων φασιστικών-ρατσιστικών συμμοριών και συσπειρώνει λούμπεν στοιχεία (χούλιγκανς) και νεαρούς «ριζοσπάστες» μικροαστούς. Έχει συγκροτηθεί σε ένοπλες πολιτοφυλακές που έχουν αναλάβει ουσιαστικά από την πρώτη στιγμή – αν και στην αρχή πιο διακριτικά – την περιφρούρηση της πλατείας. Παρά τη μεγάλη προβολή που χαιρεί από τους ρωσόφιλους γενικά μεγιστάνες των ΜΜΕ, οι ηγέτες του Δεξιού Τομέα καλύπτονται από ένα πέπλο ανωνυμίας, ενώ αποφεύγουν να αποκαλύψουν την πραγματική αριθμητική δύναμη του στρατού τους. Την προβολή του ο Δεξιός Τομέας τη χρωστά κύρια στην καθεστωτική στήριξη της δράσης του, ιδιαίτερα μετά τις 19/1 όπου συμμετείχε στα αιματηρά επεισόδια που ακολούθησαν την κατάργηση των δικτατορικών νόμων της 16/1 της κυβέρνησης Γιανουκόβιτς. Στην πραγματικότητα η προβοκατόρικη δράση των παραπάνω δυνάμεων πρόσφερε στο Γιανουκόβιτς το έναυσμα για την ψήφιση αυτών των νόμων. Η εντατικοποίηση της καταστολής (απαγωγές και ξυλοδαρμοί διαδηλωτών από τις δυνάμεις ασφαλείας και άλλες πιο παρακρατικές δυνάμεις) και το ταυτόχρονο κάλεσμα του Γιανουκόβιτς στους Γιάτσενιουκ και Κλίτσκο για συμμετοχή στη διακυβέρνηση έδωσαν επιπλέον πόντους στο Σβόμποντα και στους νεοναζί του δρόμου, που τάχα δε χρειάστηκαν παρά μερικές ημέρες βίας για να «αναγκάσουν» τον πρόεδρο της χώρας να αποσύρει τους περισσότερους από τους νόμους αυτούς αποδεχόμενος και την παραίτηση του πρωθυπουργού Αζάροφ, και δίνοντας έτσι μια τεράστια και άνετη πολιτική νίκη στα ναζιφασιστικά γκρουπούσκουλα.

Μια δεύτερη ομάδα είναι ο Κοινός Σκοπός (Spilna Sprava), ένα ως τα χθες άγνωστο μόρφωμα που συνδυάζει σοβινισμό και αγώνα ενάντια στη «διαφθορά» και για τα «ανθρώπινα δικαιώματα» ενώ διακρίνεται για την αυστηρή πειθαρχία των μελών του. Ειδικεύεται στις καταλήψεις κυβερνητικών κτιρίων, κυρίως υπουργείων.

Ένα άρθρο του ειδικού πάνω στην ουκρανική ακροδεξιά Αντόν Σέχοφτσοφ για την οργάνωση Open Democracy στις 3/12 περιγράφει αυτές τις ολιγομελείς ομάδες

και το ρόλο τους στα πρώτα επεισόδια της 1/12/13. (<http://www.opendemocracy.net/od-russia/anton-shekhovtsov/provoking-euromaidan>) «Ο μαύρος γάντζος λύκου (σ.σ. ρουνικό σύμβολο “wolfsangel” των ναζί) πάνω στα κίτρινα περιβραχιόνια αποκάλυψε τις πολιτικές τους διασυνδέσεις: η Εθνικο-Κοινωνική Συνέλευση (ΕΚΣ), μια κυρίως βασισμένη στο Κίεβο νεοναζιστική οργάνωση, που έλπιζε να καταχωρηθεί σαν πολιτικό κόμμα στα 2011 αλλά απέτυχε. Οι ηγέτες και ιδεολογικοί του εκπρόσωποι βρίσκονται σήμερα στη φυλακή με αμφιλεγόμενες κατηγορίες.

Υπήρχαν ακόμα ακτιβιστές από άλλες δεξιές εξτρεμιστικές οργανώσεις. Το κάλεσμα στα όπλα ήρθε μέσα από τον ιστότοπο κοινωνικής δικτύωσης VKontakte όπου αυτοί διαμόρφωσαν μία ομάδα – ‘Το Δεξιό Τομέα Δράσης της Μαϊντάν,’ και ήταν ειδικά αυτή η ομάδα που επιτέθηκε στην αστυνομία στην οδό Μπάνκοβα. Εκτός από το ΕΚΣ, ο ‘Δεξιός Τομέας’ περιλαμβάνει επίσης τα ‘Tryzub’ (Τρίαινα) και ‘Bily Molot’ (Λευκό Σφυρί). Η Τριζούμπ συγκροτήθηκε στα 1993 σαν παραστρατιωτική μονάδα του Κογκρέσου Ουκρανών Εθνικιστών, αλλά αργότερα έγινε ανεξάρτητη οργάνωση. Το Σεπτέμβρη του 2009, ακτιβιστές της Τριζούμπ συμμετείχαν σε επιθέσεις σε ομοφυλόφιλους, και έκοψαν το κεφάλι του μνημείου Στάλιν στη Ζαπορίζια το Δεκέμβρη του 2010. Το Μπίλι Μολότ είναι μια σχετικά νέα ομάδα, που κέρδισε λίγη δημοσιότητα καταστρέφοντας παράνομα καζίνο στο Κίεβο και την επαρχία.

Η αντιπαράθεση στην Οδό Μπανκόβα δεν ήταν η πρώτη πράξη του Δεξιού Τομέα. Στο ξεκίνημα των διαμαρτυριών της Ευρωμαϊντάν, επιτέθηκαν σε ειρηνικούς αριστερούς ακτιβιστές, και αργότερα βιντεοσκοπήθηκαν να εκπαιδεύουν πώς να αντιμετωπίζουν επιθέσεις. Προτού επιτεθούν στην αστυνομία κοντά στο κτίριο του Προεδρικού Μεγάρου, κανείς δεν τους είχε αποκαλέσει ‘προβοκάτορες,’ παρότι η βίαιη φύση τους ήταν εμφανής εξ αρχής, και ήταν ξεκάθαρο ότι δεν υποστήριζαν την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση της Ουκρανίας.

Δεν υπάρχουν ισχυρές αποδείξεις που να δείχνουν ότι το κοινοβουλευτικό κόμμα Σβόμποντα ενεπλάκη στις επιθέσεις – ο Ολέγκ Τιανιμπόκ ήταν ένας από τους ηγέτες της αντιπολίτευσης που πίεζε το βίαιο πλήθος να σταματήσει – αλλά δεν μπορεί να παραβλεφθεί η πιθανότητα ορισμένα ανεξάρτητα μέλη του Σβόμποντα, ειδικότερα από την νεοναζιστική του πτέρυγα C14, να συμμετείχαν στην αντιπαράθεση με την αστυνομία.

Στην πραγματικότητα, το κόμμα Σβόμποντα ελέγχει τα τεκταινόμενα στην πλατεία. Ο άνθρωπος που συντονίζει τα πάντα στην πλατεία δηλαδή «εξασφαλίζει το συντονισμό ανάμεσα στις διάφορες συνιστώσες της κινητοποίησης Praviy Sektor, Spilna Sprava, και κόμματα της αντιπολίτευσης- και τους αναθέτει τις αντίστοι-

συνέχεια στη σελ. 15

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΙΑ ΜΙΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΛΛΗ ΠΟΡΕΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 9

θούσαν παρά ελάχιστοι είναι στην πλειοψηφία τους αντιδραστικά.

- Το μόνιμο σύνθημα της 12χρονης υποχρεωτικής παιδείας που αναφέραμε και πιο πάνω είναι ένα σύνθημα που δεν ανταποκρίνεται σε καμία παραγωγική ανάγκη της χώρας, γι αυτό και οι υπερασπιστές του δεν εξηγούν την αναγκαιότητά του με όρους παραγωγής αλλά με δήθεν ανθρωπιστικούς μορφωτικούς όρους. Είναι, όσο το έχουν περιγράψει τα συνέδρια και οι τοποθετήσεις της ΟΛΜΕ, ένα σχολείο ξεκομμένο από την παραγωγή και την κοινωνία. Σκέτη γενική παιδεία μέχρι τα 18 και μάλιστα υποχρεωτική, χωρίς καμία απολύτως σύνδεση με τα εργοστάσια και με την αγροτική παραγωγή, δηλαδή στείρα θεωρητικολογία, χωρίς επιστημονικό πειραματισμό και με ασταμάτητη από καθέδρας διδασκαλία είναι ένα σχολείο του παρασιτικού γραφειοκρατικού παπαγαλισμού και φυσικά της απέραντης βαρεμάρας, δηλαδή της παραγωγικής σπατάλης και της καταστροφής της γνώσης. Ένα σχολείο ενταγμένο ακριβώς στην παραγωγική υπονόμηση της χώρας.

- Η προβολή από την ΟΛΜΕ του συνθήματος για 1400 ευρώ καθαρό μισθό, ακόμα και την ώρα που η χώρα χρεοκοπούσε ήταν ένα σύνθημα που ουδέποτε το εξήγησαν καθαρά οι παρατάξεις που το υποστήριζαν. Αυτό ήταν πάντα μια απάτη, αλλά μετά την κρίση είναι σαδιστική ειρωνεία και πρόκληση ενάντια στις μάζες, που όλο και πιο πολύ ανπιπαθούν την υπονομευμένη παραγωγικά και επίτηδες ανεξέλεγκτη κρατική υπαλληλία. Σε επίπεδο οικονομικής πραγματικότητας ακόμη και αν μοιράζονταν τα κέρδη όλων των βιομηχανιών της χώρας, αυτά πριν από την κρίση μόλις και θα έφταναν για μια αύξηση 3 ευρώ τη μέρα.

- Το σύνθημα για την απόρριψη οποιασδήποτε αξιολόγησης, ακόμη και της από τα κάτω δηλαδή τους μαθητές και τους γονείς τους, μια δημοκρατική αξιολόγηση με σκοπό τη βελτίωση της διδασκαλίας στο σχολείο, είναι η αποκάλυψη της αντιπαιδαγωγικής και αντιδημοκρατικής φυσιογνωμίας της ηγεσίας της ΟΛΜΕ.

- Πάνω από όλα η αλλαγή και η κριτική στο περιεχόμενο σπουδών δεν μπήκε ποτέ στην ημερήσια διάταξη στον κλάδο. Τα όποια εκπαιδευτικά συνέδρια της ΟΛΜΕ γίνονται πολύ μακριά από τους καθηγητές και οι όποιες αποφάσεις τους δεν είναι γνωστές παρά μόνο στους συμμετέχοντες.

- Οι αποφάσεις των συνελεύσεων μπορούν να καταπατούνται με τον πιο ωμό τρόπο από το δσ και τον πρόεδρό του αν δεν συμφωνούν με τις όποιες κομματικές ή παραταξιακές τους αποφάσεις, όπως έδειξε ανάγλυφα ο Μάης. Αλλά το χειρότερο είναι ότι δεν υπάρχει πραγματική συνδικαλιστική δημοκρατία όταν παίρνονται αποφάσεις, ιδιαίτερα για τόσο ζωτικά πράγματα, όπως μια απεργία, χωρίς να υπάρχει απαρτία στις γενικές συνελεύσεις. Αυτός δεν είναι δημοκρατικός, αλλά πραξικοπηματικός συνδικαλισμός με επίφαση δημοκρατίας.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΟΡΕΙΑ

Είναι φανερό από τα παραπάνω ότι χρειάζεται μια άλλη πορεία για το συνδικαλιστικό κίνημα. Μια πορεία με αιτήματα και πρακτικές που να αντιστοιχούν σε μια άλλη εκπαίδευση, που θα στηρίζεται στη ενότητα καθηγητών, μαθητών και γονιών.

- Ένα σχολείο της μέσης εκπαίδευσης που το περιεχόμενό του θα το καθορίζουν

οι ανάγκες της χώρας για την επιστημονική ανάπτυξη της βιομηχανίας, της γεωργίας, της ναυτιλίας, του εμπορίου, της εξέλιξης και της διατήρησης του τεχνικού πολιτισμού, αλλά και της τέχνης και της γενικής κουλτούρας έτσι όπως το έβαζε το πρόγραμμα του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ, που εμπνευστής του ήταν ο Δ. Γληνός και που τώρα είναι θαμμένο από την λεγόμενη αριστερά. Μια εκπαίδευση που να στηρίζεται στην αρχή της εργασίας και στην αρχή της μελέτης και της αλλαγής της πραγματικότητας.

- Αποφάσεις μέσα από πραγματικά μαζικές συνελεύσεις.

- Σύνδεση με τους μαθητές και τους γονείς μέσα από ένα κοινό αγώνα για την αλλαγή του σχολείου. Την κριτική και την αλλαγή στο περιεχόμενο σπουδών και τον προσανατολισμό της εκπαίδευσης. Της σύνδεσης της θεωρίας με την πράξη. Την εισαγωγή της επιστημονικής μεθόδου διδασκαλίας σε σύνδεση με την παραγωγή και τον επιστημονικό πειραματισμό. Καταπολέμηση της απέραντης κούφιας θεωρητικολογίας και της παπαγαλίας.

- Να βάλουμε την ημερήσια διάταξη και κατά προτεραιότητα την πάλη, μαζί με τους μαθητές και τους γονείς τους, ενάντια στη σχολική βία, το ρατσισμό και τον εκφοβισμό, ιδιαίτερα ενάντια στη βία της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής, που πρέπει να απαγορευτεί. Ο ναζισμός δεν είναι άποψη, είναι προαναγγεμένη βία και ταυτόχρονα συκοφάντηση λαών και εθνών με στόχο την γενοκτονία τους.

- Να απαιτήσουμε να καταργηθεί άμεσα ο νόμος 4057/12 που τρομοκρατεί και προετοιμάζει απολύσεις για τους συναδέλφους που δεν θα συμμορφώνονται στο νέο φασιστικό και διεφθαρμένο σχολείο που σχεδιάζεται να αντικαταστήσει το σημερινό σχολείο της παρασιτικής γραφειοκρατικής διάλυσης.

- Να αναπτύξουμε την κοινωνική μας αλληλεγγύη ιδιαίτερα απέναντι στους φτωχούς μαθητές μας με επιπλέον μαθήματα για βοήθεια, αλλά και αλληλοβοήθεια μεταξύ των μαθητών. Επίσης αν είναι δυνατό και εκπαιδευτική εθελοντική βοήθεια από τους επιστημονικά καταρτισμένους γονείς σε μαθητές που δεν είχαν αυτό το πλεονέκτημα της βοήθειας από το σπίτι. Γενικά πρέπει να συνεργαστούμε στενά με τους γονείς σε όλα τα ζητήματα. Να βάλουμε τους γονείς στο κέντρο της εκπαίδευσης και όχι στο περιθώριο στο οποίο τους έχει βάλει η ΟΛΜΕ για να μην υπόκειται στην κριτική, τον έλεγχο αλλά και τη βοήθειά τους. Η ανάμειξη των γονιών είναι το βασικό συστατικό επιτυχίας του φινλανδικού σχολείου.

- Η ενότητα όλου του σχολείου είναι η βασική προϋπόθεση για οποιαδήποτε προοδευτική αλλαγή σε αυτό. Η ενότητά μας με το λαό ενάντια στην καταστροφή της παραγωγής που συντελείται καθημερινά, η εμπόδιση του ξεπουλήματος της χώρας είναι η αναγκαία προϋπόθεση για την αλλαγή στο σχολείο.

Συνάδελφοι,

Οι συνθήκες σήμερα είναι χειρότερες από κάθε άλλη εποχή. Σωτήρες δεν υπάρχουν πια. Μόνο ο δικός μας αγώνας, η δική μας θέληση μπορούν να αλλάξουν τις ζωές μας. Ας αναπτύξουμε παντού συλλογικοίητες σε κάθε σχολείο συζητώντας για ένα άλλο πρόγραμμα και μια άλλη πορεία. Και τότε ένα άλλο προοδευτικό και δημοκρατικό σχολείο μπορεί να γίνει πραγματικότητα!

Αθήνα 12/12/2013

Δικαστές “εκτός γραμμής” τα βάζουν με τους σαμποταριστές για τη ματαίωση της επένδυσης του ζεόλιθου Ξεμπροστιάζεται ολόκληρο το πολιτικό σύστημα

Οι επενδυτές της εκμετάλλευσης του ζεόλιθου στα Πετρωτά Έβρου υπέβαλαν μήνυση, και βρέθηκαν για δεύτερη φορά κάποιος εισαγγελέας να κυνηγήσουν τους υπεύθυνους πολιτικούς προϊστάμενους του ΥΠΕΚΑ για τη ματαίωση της επένδυσης και να στείλουν δικογραφίες στη Βουλή εναντίον τους. Το αν αυτοί οι δικαστές είναι απλά εκτός κεντρικής γραμμής ή υπάρχει πίσω από αυτό κάποιο περιεργό καθεστωτικό τέχνασμα θα το μάθουμε αργότερα. Προς το παρόν ξέρουμε ότι μια δικογραφία που στάλθηκε στη Βουλή στις αρχές Φλεβάρη αφορά μεταξύ άλλων τη γνωστή αρχισαμποταρίστρια, στέλεχος του Συνσπασμού, Τ. Μπιρμπίλη, πρέσβειρα σήμερα της χώρας στον ΟΟΣΑ, και το σημερινό υφυπουργό ΠΕΚΑ Ασημάκη Παπαγεωργίου (www.kathimerini.gr/751945_3/2/2014). Αυτή είναι η δεύτερη δικογραφία που σχηματίζεται για το ίδιο ζήτημα. Εδώ και ένα χρόνο από το Μάρτη του 2013 παγώνει στη Βουλή η πρώτη δικογραφία με αίτημα για τη διερεύνηση των ευθυνών του σημερινού υπουργού Περιβάλλοντος Γ. Μανιάτη (Ελευθεροτυπία, 21/3/2013). Οι δικογραφίες αυτές αφορούν τη διερεύνηση του παράνομου μπλοκαρίσματος της επένδυσης από τα κυβερνητικά στελέχη με τη συνδρομή στελεχών του ΙΓΜΕ!!!

Το σκάνδαλο είναι μεγάλο αφού αφορά μία σημαντική επένδυση που με παράνομα και επίμονες μεθοδεύσεις όπως αποδεικνύεται από τη δικαστική έρευνα μπλοκαρίστηκε παράνομα για χρόνια, ακόμα και μέσα στην κρίση. Η ζημία του δημοσίου είναι πελώρια αφού συμμετέχει στην επένδυση με ποσοστό 8%. Αυτή η εξέλιξη έπρεπε να είναι από τα πρώτα θέματα στα δελτία ειδήσεων, να έχει ξεσηκωθεί θύελλα αντιδράσεων και καταγγελιών από τα κόμματα. Η κυβέρνηση έπρεπε να προσκαλέσει τους επενδυτές να ανακαλέσουν την απόφασή τους για ματαίωση της επένδυσης και να τους παρέχει κάθε είδους εγγύηση ότι αυτή θα προχωρήσει. Επίσης τα εν ενεργεία κυβερνητικά στελέχη έπρεπε να καταγγεθούν πολιτικά και να απομακρυνθούν άμεσα από τις θέσεις τους. Ασφαλώς τίποτα από αυτά δεν έγινε. Μάλιστα, ο Γ. Μανιάτης ενώ η δικαστική έρευνα βρισκόταν σε εξέλιξη και είχε ήδη σταλεί η πρώτη δικογραφία που τον αφορούσε στη Βουλή, πήρε προαγωγή σε υφυπουργό Περιβάλλοντος τον Ιούνιο του 2013!!! Η υπόθεση έχει περάσει στα φιλιά, ενώ και η δεύτερη δικογραφία που παρατέμφθηκε στη Βουλή το πιθανότερο είναι να παγώσει για αόριστο χρονικό διάστημα.

Εδώ βέβαια δεν κάνουν οι βουλευτές ουρά για να υπογράψουν αιτήματα για εξεταστική επιτροπή γιατί οι ηθικοί αυτουργοί του εγκλήματος είναι οι ηγεσίες των κοινοβουλευτικών κομμάτων.

Με την υπόθεση της επένδυσης αυτής έχουμε ασχοληθεί με δύο άρθρα στη Νέα Ανατολή (φ. 461, Ιούλης 2011, και φ. 486, Μάρτης 2013), στα οποία καταγγείλαμε τη ματαίωσή της σαν άλλη μία περίπτωση σαμποτάζ.

Το ιστορικό της υπόθεσης έχει ως εξής: Μία εταιρεία της Θεσσαλονίκης ξεκίνησε έρευνες στα Πετρωτά Έβρου για τη δυνατότητα εξόρυξης ζεόλιθου στην περιοχή το 2004. Ο ζεόλιθος είναι ένα βιομηχανικό ορυκτό που βρίσκεται εφαρμογές στη γεωργία και τη λυματολάσπη έως την ιατρική. Ο ελληνικός ζεόλιθος είναι εξαιρετικής ποιότητας αλλά επειδή το καθεστώς δεν επιτρέπει για χρόνια την εξόρυξή του, η Ελλάδα κάνει εισαγωγές από Βουλγαρία και Τουρκία.

Η εταιρεία αφού τελείωσε τις έρευνες υπέβαλε αίτηση στις αρμόδιες αρχές για τη μίσθωση σε αυτήν της αντίστοιχης έκτασης για την εξόρυξη του ζεόλιθου. Ακολούθησε μία διεκδικητική επτά χρόνων, κατά τη διάρκεια των οποίων το υπουργείο Περιβάλλοντος μπλόκαρε με διάφορα προσχήματα την επένδυση.

Τελικά το 2011 η κυβερνητική επιτροπή με πρόεδρο τον Πάγκαλο ανακοίνωσε ότι θα δοθούν όλες οι αναγκαίες εγκρίσεις στην επένδυση για να προχωρήσει. Η αρχική επένδυση ήταν ύψους 40 εκ ευρώ, και με πολλαπλάσια κέρδη για το κράτος από τους φόρους και τις εξαγωγές αφού το δημόσιο που συμμετείχε

στην επένδυση με ποσοστό 8%. Συμμετοχή είχε και η γερμανική τράπεζα KfW. Το πλάνο της εξόρυξης είναι 500.000 τόνους ετησίως προς 200 ευρώ τον τόνο και το κοίτασμα εκτιμάται σε 100.000.000 τόνους συνολικής αξίας 2 δις ευρώ (Ελευθεροτυπία, 14/3/2013).

Αλλά ο τότε υφυπουργός ΠΕΚΑ Μανιάτης ανακάλεσε την απόφαση και σταμάτησε την επένδυση με το επιχείρημα ότι το ορυχείο δινόταν κατά ανάθεση και ότι αυτό δεν επιτρέπεται από το νόμο. Για το ορυχείο ζεόλιθου όμως ισχύει το νομικό καθεστώς των ορυχείων μαρμάρου, δηλαδή ότι αυτός που ξεκινάει τις έρευνες και ανακαλύπτει πρώτος το μάρμαρο ή το ζεόλιθο αναλαμβάνει και την εκμετάλλευση του κατά προτεραιότητα. Επομένως η κατά ανάθεση εκμετάλλευση δεν είχε νόημα, σ' αυτή την περίπτωση, αφού το κοίτασμα το ανακάλυψε η εταιρεία που ήθελε και συνεχίζει να θέλει σήμερα να το εκμεταλλευτεί. Για να σταθεί το βέτο του Μανιάτη χρειάστηκε η εμπλοκή του ΙΓΜΕ. Στελέχη του ΙΓΜΕ ισχυρίστηκαν ότι το ινστιτούτο έκανε έρευνες στην περιοχή πριν την εταιρεία και ανακάλυψε το κοίτασμα πρώτο οπότε έπρεπε η εκμετάλλευση να δοθεί με διεθνή διαγωνισμό. Από όλα τα επίσημα έγγραφα όμως της δικογραφίας που σχηματίστηκε μετά από μήνυση της εταιρείας αποδεικνύεται ότι οι βεβαιώσεις του ΙΓΜΕ ήταν ψευδείς. Το ΙΓΜΕ δεν είχε ξεκινήσει έρευνες πριν την εταιρεία, ούτε είχε δημοσιοποιήσει την έρευσή του κοιτάσματος, όπως προβλέπει ο νόμος.

Ο μετέπειτα ΥΠΕΚΑ Παπακωνσταντίνου είπε, όταν αποκαλύφθηκαν αυτά τα στοιχεία, ότι θα αναθέσει τη διερεύνηση σε επιτροπή κάτι που ποτέ δεν έγινε.

Στο μεταξύ στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης της ποινικής έρευνας ασκήθηκε δίωξη κατά δύο πρώην στελεχών του ΙΓΜΕ για κακοουρηματική ψευδή βεβαίωση και για συνδρομή στο παράνομο μπλοκάρισμα της επένδυσης από τον τότε υφυπουργό Γ. Μανιάτη. Και ενώ η δικαστική έρευνα βρισκόταν σε εξέλιξη, στις 25/6/2013 ο Γ. Μανιάτης διορίστηκε υφυπουργός Περιβάλλοντος!!! Οι κυβερνήσεις των σαμποταριστών πάγωσαν το ζήτημα και η επένδυση ματαιώθηκε τελικά το Σεπτέμβριο του 2013.

Η εισαγγελία Ορεστιάδας ερευνήσε εμπλοκή άλλων 25 στελεχών του ΙΓΜΕ στην υπόθεση της διακοπής της επένδυσης και διαπίστωσε ότι υπάρχουν ευθύνες συγκεκριμένων προϊσταμένων διευθύνσεων του ΙΓΜΕ που έχουν βάλει τις υπογραφές του σε συγκεκριμένα έγγραφα. Σε αυτά τα έγγραφα πιστοποιείται ότι το ΙΓΜΕ διενέργησε ερευνητικό έργο στην περιοχή, ενώ σε μεταγενέστερη έκθεσή του το ίδιο το ΙΓΜΕ δηλώνει ότι στην περιοχή έχουν γίνει απλά δειγματοληπτικές έρευνες και όχι ερευνητικό έργο. Η έκθεση αυτή του ΙΓΜΕ αγνοήθηκε από τα πολιτικά πρόσωπα που εμπλέκονται και που βασίστηκαν στα παλαιότερα έγγραφα του ΙΓΜΕ για να μπλοκάρουν την εξόρυξη. Επειδή όμως πρόκειται για ευθύνες προϊσταμένων του ΙΓΜΕ η δικογραφία διαβιβάστηκε στην εισαγγελία εγκλημάτων Διαφθοράς που για την ώρα είναι πλήρως απασχολημένη με το κυνηγητό του Φιλιππίδη από τη μία και με τις επισκέψεις του Τοίπρα από την άλλη.

Είχαμε γράψει στο δεύτερο άρθρο μας (φ. 486) και αποδεικνύεται σήμερα πως “όλες οι κυβερνήσεις είναι υπόλογες για το ανοιχτό σαμποτάρισμα της επένδυσης, της οικονομίας της περιοχής που έχει και τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας στη χώρα. Είναι υπόλογοι οι ανατολικοί σαμποταριστές που ρημάζουν στη φορολογία το λαό και αρνούνται ταυτόχρονα να δημιουργήσουν κρατικά έσοδα ώστε να κρατούν τη χώρα στη χρεοκοπία και έτσι να φορτώνουν βάρη στο ευρώ”.

Πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι περιλαμβάνεται και μέσα στη δικογραφία η εξήγηση που δίνει και η ίδια η εταιρεία για το σαμποτάρισμα της επένδυσής της, ότι δηλαδή αυτό έγινε για να ωφεληθεί η S&B, γνωστή εξορυκτική εταιρεία του Κυριακόπουλου που έχει ίδιο αντικείμενο και στην οποία είχε δοθεί το 1997 έγκριση εξόρυξης ζεόλιθου σε άλλη περιοχή. Αυτός ο ισχυρισμός δεν μπορεί στοιχειωδώς να σταθεί γιατί την ίδια στιγμή που το υπουργείο σταματούσε την επένδυση του ζεόλιθου στην “GEOVET”, οι σαμποταριστές

συνέχεια στη σελ. 16

ΤΟ ΚΑΠΕΛΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΟΚΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΜΑΪΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ-ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΨΕΥΤΟΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

συνέχεια από σελ. 13

χες αποστολές» είναι σύμφωνα με την Μοντ της 30 του Γενάρη ο Αντρέι Παρουμπί. Αυτός είναι συνιδρυτής του Σβόμποντα (μαζί με τον Τιανιμπόκ) και πρόσφατα πέρασε στο κόμμα του Γιάτσενιουκ και έγινε βουλευτής.

Ο ηγεμονικός πολιτικός και οργανωτικός ρόλος του Σβόμποντα στην πλατεία του επιτρέπει να οργανώνει με βοηθούς του τα άλλα δύο μεγάλα κόμματα της αντιπολίτευσης τον επισιτισμό της πλατείας, νοσοκομειακές υπηρεσίες και ειδικά την «περιφρούρηση» του αγώνα. Στα πλαίσια της περιφρούρησης είναι και το καθήκον της χαλιναγώγησης των ομάδων που τύχει να ξεφύγουν από τα όρια ή προσποιούνται ότι θέλουν να ξεφύγουν για να παίζει το Σβόμποντα το ρόλο του θηριοδαμαστή της «επανάστασης». Για παράδειγμα το Σβόμποντα επιτέθηκε σε μέλη του «Κοινού Σκοπού» που είχαν καταλάβει το υπουργείο Γεωργίας ύστερα από μια συμφωνία με την κυβέρνηση για εκκένωση κτιρίων με αντάλλαγμα την απελευθέρωση διαδηλωτών (The Telegraph, 30/1). Όμως η μεγαλύτερη απόδειξη του ελέγχου που ασκεί αυτή η συμμορία πάνω στην πλατεία είναι η σταδιακή υιοθέτηση της βαθύτερης πολιτικής του γραμμής και της συνηματολογίας του από αυτήν. Είναι το πλήθος των μαυροκόκκινων σημαίων των προδοτών του αντιφασιστικού αγώνα στο β' παγκόσμιο πόλεμο που κυματίζουν πλέον στη Μαϊντάν δίπλα στις ουκρανικές και τις ευρωπαϊκές σημαίες, που όλο και μειώνονται, είναι το σύνθημα των ναζί «δόξα στην Ουκρανία, δόξα στους ήρωες» που διαδίδεται πλέον πλατιά (Le Monde, 18/12). Στο ξεκίνημα λέγονταν κυρίως συνθήματα υποστήριξης της Ευρώπης και εναντίωσης στη Ρωσία. Τώρα μπορεί

κανείς να ακούσει ακόμα και δηλώσεις του στυλ: «Θέλουμε μόνο την Ουκρανία, όχι τη Ρωσία και όχι την Ευρωπαϊκή Ένωση», όπως πολύ χαρακτηριστικά άκουσε ο ανταποκριτής των Financial Times από στόμα φασίστα εξεγερμένου στην πόλη Λβοφ (28/1), κάτι που εκφράζει με ακρίβεια την επιδίωξη του ρωσικού σοσιαλμπερλιαλισμού για μία ειδική σύνδεση της Ουκρανίας με την Ευρώπη που θα επιτρέψει στη Ρωσία να επεμβαίνει στα εσωτερικά της τελευταίας.

Οι σκοτεινές επιδιώξεις των διαφόρων ολιγομελών νεοναζιστικών παραφυάδων του Σβόμποντα δε θα αργήσουν να αποκαλυφθούν. Ήδη τα ουκρανικά ΜΜΕ αναφέρονται σε διασυνδέσεις ανάμεσα στα μπλοκ της πλατείας και φιλορώσους νεοναζί ηγέτες. Το άρθρο του Open Democracy που προαναφέραμε κάνει λόγο για κάποιον Ντιμίτρο Κορτσίνσκι, «ηγέτη του ακροδεξιού κόμματος Bratstvo (Αδελφότητα), και πρώην ηγέτη του παραστρατιωτικού κόμματος UNA-UNSO. Στην Ουκρανία, ο Κορτσίνσκι θεωρείται πλατιά σαν προβοκάτορας ακόμα και για την ακροδεξιά, και το Μπράτστβο του έχει ήδη συμμετάσχει σε διάφορες δράσεις που σκόπευαν να προκαλέσουν αστυνομική καταστολή ειρηνικών διαμαρτυριών.

Η Hromadske TV ανέφερε ότι ο Κορτσίνσκι «έδινε οδηγίες» στα μέλη του «Δεξιού Τομέα» στην Οδό Μπάνκοβα την 1η του Δεκέμβρη. Παρότι η αληθινή φύση της σχέσης του Κορτσίνσκι με το ΕΚΣ, την Τριζούμπ και το Μπίλυ Μόλοτ δεν είναι ακόμα ξεκαθαρισμένη, και η επιρροή του στην ουκρανική ακροδεξιά είναι ακόμα πολύ περιορισμένη, ο ίδιος έχει φίλους σε υψηλά πόστα.

Ο Κορτσίνσκι είναι στενά δεμένος με τη Ρωσία. Μαθήτευσε στην εξαιρετικά φιλο-Πούτιν καλοκαιρινή κατασκήνωση 'Σελι-

γκέρ' στη Ρωσία, στα 2005. Αυτό το στρατόπεδο οργανώθηκε με τη βοήθεια της ρωσικής Προεδρικής Διοίκησης, και προοριζόταν για να εκπαιδεύει φιλο-πουτινικούς νεολαίους για να αντιμετωπίσουν μια πιθανή 'Πορτοκαλί Επανάσταση' στη Ρωσία. Νωρίτερα εκείνη τη χρονιά, ο Κορτσίνσκι πήρε μέρος στη συνδιάσκεψη 'Ευρώπη: Αποτελέσματα του Χρόνου Αλλαγών' όπου είπε, συγκεκριμένα, ότι οι 'ρωσικές κοινωνικές οργανώσεις, ιδρύματα και θεσμοί θα έπρεπε να αντιπαρατεθούν με διάφορες πορτοκαλί προσπάθειες στη χώρα τους, όσο και σε ολόκληρο το μετασοβιετικό χώρο.' Σ' αυτή τη συνδιάσκεψη ήταν που ο Κορτσίνσκι συνάντησε για πρώτη φορά το Βλαντίμιρ Σουρκόφ, τον βασικό ιδεολογικό εκπρόσωπο του πουτινισμού, που επέστρεψε το Σεπτέμβρη του 2003 στη ρωσική Προεδρική Διοίκηση σαν 'παρατηρητής των ρωσο-ουκρανικών σχέσεων.

Ο Κορτσίνσκι έχει επίσης φιλικές σχέσεις με τον Βίκτορ Μεντβετσιούκ, έναν ουκρανό επιχειρηματία και φανατικά φιλορώσο πολιτικό, που έξαλλα αντιτίθεται στην υπογραφή της Συμφωνίας Σύνδεσης ανάμεσα στην ΕΕ και την Ουκρανία, και αντίθετα υποστηρίζει τη ρωσική υποστήριξη Τελωνειακή Ένωση. Οι Μεντβετσιούκ έχουν στενές προσωπικές σχέσεις με τον Βλαντίμιρ Πούτιν που είναι νονός της κόρης του Μεντβετσούκ.

Το παραπάνω περιστατικό είναι ενδεικτικό του πόσο στημένη ποδηγετημένη από τη Μόσχα γίνεται η εσωτερική σύγκρουση της Ουκρανίας που τόσο πολύ έχει «συναρπάσει» τους πιο αντιδραστικούς από τους ευρωπαϊούς μονοπωλιστές αλλά και τους φιλελεύθερους ανά τον κόσμο, που είναι αρκετά παρακμασμένοι και αντιδημοκράτες για να μπορούν ή να θέλουν να ξεχωρίσουν μια πραγματικά δημοκρατική επανάσταση από ένα φασιστικό κίνημα αρκεί αυτό να

είναι αντικομμουνιστικό.

Πάντως τίποτα δεν δείχνει ότι η Ουκρανία θα γίνει Ελλάδα, δηλαδή ότι το Σβόμποντα θα εξαπατήσει τόσο πολύ τον ουκρανικό λαό ώστε αυτός να βλέπει μια εντελώς αντεστραμμένη πραγματικότητα. Ο ελληνικός λαός δεν έχει πείρα της Ρωσίας σαν κύριου εξωτερικού εχθρού και έτσι οι ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ-ΑΝΕΛ και Χρυσή Αυγή μπορούν εύκολα να εμφανίζουν την ΕΕ σαν κύριο εχθρό τους έθνους. Η Ουκρανία όμως έχει ζήσει για μισό αιώνα σαν έθνος τη μεγαλωρώσικη σοσιαλφασιστική καταπίεση και τώρα τη ζει ακόμα πιο έντονα. Απλά εκείνο που έχει να κατανοήσει η Ουκρανία - και στο οποίο παίζουν οι ουκρανοί φασίστες και η Ρωσία για να κάνουν τις προβοκάτιες τους - είναι ότι άλλο πράγμα είναι οι σοσιαλφασιστικές ΕΣΣΔ και Ρωσία μετά το 1956 και άλλο οι σοσιαλιστικές ΕΣΣΔ και Ρωσία πριν από το 1956. Αυτό είναι ένα πολύ βαθύ και περίπλοκο ακόμα ταξικό ζήτημα γιατί από τη μια ο ουκρανικός εθνικισμός, που έχει σήμερα την ιδεολογική ηγεμονία μέσα στο ανεξαρτησιακό κίνημα, θέλει σαν υπερδεξιό αστισμός να ταυτίζει το σοσιαλισμό με το φασισμό και την εθνική υποτέλεια, ενώ από την άλλη ο σοσιαλφασισμός υπήρξε σαν πολιτική τάση και μέσα στο σοσιαλισμό της ΕΣΣΔ και σαν τέτοια τον προβόκαρε (δες πχ το ρόλο του Χρυσόστοφ σαν γραμματέα της Ουκρανίας). Γι αυτό το λόγο όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ουκρανία μόνο μια πραγματική αριστερά, και ένα νέο πραγματικό κίνημα για τη σοσιαλιστική και την κομμουνιστική επανάσταση μπορεί να αντιμετωπίσει νικηφόρα το ρώσικο σοσιαλμπερλιασμό. Απλά στην Ελλάδα μένει να αποδειχτεί κυρίως ότι η «αριστερά» είναι άκρα δεξιά, ενώ στην Ουκρανία πρέπει κυρίως να αποδειχτεί ότι η άκρα δεξιά δεν είναι επαναστατική ούτε εθνική δύναμη, δηλαδή δεν είναι, απελευθερωτική κατά κάποιο τρόπο «αριστερή». Από τα δύο αυτά το πιο δύσκολο είναι το πρώτο. Δηλαδή στην Ελλάδα ο λαός λαθεύει ως προς τον κύριο εχθρό ενώ στην Ουκρανία λαθεύει ως προς τους φίλους του.

Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο: Απαρχή γιγάντωσης του σαμποτάζ και φασιστικές εκκαθαρίσεις

συνέχεια από τη σελ. 7

στικούς όρους (εγγύηση 50000 λιρών και εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα). Όπως αναφέρουν τα σχετικά ρεπορτάζ τα αγγλικά δικαστήρια είναι καχύποπτα για αυτού του είδους τις διώξεις από τις ελληνικές αρχές που θεωρείται ότι παραβιάζουν τους κανόνες της «δίκαιης δίκης». Δέχτηκαν τα επιχειρήματα του δικηγόρου τους ότι υπάρχει επικίνδυνα αρνητικό κλίμα με δημοσιεύματα σε ηλεκτρονικά και έντυπα μέσα ενημέρωσης για τις κατηγορίες που τους αποδίδονται πριν κριθούν από τη δικαιοσύνη!!! Μάλιστα, για τους ίδιους λόγους οι αγγλικές αρχές δεν έκδοσαν ποτέ την κατηγορούμενη για το παραδικαστικό κύκλωμα Αντωνία Ηλία (Εξπρές, 22/1/2014). Αυτό καθόλου δεν έχει απασχολήσει μέχρι σήμερα τους καθεστωτικούς επικεφαλής της κάθαρσης γιατί ο βασικός τους στόχος δεν ήταν καμία απονομή δικαίου ή καμία αληθινή κάθαρση, αλλά η εκκαθάριση των αντιπάλων τους από τη χειραγωγημένη από τους ίδιους δικαιοσύνη.

Περίεργως κανείς δεν παρότρυνε τις διοικήσεις στα κατά τόπους γραφεία του ΤΤ να κάνουν εντατικούς διαχειριστικούς ελέγχους μετά τον εντοπισμό υπεξαίρεσης από υπάλληλο ποσού μεγαλύτερου από 500.000 ευρώ τον Ιούνιο του 2013 στο Αγρίνιο!! (www.tanea.gr, 9/6/2013)

Ακόμα πιο περίεργως κανείς δεν άρχισε να ψάχνει μέχρι σήμερα την Αγροτική που έχει στην πλάτη της τα πελώρια δάνεια στα κοινοβουλευτικά κόμματα με μοναδική εγγύηση τον κρατικό προϋπολογισμό, το πλήθος κόκκινων δανείων σε συνεταιρισμούς και αγρότες και το δανεισμό στις θυγατρικές της που έγιναν όλες προβληματικές και ξεπουλήθηκαν με συνοπτικές και σκοτεινές διαδικασίες σε ρώσους ολιγάρχες (Δωδώνη-Ζέκτσερ, ΣΕΚΑΠ-Σαββίδης). Σημειώνουμε ότι για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ρωσικών κεφαλαίων, το καθεστώς επέτρεψε προηγούμενα σε ένα ρώσο ολιγάρχη, το Νέσις, να αποκτήσει το στρατηγικό ποσοστό της Τράπεζας Πειραιώς, που αμέσως μετά από αυτή την εξαγορά γιγάντωσε, κατάπτε τα πάντα, από την Αγροτική έως την Τράπε-

ζα Κύπρου, και έγινε η δεύτερη μετά την Εθνική μεγαλύτερη τράπεζα στη χώρα.

Διώξεις ΤΤ και Eurobank

Οι ποινικές διώξεις για το ΤΤ βάζουν επίσης εμπόδια στην πρόοδο της συγχώνευσης του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου με την Eurobank που βρίσκεται σε εξέλιξη, και κυρίως μπλοκάρουν την εξαγορά από δυτικά κεφάλαια μετά την ανακεφαλοποίηση της.

Εδώ και καιρό αναμένεται από καναδικά και αμερικανικά κεφάλαια το νομοσχέδιο που θα αλλάξει το ισχύον καθεστώς για να μπορέσει να γίνει η εξαγορά των μετοχών μέσα από αύξηση μετοχικού κεφαλαίου 2 δις ευρώ. Το νομοσχέδιο αυτό το μπλοκάρει ο ΣΥΡΙΖΑ, ενώ για αυτό το σκοπό είχε συναντηθεί με τον Παπούλια (Dealnews, 17/1). Η κυβέρνηση Σαμαρά πατάει πάνω στην πίεση ΣΥΡΙΖΑ, και σήμερα επικαλείται την ισχύνη της πλειοψηφία στη Βουλή. Όσο αμερικάνοι και καναδοί είναι στο περίμενε εμφανίστηκε ένας «αυτοάντεχος, πλην ισχυρός» σύμμαχος, έ-

να κινέζικο fund, «το οποίο μόλις τώρα εμφανίζεται για πρώτη φορά στα ελληνικά επενδυτικά πράγματα» (www.voria.gr, 17/1/2014). Είναι πολύ πιθανόν το κλίμα που έχει δημιουργηθεί από τις διώξεις του ΤΤ να διώξει αμερικάνους και καναδούς και να μείνουν μόνο οι σύμμαχοι κινέζοι που όπως είναι φυσικό ποτέ δεν φοβούνται να επενδύσουν στην Ελλάδα, μιας και καμία αποικιοκρατική επένδυση τους δεν έχει αντιμετωπίσει ποτέ οποιοδήποτε εμπόδιο σε οποιοδήποτε επίπεδο. Στην περίπτωση αυτή θα γίνει ασφαλώς αμέσως νομοθετική ρύθμιση, και η Eurobank με την προίκα του «υγιούς» πλέον ΤΤ θα είναι έτοιμη να χρηματοδοτήσει τις «υγιείς επιχειρήσεις».

Οι φασιστικές εκκαθαρίσεις που γίνονται με πρόσχημα τα επιλεκτικά σκάνδαλα και μεθοδεύονται από το σοσιαλφασισμό ετοιμάζουν το έδαφος για τη γιγάντωση και την κυριαρχία του πιο διεφθαρμένου κράτους, και για τη μεγαλύτερη καταστροφή που γνώρισε η χώρα.

Η ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΓΚΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΜΙΑ ΚΑΠΩΣ ΣΟΒΑΡΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΣΑΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ

Έχουμε επανειλημμένα γράψει για το πολιτικό παιχνίδι που παίζεται αυτή τη στιγμή στη γειτονική Τουρκία, τη βρώμικη δηλ. επίθεση των γκιουλενιστών ισλαμοναζί απέναντι στον πρώην σύμμαχό τους Ερντογάν.

Επίσης εδώ και χρόνια έχουμε καταγγείλει σαν βρώμικη την δικαστική επίθεση που είχαν εξαπολύσει από κοινού Γκιουλέν και Ερντογάν ενάντια στους κεμαλικούς στρατηγούς. Αυτό που είναι καινούργιο εδώ είναι ο τρόπος με τον οποίο αντέδρασε ο κύριος ταχτικός στόχος της επίθεσης, ο Ερντογάν, καθώς και η στάση των υπόλοιπων πολιτικών και θεσμικών δυνάμεων που έχουν βαθιές και ουσιαστικές αντιθέσεις μαζί του, όπως είναι κυρίως ο στρατιωτικός παράγοντας. Τόσο λοιπόν ο Ερντογάν όσο και η ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων απάντησαν στην επίθεση συγκροτώντας ένα πλατύ πολιτικό συμμαχικό μέτωπο για την εξουδετέρωσή της.

Στα τέλη του χρόνου το κοινωνικό-πολιτιστικό δίκτυο «Χιζμέτ» του μιάμη Φ. Γκιουλέν επιχείρησε για ακόμα μία φορά μετά την Ταξίμ να ανατρέψει την κυβέρνηση Ερντογάν εννορηστρώνοντας ένα κύμα συλλήψεων πολιτικών προσώπων και επιχειρηματιών που συνδέονται με τον τελευταίο ως διεφθαρμένους, μέσο του εισαγγελέα Οζ και άλλων ερεισμάτων του μέσα στην αστυνομία και τη δικαιοσύνη. Τον πραγματικό όγκο αυτής της διαφθοράς δεν τον ξέρουμε και δεν έχουμε λόγο να πιστεύουμε ότι είναι ανύπαρκτος. Εκείνο που ξέρουμε από ελληνική πείρα, είναι ότι οι περισσότερες υποθέσεις «πάταξης της διαφθοράς» κινούνται τα τελευταία χρόνια από σοσιαλφασίστες που θέλουν να πετύχουν εύκολα πραξικοπηματικά αποτελέσματα, δηλαδή να υποκαταστήσουν την πολιτική διαμάχη από μια αστυνομική και δικαστική βία που επιλέγει στοιχεία, διογκώνει στοιχεία και συχνά τα κατασκευάζει από το τίποτα.

Ο Ερντογάν κατήγγειλε ανοιχτά στο λαό την επίθεση αυτού του ουσιαστικά «παράλληλου κράτους» σαν μια «εξαιρετικά βρώμικη εκστρατεία» κι αντεπιτέθηκε αντικαθιστώντας ένα τμήμα της ηγεσίας της

αστυνομίας ενώ εξέδωσε διάταγμα που θα υποχρέωνε τις αστυνομικές αρχές να ενημερώνουν την κυβέρνηση για τα πορίσματα των ερευνών που διεξάγουν. Σύντομα όμως το γκιουλενοκρατούμενο Συμβούλιο της Επικρατείας ανέστειλε το διάταγμα πυροδοτώντας μια σειρά παραιτήσεων βουλευτών του κόμματός του (Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης, ΑΚΡ) που κατηγορήσαν την κυβέρνηση για επέμβαση στη δικαιοσύνη. Μάλιστα, ο ένας από τους τρεις υπουργούς που παραιτήθηκαν (ο τέταρτος παύθηκε από τον Ερντογάν) μετά την έκρηξη του σκανδάλου συντάχθηκε με τις φωνές που ζητούσαν υστερικά την παραίτηση του πρωθυπουργού.

Τότε ο Ερντογάν αποφάσισε να κάνει το ποιοτικό άλμα: να έρθει σε ενότητα με τις ένοπλες κεμαλικές δυνάμεις που μαζί με τον Γκιουλέν είχε τσακίσει με βρώμικο τρόπο. Ήταν τότε που ο σύμβουλος του, Γιαλτσίν Άκντογαν, εξέπληξε τους πολιτικούς αναλυτές και την διεθνή κοινή γνώμη με το να καταφερθεί με δριμύτητα ενάντια στις μεθοδεύσεις των γκιουλενιστών – δηλ. τις μαζικές εκκαθαρίσεις στρατιωτικών μέσα από τις βρώμικες πολυκροτικές δικαστικές υποθέσεις «Βαριοπούλα» και «Εργκενεκόν» – λέγοντας χαρακτηριστικά πως «κανείς δεν μπορεί να εμπιστευτεί αυτούς που έστησαν σκευωρία εναντίον των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας» (news.in.gr, 27/12). Αυτή η δήλωση ήταν μια πρώτη αναγνώριση από μέρους του ΑΚΡ των παρανομιών που έγιναν στις δίκες των στρατιωτικών και άνοιξε το δρόμο για την επανεξέταση των παραπάνω υποθέσεων. Από την πλευρά του το γενικό επιτελείο του στρατού, με ανακοίνωσή του, δήλωσε την πρόθεσή του για «μη εμπλοκή του στρατού στις πολιτικές συζητήσεις», εννοώντας ότι δε θα προβεί σε συλλήψεις ερντογανικών από τη στρατοχωροφυλακή, όπως θα ήθελαν οι γκιουλενικοί εισαγγελείς. Παράλληλα, με ένα άνοιγμα των κυρίαρχων πολιτικών δυνάμεων προς την κουρδική μειονότητα, συστάθηκε κοινοβουλευτική επιτροπή ανάμεσα στο ΑΚΡ, το κεμαλικό CHP, που τώρα είναι υπο την ηγεσία του σκοτεινού φιλογκιουλενικού και σύμφωνα με όλες τις

ενδείξεις ρωσόφιλου Κιλιντζάρογλου, και το κουρδικό BDP που θα συζητήσει την εξεύρεση ενός τρόπου για την αποφυλάκιση των κρατουμένων βουλευτών, που οι περισσότεροι υποστηρίζονται από το BDP (Hurriyet Daily News, 2/1).

Η στάση χαρακτήρα του στρατού και του Ερντογάν ξεσκεπάσαν τη στάση των οπαδών του δικτύου μέσα στα υψηλά κλιμάκια της κρατικής εξουσίας (Γκιούλ – Αρίντς) αλλά επίσης σε έναν βαθμό και το διπρόσωπο Κιλιντζάρογλου, που εξόντωσε μέσω σκανδάλου τον κεμαλικό πρώην αρχηγό του CHP Μπαϊκάλ προσπαθώντας να στείλει το κεμαλικό ρεύμα κατευθείαν στην αγκαλιά των γκιουλενιστών. Ο τύπος αυτός, που από την πρώτη στιγμή χτύπησε με πάθος την κυβέρνηση Ερντογάν για τα σκάνδαλα, βρέθηκε τώρα να απολογείται σχετικά με τη συνάντησή που είχε στις ΗΠΑ με εκπροσώπους του δικτύου «Χιζμέτ».

Η συγκρότηση του αντι-γκιουλέν μετώπου είναι ένας αναγκαίος όρος για την εξαίρεση της μάλιστα «Χιζμέτ» αλλά όχι και ο μοναδικός. Γιατί οι μεταμφιέσεις αυτών των καθαμάτων είναι αριστοτεχνικές όσο είναι κι εκείνες των εντολών τους. Είναι ένα πολύ σκοτεινό δίκτυο που, όπως κάθε γνήσιο ναζιστικό μόρφωμα σήμερα, έχει σαν κέντρο του την ανερχόμενη υπερδύναμη, δηλ. τη νεοναζιστική Ρωσία του Πούτιν που σε συμμαχία με τη σοσιαλφασιστική Κίνα επιδιώκει να αναδιανεμίσει τις σφαίρες επιρροής με ένα νέο παγκόσμιο αιματοκύλισμα. Όμως ο Γκιουλέν, που σήμερα ζει αυτοεξόριστος στην Πενσυλβάνια των ΗΠΑ, χρησιμοποιεί την υφιστάμενη απέναντι στη Ρωσία στραβομάρα και χοντροπετσιά της αμερικανικής υπερδύναμης αλλά και τους δεσμούς του με αποδεδειγμένους εκφραστές της ρωσικής πολιτικής μέσα στις ΗΠΑ (Ομπάμα – Μπ. Κλίντον) για να παρασύρει τους εχθρούς του στο αντιδυτικό και φιλορωσικό μέτωπο. Σήμερα ο φιλοκυβερνητικός τύπος στην Τουρκία κάνει όλο και περισσότερο λόγο για μία αμερικανική και ισραηλινή συνομοσία σε βάρος της χώρας ενώ λάδι στη φωτιά επιχειρεί να ρίξει και η κοντόθωρη Ευρώπη που δια στόματος Φιούλε χαιρετίζει την απόφαση του ΣΤΕ της Τουρκίας η οποία δένει τα χέρια του Ερντογάν.

Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν οι γκιουλενικοί για να πάρουν την εξουσία για λογαριασμό του σοσιαλμπερλιαλισμού είναι η προβοκάτσια, ο λαϊκισμός ναζιστικού τύπου και ο εισοδισμός. Ένα βίντεο από το 1999 δείχνει τον Γκιουλέν να απευθύνεται σε οπαδούς του καλώντας τους να διεισδύσουν αθόρυβα μέσα στον κρατικό μηχανισμό: «Πρέπει να κινηθείτε μέσα στις αρτηρίες του συστήματος, χωρίς κανείς να εντοπίσει την ύπαρξή σας, μέχρις ότου φτάσετε σε όλα τα κέντρα εξουσίας. Πρέπει να περιμένετε μέχρι τη στιγμή που θα έχετε όλη την κρατική εξουσία, μέχρις ότου θα έχετε πάρει στο πλευρό σας όλη την εξουσία των συνταγματικών θεσμών στην Τουρκία» (BBC News, 18/12). Πρόκειται δηλ. για μια σύνθετη συνομοσία με παγκόσμια χαρακτηριστικά που ο περιο-

ρισμένος ορίζοντας των εθνικών αστικών τάξεων δύσκολα μπορεί να συλλάβει στο σύνολό της στην παρούσα φάση Μόνο το συνειδητό προλεταριάτο μπορεί.

Όμως και η μέχρι σήμερα πάλη που έδωσε μόνη της η τουρκική αστική τάξη ενάντια στους συνωμότες είναι ένα μάθημα για τη χαμερπή και γλοιώδη ελληνική αστική τάξη που υποτάσσεται δουλικά στον κάθε φορά ισχυρό ιμπεριαλιστή. Αν ο ελληνικός αστικός μισο-δημοκρατικός πολιτικός κόσμος τύπου δυτικόφιλων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ ακολουθούσε εδώ και χρόνια την ταχτική των κεμαλιστών και των μη ρωσόδουλων ισλαμιστών και απομόνωνε τους πράκτορες που λυμαινόνται τις κομματικές ηγεσίες και τα κρατικά αξιώματα αντί κάθε φορά να ζητά το κεφάλι του κάθε φορά υποδεικνυόμενου στόχου (βλ. σκάνδαλα διαφθοράς κτλ) τότε η πολιτική και οικονομική κατάσταση της Ελλάδας θα ήταν εντελώς διαφορετική. Όμως η ελληνική αστική τάξη είναι αφάνταστα υποτακτική στον ιμπεριαλισμό και για αυτό εντελώς δίχως χαρακτήρα, κι αυτό έχει μια από τις βασικές της εξηγήσεις στο γεγονός ότι η τάξη αυτή καταστράφηκε σαν πολιτικά ανεξάρτητη τάξη και διαφθάρθηκε στη γέννησή της από τον τσαρισμό, που την έσυρε σε ένα βεβιασμένο και υπονομευμένο από τα πριν 1821 το οποίο σκότωσε στα σπέρματά τους τους υλικούς και πολιτικούς όρους που θα την οδηγούσαν σε μια πραγματική κατοπινή εθνική δημοκρατική επανάσταση. Αντίθετα η τουρκική αστική τάξη, αρκετά ώριμη συμμετείχε στις αρχές του περασμένου αιώνα στην πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και μάλιστα με πρωτοπόρο επαναστατικό τρόπο γι' αυτό απέκτησε εθνοανεξαρτησιακές αρχές και δική της ανεξάρτητη σκέψη.

Και στην Τουρκία λοιπόν, όπως προηγούμενα στη Συρία και την Αίγυπτο, οι ρωσικές επεμβάσεις δεν είναι ένας απλός περίπατος αλλά συνάντησαν σοβαρή αντίσταση από τις ντόπιες αστικές τάξεις και τις λαϊκές μάζες κι αυτό είναι κάτι που σίγουρα ενισχύει τους παράγοντες της ειρήνης στην ευρύτερη περιοχή και παγκόσμια. Βέβαια και στην Τουρκία ο μεγάλος κίνδυνος παραμένει όποια και να είναι η εξέλιξη της κόντρας των γκιουλενιστών με τους ερντογανικούς ισλαμιστές. Ο κίνδυνος είναι η Ρωσία να εμφανιστεί σαν ρυθμιστής της αντίθεσής τους από την ώρα που ο Γκιουλέν χτυπάει εμφανιζόμενος σαν ΗΠΑ, σαν Ισραήλ ή ακόμα και σαν ΕΕ. Αν δηλαδή οι γκιουλενιστές δεν συντριβούν και επίσης αν ο Κιλιντζάρογλου δεν συντριβεί, κάθε μεσοβέζικη λύση, υπό την πίεση κυρίως του προβοκάτορα Ομπάμα και της ΕΕ, θα ευνοήσει τις ρωσικές επεμβάσεις. Και οι μεσοβέζικες λύσεις είναι πολύ πιθανές από την ώρα που και οι ερντογανικοί ισλαμιστές του ΑΚΡ πάσχουν από περιφερειακό ηγεμονισμό, από αντιδημοκρατισμό σε σχέση με τη θέση της γυναίκας και το χειρότερο από αντισημιτισμό.

Το πιο πάνω άρθρο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 8/1/2014

Για τη ματαίωση της επένδυσης του ζεόλιθου

συνέχεια από τη σελ. 14

μπλόκαρκαν την επένδυση εξόρυξης βωξίτη της S&B στη Φωκίδα ύψους 17 εκατ Ευρώ με τη γνωστή διαδικασία ΣΤΕ, τοπικών φορέων, κατοίκων κλπ (<http://www.dealnews.gr/leaders/item/15218, 04/04/2011>). Στην πραγματικότητα αυτά τα επιχειρήματα τα κυκλοφορούν οι ίδιοι οι σαμποταριστές για να στρέφουν τον ένα καπιταλιστή θύμα τους ενάντια σε έναν άλλο καπιταλιστή επίσης θύμα τους. Και μέχρι τώρα τα καταφέρνουν αρκετά καλά με αυτόν τον τρόπο να αποπροσανατολίζουν τα θυμάτά τους, γιατί και αυτά δεν έχουν στοιχειώδη συλλογική κοινωνική ή εθνική συνείδηση. Συμπεριφέρονται σαν μικρομαγαζάτορες της γειτονιάς. Μάλιστα δεν μπορούμε να αποκλείσουμε αυτές οι δικαστικές διώξεις κατά των σαμποταριστών του ζεόλιθου της Ορεστιάδας να ξεσπάσουν τελικά σε ένταση της επίθεσης ενάντια στην S&B και τον Κυριακόπουλο, ο οποίος κάποια στιγμή παραμερίστηκε από πρόεδρο του ΣΕΒ για να πάρει τη θέση του ο άνθρωπος του καθεστώτος των ανατολικών ολιγαρχών

και ξαφνικός υποστηρικτής του ΣΥΡΙΖΑΔασκαλόπουλος. Αυτός τώρα βλέπει την ελληνική βιομηχανία να βυθίζεται κυριολεκτικά και δεν κουνάει το δαχτυλάκι του ενάντια στα σαμποταριστικά μέτρα κυβέρνησης και αντιπολίτευσης.

Είναι χάρη σε αυτό το σάπιο χαρακτήρα της αστικής τάξης που έχει κερδίσει τέτοια απόλυτη εξουσία το ρωσόδουλο καθεστώς ώστε μπόρεσε να αξιοποιήσει την κυβερνητική εξουσία για να κάνει συστηματικό σαμποτάζ της παραγωγής και να χρησιμοποιήσει σαν εργαλεία σαμποτάζ, ΙΓΜΕ, δασαρχεία, αρχαιολογικές υπηρεσίες, πολεοδομίες ακόμα και ένα ανώτατο δικαστήριο όπως το ΣΤΕ. Έτσι, σήμερα ο Τσίπρας, πηγαίνει σαν επικεφαλής της πολιτικής του σαμποτάζ και σαν αυριανός πρωθυπουργός, να συναντήσει κατ' ιδίαν τον πρόεδρο του ΣΤΕ για να τον συγχαρεί χωρίς κανείς να αντιδρά σε θεσμικό ή πολιτικό επίπεδο με την εξαίρεση μίας ανακοίνωσης του ΠΑΣΟΚ που χαρακτήριζε μία ολοφάνερη θεσμική εκτροπή σε "θεσμικά περιεργή" συνάντηση.

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
[http:// www.oakke.gr](http://www.oakke.gr), e-mail: info@oakke.gr